

Australia ... 1.5\$
Canada 1.00\$

France.....8.00F
Germany....2.20DM

India.....12.00Rs
Malaysia 1.50\$

Norway.....12.00Kr
Srilanka.....20.00Rs

Switzerland.....2.5\$
United Kingdom...90p

நாழிகை

JULY 1995

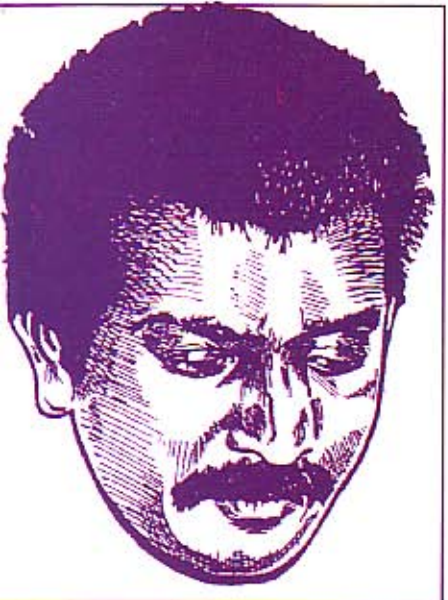
The International Tamil Newsmagazine

சந்திரிகா குமாரதுங்க:
ஐனாதிபதி

இலங்கை:

எதற்காக யுத்தம்?

வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரன்:
விடுதலைப் புலிகள் தலைவர்

ஜோன் மேஜர்:
சாதனை

VS.CO

Cash & Carry

197, RUE DU FB.ST.DENIS, 75010 PARIS

TEL: 40 34 71 65

FAX: 40 34 71 66

M° :LA CHAPELLE / GARE DU NORD

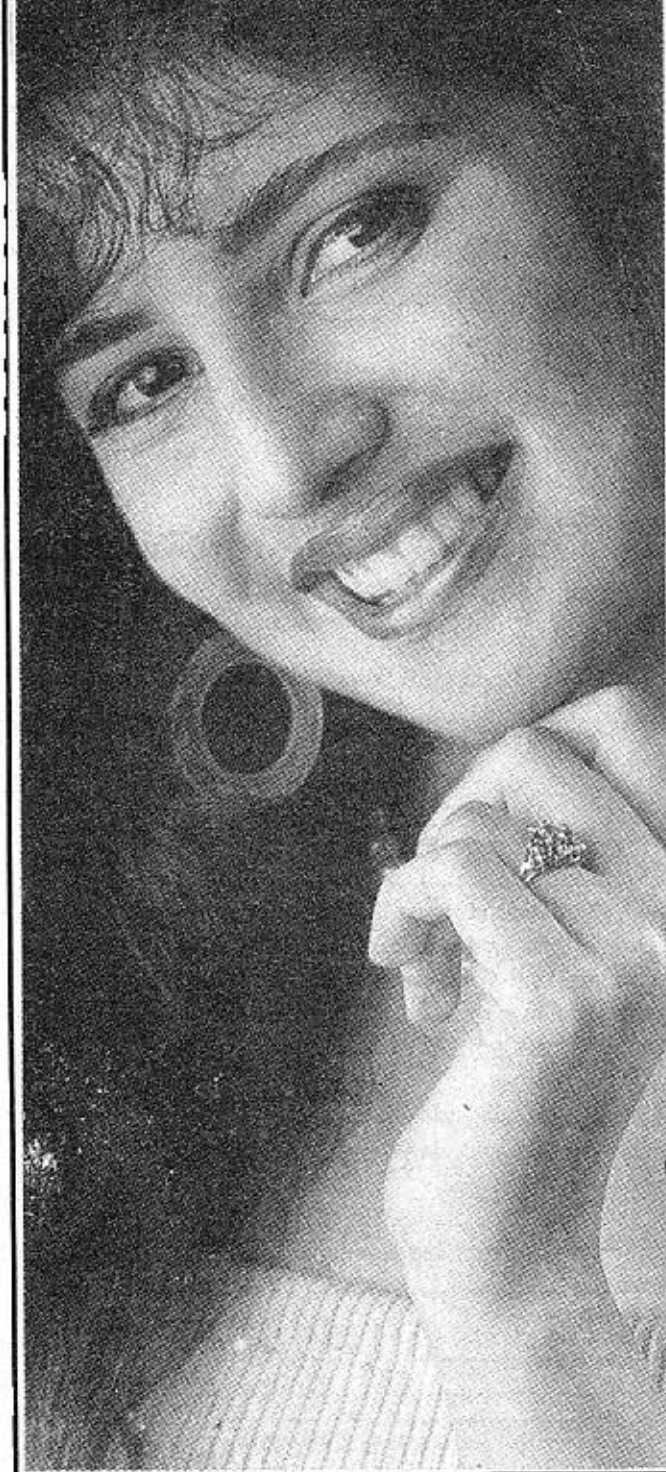

■ 10 யாழ்ப்பாணம்:
ஒரு பயணம்
மோதல் தவிர்ப்பு ஒப்பந்த காலம்தான்,
ஆனாலும்,
கிளாலி பாதையூடாக அந்தப் பயணம்.....

எண்ணம்.....	7
யாழ்ப்பாணம்: அபிவிருத்திக்கு 154 பில்லியன் ரூபா தேவை.....	17
இலங்கை: எதிர்பார்த்த முப்படைத் தாக்குதல்.....	21
தென்னிலங்கையில் அதிர்ச்சி சம்பவங்கள்.....	22
உலக விவகாரம்: ஐம்பது ஆண்டுகளில் ஐ.நா.....	25
யிரிட்டன்: ஆளும் கட்சிக்குள் அந்தரங்க நாடகம்.....	26
உலக விவகாரம்-கியூபா: அமெரிக்காவின் தொண்டையுள் முள்.....	28
பொருளாதாரம்-சீனா: முடிவில் எல்லோருமே செல்வந்தர்	29
தமிழ்நாடும் தலைநகரும்: ஜெந்தியா.....	30
சினிமா-செவ்வி: ஞான. ராஜசேகரன்.....	32
சிறப்புக் கட்டுரை: சே குவேராவின் மோட்டார் சைக்கிள் டயரி.....	36
சிறுகதை: கப்பாரதி மணியன்.....	44
பழைய நினைவுகள்: சோ. சிவபாதசுந்தரம்.....	47
கலை.....	48
சொற்சதுரங்கம்.....	51

R. Pathmanaba Iyer
27-B High Street
Plaistow
London E13 0AD
Tel: 020 8472 8323

ஈஸ்ஹாமில்
ஒரு
தமிழ்க் களஞ்சியம்

STATION SUPER STORE

6 Station Parade
East Ham, London E6 1JD
Tel: 081-503 4711

KUMARANS

குமரன்ஸ் தமிழ்க்கடை

அரிசிமா, குத்தரிசி,
மிளகாய்த்தூள் மற்றும் பல
லீலா தயாரிப்புகளை
எம்மிடம் மொத்தமாகவும்
சில்லறையாகவும்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

எம்மிடம் தமிழ் புத்தகங்களும் விற்பனைக்குண்டு

அரசியல், பொருளாதார
புத்தகங்களோடு
பெருமளவிலான
பிரபல எழுத்தாளர்களின் கதைப்
புத்தகங்களும் கிடைக்கும்.

லீலா
தயாரிப்புகளின்
அங்கீகாரம் பெற்ற
விநியோகஸ்தர்கள்

142-144 HOE STREET
WALTHAMSTOW
LONDON E17
TEL: 0181-521 4955
0181-521 4411
FAX: 0181-521 9482

Nazhikai

The International Tamil Newsmagazine
ISSN 1357-6933
VOL.II, No.4, July 1995

EDITOR:

S. Mahalingasivam

CONTRIBUTING EDITORS:

S. Swaminathan, Wimal Sockanathan,
Pon.Balasundaram, M. Pushparajan,
Yamuna Rajendran

LAYOUT ARTIST:

K. Krishnarajah

TECHNICAL ASST:

S. Pethinpanathan

EDITORIAL OFFICE:

Newsmedia International Limited
Park Royal House
23 Park Royal Road
London NW10 7JH
UK
Tel: 0181-838 1425
Fax: 0181-961 5962

COLOMBO BUREAU:

S. Thillainathan
Tel: 330719 / 821663

PUBLISHERS:

Newsmedia International Limited
Park Royal House
23 Park Royal Road
London
NW10 7JH
UK

PRINTERS:

Set Line Data Ltd
London SE1

Cover printed at ABILITY PRINTING, Rayners Lane,
Harrow, Middlesex

Subscription for 12 issues

UK.....£14.00
Europe/India/Sri Lanka.....£15.00
All other countries.....£20.00
Payable to NEWSMEDIA INTERNATIONAL LIMITED

Please complete the form and return to

Newsmedia International Limited
Park Royal House
23 Park Royal Road
London
NW10 7JH
UK

Name.....

Ad-
dress.....

Tel.....
Sending herewith cheque/draft/money order
for the amount of

அசத்தியிருக்கிறது

நாழிகை மேமாத இதழுக்கு தனிமெருகு சேர்த்திருக்கிறது, மாலி 'திக்குத் தெரியாத காட்டில்...' என்ற தலைப்பில் எழுதியுள்ள யாழ்ப்பாணத்து நேர்முக செய்திக் கட்டுரை. யுத்த நிலைமைகள் யாழ் மண்ணில் ஏற்படுத்தியுள்ள துயரங்களையும் சஷ்டங்களையும் அண்மையில் யாழ்ப்பாணத்துக்கு நேரே சென்று பார்த்த ஆசிரியர் மாலி நுட்பமாக விபரித்திருக்கிறார்.

நகரின் மகுடமாக அழகொளிர்ந்த முற்ற வெளியையடுத்த மாநகரசபை சூழ்ந்த பிரதேசம் இடிபாடுகளுடன், புதர்கள் அடர்ந்து, யாழ்ப்பாணத்தின் அதி பாழடைந்த காட்டுப் பிரதேசமாகக் காட்சியளிக்கிறது. திக்குத் தெரியாத அக்காட்டில் நிஜமாகவே சிறிதுநேரம் தவித்துப்போனேன் என்று மாலி எழுதுகையில் வாசகனையும் யாழ் முற்றவெளிக்கே கொண்டு போய்ச் சேர்த்துவிடுகிறார். யாழ்ப்பாணத்தில் புதிதாக ஏற்பட்டிருக்கும் மாற்றங்கள், மக்கள் கஷ்ட நிலைமைகளை எதிர் கொள்ள மேற்கொள்ளும் அசாத்திய எத்தனங்கள் ஆகியவற்றை விபரித்துக் கூறும் இக் கட்டுரை, தாயக மண்ணை ஏங்கி நிற்கும் வாசகனுக்கு நிறைவுதந்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. மாலி தனது எண்ணக் கருத்துக்களை விபரிப்பதில் ஒரு சுயத்தனிக் கையினை மேற்கொண்டு விட்டாரோ என்ற நினைவும் எழுவதைத் தவிர்த்துக் கொள்ள முடியவில்லை.

விடுதலைப் புலிகளின் புதிய பலத்தால் தடுமாறும் அரசுபற்றி கொழும்பிலிருந்து எல்லாள்ள எழுதியுள்ள கட்டுரை கொழும்பு நிலைமைகளை நுணுக்கமாகவே பரிசீலனை செய்கிறது.

'தமிழ்நாடும் தலைநகரும்' என்ற தொடரில் தமிழகத்திலிருந்து 'பாமரன்' எழுதும் அரசியல் கட்டுரை தனித்துக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியது. சிக்கல் பிக்கலான அரசியல் சமாச்சாரங்களையும் கருக்கமாக - தெளிவாக எழுதும் லாவகம் பாமரனுடையது.

பழம்பெரும் பத்திரிகையாளரான சோ. சிவபாதசுந்தரம் 'என்ன சாப்பாடு?' என்ற தலைப்பில், பழைய லண்டன் நினைவுகளைச் சுவையாக அசைபோடுகிறார். ஒருபக்கக் கட்டுரைதான்; எளிமையும் தெளிவும் அவரது எழுத்தின் சிறப்பு.

சிறுகதை 'வேட்டை' துவிஜன் எழுதியது. மூலம் குறிப்பிடப்படாத மறுபிரசுரம். 'திசை'யின் பழைய இதழ்கள் புகலிடப் பத் திரிகைகளுக்கு அடிக்கடி கைகொடுத்து உதவும் போலும்! புதிய ஆற்றல்களைத் தேடிக்கண்டு பிடிப்பது ஒரு பத்திரிகையின் ஜீவிதத்துக்கு வலிமை சேர்ப்பதாகும்.

நவீன ஓவியர் கே. கிருஷ்ணராஜா தனது நேர்த்தியான வடிவமைப்பில் வாசகரை அசத்தியிருக்கிறார். சலிப்புட்டி விடக்கூடிய சில கட்டுரைகளைக்கூட தன் வடிவமைப்பின் நேர்த்தியால் வாசிக்கத் தூண்டும் ரஸவாதத்தை நிகழ்த்தியிருக்கிறார் ராஜா. யாழ்ப்பாணத்தின் இன்றைய நிலைமையைச் சித்தரிக்கும் அசலான புகைப்படங்கள் நாழிகையைப் பத்திரப்படுத்தத் தூண்டு கிறது.

மு. நித்தியானந்தன்
லண்டன்,
சன்றைஸ் வானொலியில்.

ஏமாந்தேன்

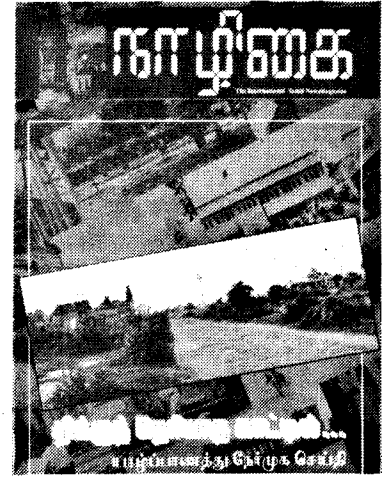
'திக்குத் தெரியாத காட்டில்...' மண் ணைப் பற்றிய நேரடிப் பார்வை. அங்குலம் அங்குலமாக அளந்திருக்கிறது. தாய் மண்ணில் நேரடியாக நடந்த ஓர் அநுபவத்தைத் தந்தது. புகைப்படங்களும் மிசவும் உயிர்த் துடிப்பாக இருந்தன.

விமலின் ஐரிஷ் செய்திகள் தந்த விதம் புதிது. பிரான்ஸ் அதிபர் தேர்தல், ஐரோப்பிய எல்லை திறப்பு ஆகியவற்றுக்குப் பின்னர் ஒரு காரசாரமான ஆக்கத்தை எதிர்பார்த்தேன்; ஏமாந்தேன்.

'2000 ஆண்டில்' சிந்தனைக்கு உரிய விடயம்.

வெறும் பொழுதுபோக்குக்காக சினிமாக் களைப் பார்த்துப் பழகிப்போன எமக்கு மூன்று திரைப்படங்கள் பற்றிய யமுனா ராஜேந்திரனின் விமர்சனம் ஒரு புதிய பார்வையைக் கொடுத்திருக்கும்.

அரு. மாறன், பாரிஸ் -75012

தொடர்ந்து...

'நாழிகை' மே இதழ் படித்தேன் பெருமிதப் பட்டேன். சஞ்சிகையின் செய் நேர்த்தி என்னை வெகுவாகக் கவர்ந்தது.

மாதந்தோறும் தொடர்ந்து வெளிவர வேண்டும்.

எஸ். சாந்தன்
லண்டன் E17

குழுதத்தில்

யாழ்ப்பாண நிலைமை பற்றி இவ்வளவு தெளிவாக சித்தரித்துக் காட்டிய ஒரு செய்தி கட்டுரை லண்டனிலிருந்து வெளியாகியிருப்பது ஆச்சரியத்தை அளித்தது. அது லண்டனின் தனித்துவம்.

நமது அண்டை நாட்டுச் செய்தியை இத் தனை மைல்களுக்கப்பாலிருந்து அறிந்து கொள்ள முடிந்தது.

'குழுதம்' வேண்டிய ஒன்றை மறுபிரசுரம் செய்துள்ளது.

ஆர். நாராயணன்,
பெசுனர் நகர், இந்தியா

எதற்காக யுத்தம்?

பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், 1983 ஜூலை யில், இலங்கையில் தமிழர்களுடைய பிரச்சனை புதிய தொரு பரிமாணத்தைப் பெற்றது. அப்போது ஆட்சி யிலிருந்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சி (ஐ. தே. க.) அரசாங்கத்தின் முக்கிய உறுப்பினர்களான திட்டமிடலில் தலைநகர் கொழும்பில் தமிழர்கள் குரூரமாகக் கொலை செய்யப்பட்டார்கள். உடமை கள் குறையாடப்பட்டன; சேதப்படுத்தப்பட்டன. இந்த இனக் கலவரத்தில் தம் உயிரைக் காப்பாற்ற உலகின் நானாபக்கங் களிலும் அம் மக்கள் ஓடினார்கள். அகதிகளாக அரசியல் தஞ் சம் கோரினார்கள். அதேவேளை, தமிழர்களிடையே மிதவாத அரசியல் செல்வாக்கிழந்து, ஆயுத போராட்டம் தீவிரம டைந்தது.

இன்று, பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாகியும் தமிழர்கள் அகதிக ளாக அலைந்துகொண்டேயிருக்கிறார்கள். அடைக்கலம் தேடி உயிரையே அடைக்கலம் வைத்துப் புறப்பட்ட அவர்களது சோகம் நிறைந்த துயரக் கதைகளில் கடைசியானதாக, ஹங்கே ரியில் 17 ஆண்களும் ஒரு பெண்ணும் 'டி ரக்' ஒன்றில் மூச்சுத் திணறி மரணமடைந்திருக்கிறார்கள். ஜூலை 13ஆம் தேதி ரு மேனியாவிலிருந்து ஜெர்மனிக்கு 'மனித சரக்கு களாக' 'டி ரக்' கில் அடைத்து கொண்டு செல்லப்பட்ட இவர்கள், ஹங்கேரி நெடுஞ்சாலையில் 'டி ரக்' குடன் கைவிடப்பட்டு, 'டி ரக்' கிலிருந்து கிளம்பிய மணமும், அதனைச் சூழ சக்கள் மொய்க்க ஆரம்பித் ததும் காரணமாக உள்ளூர் வாசிகளின் சந்தேகத்தில், ஜூலை 15ஆம் தேதி பொலிசாரினால் பிணங்களாக மீட்கப்பட்டார்கள்.

இதேவேளை இலங்கையில், யாழ்ப்பாணத்தில் படையினர் மேற்கொண்ட தாக்குதல்களில் பொதுமக்கள் பலர் உயிரி ழந்தும், சின்னாபின்னப்பட்டு ஓடிக்கொண்டு மிருந்தார்கள். பொது இடங்களில் மக்களைப் பாதுகாப்பு தேடும்படி அறி வித்துவிட்டு, அவ்விடமொன்று குண்டு வீசித் தாக்கப்பட்ட துய ரச் சம்பவம் அங்கு நடைபெற்றிருக்கிறது. நவாவி புனித பீற்றர்ஸ் தேவாலயத்தில் குழந்தைகளும், பெண்களும் உள்பட நூறுக்குமதிமானவர்கள் இப்படி பலியாகியுள்ளதாக கொழும்பு கத்தோலிக்க திருச்சபை அறிவித்துள்ளது.

இலங்கையில் தமிழர் பிரச்சனைக்கு தீர்வாக அவர்களுக்கு என்று ஒரு தனிநாடு அமையவேண்டும் என்று மிதவாதி களும் எடுத்த முடிவில், அதற்கான வழியாக ஆயுதப்போராட் டத்தை தேர்ந்தெடுத்த பல குழுக்களில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இன்று உலகிலேயே அதி சத்திவாய்ந்த தீவிரவாத குழு வாகி, தாம் தனிநாடு கோரும் பிரதேசத்தில் தமது செல்வாக் கையும், கட்டுப்பாட்டையும் கணிசமான அளவில் இக்காலகட் டத்தில் நிலைநாட்டி யிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கும் இலங்கை அரச படைகளுக்கும்மிடையிலான யுத்தம் பலதடவைகளில் முனைப்படைந்து, பலலாயிரம் உயிர்களைப் பலிகொண்டிருக் கிறது. இந்த பன்னிரண்டு ஆண்டு காலத்தில் 30 ஆயிரத்துக்கும் அதிகமானவர்கள் இப்படி பலியாகியிருக்கிறார்கள். இக்காலம் ஏறத்தாழ முழுமையுமே ஐ. தே. க. ஆட்சிக்காலமே.

1970 - 77 வரையிலான சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க ஆட் சிக்காலத்தில்தான் தமிழர் மத்தியில் தனிநாடு கோரிக்கையும், இளைஞர் தீவிரவாதமும் தீவிரமடைந்தபோது, அவர்களுக் குள்ள நியாயமான மனதாங்கல்களுக்கு தீர்வு காண்போம் என்றே ஐ. தே. க. ஆட்சிக்கு வந்தது. ஆட்சிக்கு வந்ததும் 'போர் என்றால் போர்; சமாதானம் என்றால் சமாதானம் என்று பிர

கடனப்படுத்தி, சற்றில் பேரழிவுடனான போரே ஐ. தே. க. ஆட் சியில் விஞ்சியது.

இப்போது இறுதி எட்டு மாதங்கள் சந்திரிகா குமாரதுங்க வுடைய ஆட்சிக்காலம். முன்னரெப்போதும் இல்லாதவிதத்தில் 17 ஆண்டுகள் ஐ. தே. க. ஆட்சியின் பின், நாட்டின் சகல இனத்தவரிடையேயும் ஒரு புது நம்பிக்கையையும், பேராதர வையும் பெற்று ஆட்சிக்கு வந்தவர் சந்திரிகா. அந்த நம்பிக் கையை வலுப்படுத்தும் விதத்தில் அவரது நடவடிக்கைகளும் இருந்தன. சமாதானம்; மீண்டும் சமாதானம் என்றே அவர் சொன்னார். ஆனால், சமாதானம்; சமாதானம் தப்பினால் மீண்டும் சமாதானமல்ல, மீண்டும் போர் என்ற நிலைக்கு அவர் விரைவாகவே வந்தது பெரும் விசனத்தையே அளிக்கிற து. ஆயிரம்பேர்வரை அவரின் இக்காலத்திலேயே மாண்டு போய்விட்டார்கள்.

மோதல் தவிர்ப்பு ஒப்பந்தத்தை விடுதலைப் புலிகள் ஒருத லைப்பட்டசமாக மீறி, தாக்குதல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டது அவரின் இந் நடவடிக்கைக்குக் காரணமாக சொல்லப்படு கிறது. உலக அரங்கிலும் இது அவருக்கு ஒர் ஆதரவான நிலை யைத் தோற்றுவித்திருக்கிறது. உள்நாட்டின் பேரினவாத சத்திக ளின் கையையும் அது ஒங்கவைத்திருக்கிறது. ஆனால், உண்மை யில், தமிழ் மக்களுக்கு சந்திரிகாவின் அரசியல் தீர்வுத் திட்டம் என்ன? அதனை முன்வைக்காது, புலிகளுடன் சவாலுக்காக அப்பாவிப் பொதுமக்களின் உயிரில் பலப்பரீட்சைக்குப் புறப் படுவது நியாயமானதாகுமா? ஆட்சிக்கு வருவதற்கும்; பின்னர் ஆட்சியில்தொடர்வதற்கும் தமிழர் பிரச்சனை என்ற கடந்த கால இலங்கை அரசியலின் சரித்திரத்தையே தொடராமல், நாட்டின் மக்களுக்காகவே அரசு என்பதனை அரசும், போராட்டமும் அப்படியே என்பதனைப் புலிகளும் நினைவிலிருத்தி, நிரந்தர அரசியல் தீர்வொன்றின் இலக்கையே அவை நோக்க வேண்டும்.

தமிழருக்கெதிரான போராட்டம் என்பதில் சிங்கள மக்களை திருப்திகொள்ள வைக்காது, போரினால் நாட்டின் பாதிப்பு நிலையையும், உருவாகும் பயங்கரவாதத்தையும் அம் மக்களுக்கு உணர்த்தி, உண்மையில் அந்த பேரினவாத சத்திகளுக்கு எதி ரான போராட்டத்திலேயே சந்திரிகா தன்னைத் திடமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். யாழ்ப்பாணத்தில் இப்போது மேற்கொள் ளப்பட்ட 'ஒப்பரேஷன் லீப் போர்வேட்' இந்த பேரினவாத சத்திகளையும், இராணுவ அதிருப்தியாளர்களையும் திருப்திப் படுத்தும் ஒரு ராஜதந்திர நடவடிக்கையா என்பதும் தெரிய வில்லை. எப்படியாக மேற்கொள்ளப்பட்டாலும், பொதுமக்கள் அழிவைத்தவிர அதில் சாதித்தது வேறொன்றுமில்லை என்பது தெளிவாகியிருக்கிறது.

கொழும்பிலிருந்து பிந்திக்கிடைக்கும் தகவல்களின்படி அரசாங்கம் ஒரு தீர்வுத் திட்டத்தை வெளியிட இருப்பதாக தெரிகிற து. சில சமயங்களில் இதனை வாசிக்கும்போது அத் திட்டம் வெளியாகியிருக்கவும் கூடும். அரசாங்கத்தின் இத் தீர்வுத் திட்டம் தமிழ் மக்களின் அபிலாஷைகளைப் பூர்த்திசெய்து, மிதவாத அரசியல்வாதிகளாலும், தீவிரவாத அரசியலிலிருந்து ஜனநாயக வழிக்குவந்த அரசியல் சத்திகளாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப் படக்கூடியதாக இருந்தால், புலிகளின் நிலைப்பாடு அதில் என் னவதாக இருக்கும்? என்று கேள்வி எழுகிறது.

'மக்களுக்காகவே அரசு; மக்களுக்காகவே போராட்டம்.' பதில் இதுவன்றி வேறென்னவாக இருக்கலாம்? □

THAMPA

SOLICITORS

ZAMBIA HOUSE
8A SOUTH HILL AVENUE
SOUTH HARROW
MIDDX HA2 0NQ

TEL: 0181-426 8562
HOME: 0181-422 8248
FAX: 0181-426 8307

☆ CONVEYANCING

☆ LITIGATION

☆ IMMIGRATION MATTERS

☆ WILLS & PROBATE

☆ LANDLORD & TENANT

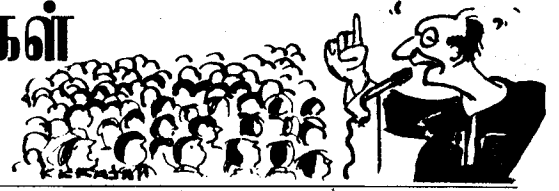
☆ MATRIMONIAL MATTERS

☆ PERSONAL INJURY

☆ LIQUOR LICENSING

LEGAL AID WORK
UNDERTAKEN

சொன்னார்கள்

■ "No Change; No chance"

-ஜோன் ரெட்வூட், (பிரிட்டிஷ் கன்சர்வேட்டிவ் கட்சித் தலைமைப்பதவிக்கான பிரதமர் ஜோன் மேஜருடனான போட்டியில்)

■ "தலைமைப் பதவிக்கான போட்டியை இனி அடுத்த தேர்தலுக்குப் பின்னர்வரை தள்ளிவைப்போம்."

-ஜோன் மேஜர். (தலைமைக்கான போட்டியில் மீண்டும் வெற்றிபெற்ற பின்னர்)

■ "உங்கள் வெற்றிக்கு எனது பாராட்டுக்கள். உங்கள் எண்ணம்போல் கன்சர்வேட்டிவ் கட்சி அடுத்த பொதுத் தேர்தலிலும் வெற்றிபெற வேண்டும் என்பதே எனது எண்ணமும். அதற்கு, தலைமைப் பதவிக்கான போட்டியின்போது நான் முன்வைத்த யோசனைகளும் முக்கிய பங்களிக்கும் என்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறீர்களா?"

- ஜோன் ரெட்வூட்.

■ "உள ரீதியிலும், உடல் ரீதியிலும் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட பாதிப்புக் களுக்காக நான் மன்னிப்புக்கோருகிறேன்."

-யப்பானிய பிரதமர், ரொமிச்சி முர்யமா. (இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின்போது தமது படைகளால் பாலியல் அடிமைகளாக்கப்பட்ட பெண்கள்மீதான நடவடிக்கை தவிர்க்க இயலாது என்று கூறியிருந்தபின்னர்)

■ "அந்த இரகசிய குண்டுவிச்சு விமானங்கள் கண்ணுக்குப் புலப்படாதவை என்றால், 100 விமானங்கள் உள்ளதாக அறிவித்து விட்டு எதனையுமே தயாரிக்கவேண்டாம்."

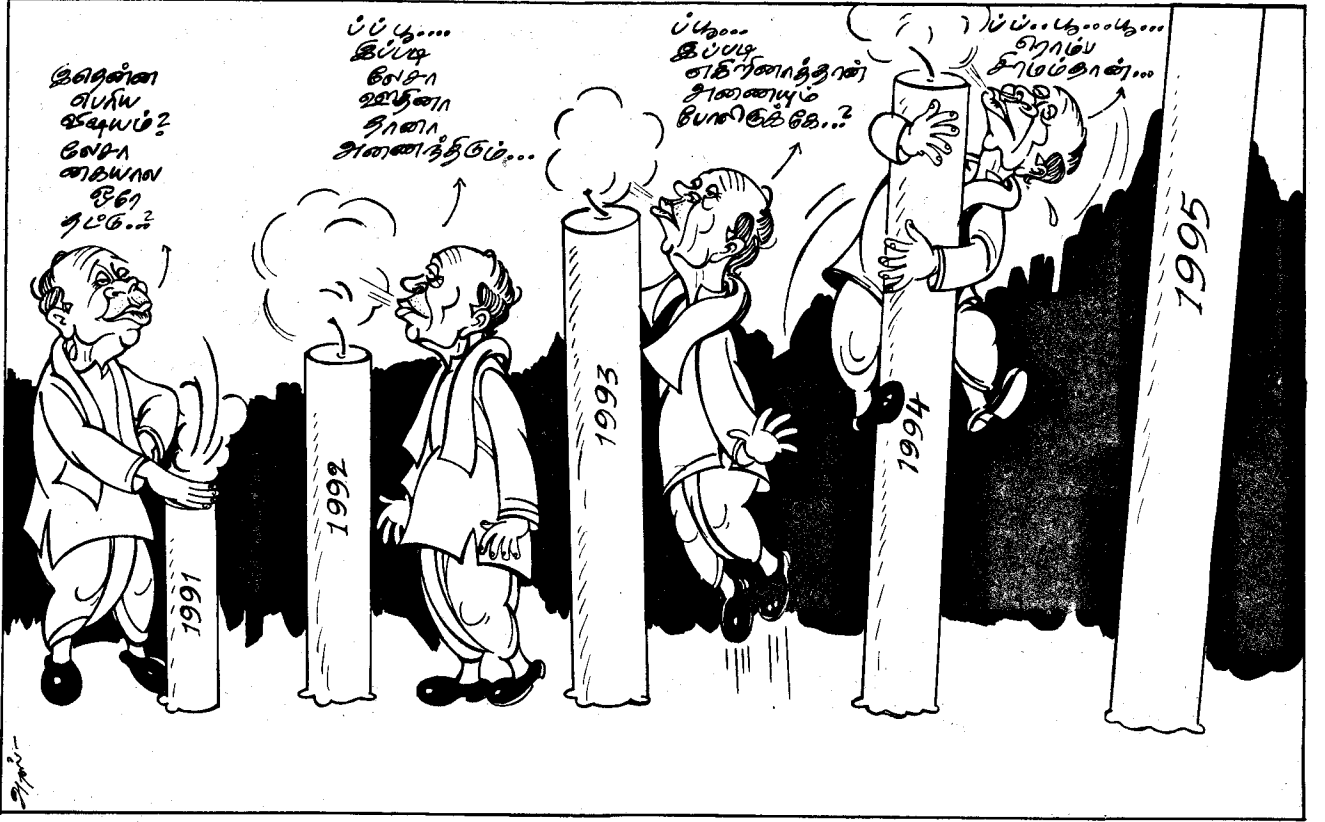
அமெரிக்க வரவு-செலவுக் குழுவின் தலைவர் ஜோன் காசிக் (B-2 வகை இரகசிய குண்டுவிச்சு விமானங்களை மேலும் தயாரிப்பது குறித்து)

■ "எமது காயங்களை இக் கணத்திலிருந்து நாம் ஆற்றிக்கொள்ள முடிகிறது."

- பில் கிளின்டன். (வியட்நாமுடனான ராஜதந்திர உறவுகளை ஆரம்பித்து)

ரைமஸ், லண்டன்

அறிவிலே புதியன

விரல் அல்லது மணிக்கட்டு எல்லும்பில் உடைவு ஏற்பட்டால் 12 மணி நேரத்தில் அது குணமடைந்துபோகிறது. 6 வாரத்துக்கு பிளாஸ்டர் ரூடன் வேதனையையும் சுமக்கவேண்டியதில்லை எல்லும்பு சிகிச்சை தொடர்பில் ஒரு புரட்சியை ஏற்படுத்தியுள்ள சிகிச்சை முறையொன்று நெதர்லாந்தில் இப்பொழுது மேற்கொள்ளப்படுகிறது. 'திரவ எல்லும்பு' இச் சிகிச்சையில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. கல்சியமும், பொஸ்பேற் சேர்வையும் இணைந்து ஆக்கப்பட்ட இது Skelatal Repair System (SRS) என்று அழைக்கப்படுகிறது.

"இதனைத் தயாரிப்பது 'கேக்' தயாரிப்பதுபோல் சுலபமானது" என்கிறார் அம்ஸ்டர்டாமில் இந்த சிகிச்சையை மேற்கொள்ளும் வைத்திய நிபுணர் டாக்டர் ரொம்.

ஊசியொன்றின்மூலம் இந்த திரவ எல்லும்புக் கலவை, எக்ஸ்-ரே திரையொன்றில் அவதானித்தபடி நோயாளிக்கு வேண்டிய இடத்தில், வேண்டிய அளவு செலுத்தப்படுகிறது. 12 மணி நேரத்தில் திரவ எல்லும்பு, எல்லும்புபோல் கெட்டியாகிவிடுகிறது.

திரவ எல்லும்பு

இரண்டு வாரத்தில் கை சாதாரண நிலையை அடைந்துவிடுகிறது.

மே மாதத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இச் சிகிச்சை முறை, இலேசான வெடிப்புகளுக்கே இப்பொழுது மேற்கொள்ளப்படுகிறது. நொறியன் காப்பரேஷன் என்ற அமெரிக்க கம்பனி இச் சேர்வையைத் தயாரிக்கிறது. பிறென்ற் கொன்ஸ்ரன்ஸ் என்ற அமெரிக்கர் பல ஆண்டுகளாக உஷணவலய நாடுகளின் கற்பாறைகளில் மேற்கொண்ட ஆய்வின் விளைவாகவே இதனைகண்டுபிடித்துள்ளார்.

இலங்கைக் கடவுச்சீட்டு;
இலங்கை தேசிய
அடையாள அட்டை;

இவை இரண்டும் என்னிடம் இருந்தன. ஆனாலும், பத்திரிகையாளராக என்னுடைய பயணத்துக்கு வசதியாக, சாங்கத்தின் அநுசரணையோடு செல்ல விரும்பினேன். தகவல் திணைக்கள பணிப்பாளரோடு தொடர்பு கொண்டபோது பாதுகாப்பு அமைச்சில் அனுமதி பெறவேண்டும் என்று தெரிவித்தார். பாதுகாப்பு அமைச்சுக்கு சென்றேன். அங்கு, வெளிநாட்டு அமைச்சின் சிபாரிசு தேவை என்று சொன்னார்கள்.

வெளிநாட்டு அமைச்சின் பிரச்சாரப் பகுதி பணிப்பாளரது சிபாரிசைப் பெற்றுக்கொண்டு திரும்பவும் பாதுகாப்பு அமைச்சுக்குச் சென்று அதனைக் கொடுத்தபோது, இராணுவ ஒருங்கிணைப்பு உத்தியோகத்தர் பிரிகேடியர் முதநாயக்க அழைத்தார். வவுனியா இராணுவ தளபதிக்கு எனது பயணம் பற்றி தெரிவித்துள்ள கடிதத்தின் பிரதியை என்னிடம் தந்துவிட்டு, கிளாவி வரையிலும் பயணம் எப்படியிருக்கும் என்பதையும் கூறினார். 'நாழிகை பற்றி விசாரித்தவர், அரசியல் நிலைமைகளையும் பொதுவாகப் பேசினார்.

"சில சமயங்களில், திரும்பி வரும்வேளை பயணத்தில் சிரமமெதுவும் இருக்காது; ஆனையிறவு பாதையோ அல்லது பூநகரிப் பாதையோ திறக்கப்பட்டுவிடவும் கூடும்" என்று சிரித்துக் கொண்டு அவர் கூறினார்.

வவுனியா செல்லும் இரவுதபால் புகையிரதம் இரவு 11 மணியளவில் கொழும்பு கோட்டையிலிருந்து புறப்படுகிறது. முன்னரெல்லாம் வாரத்தில் குறித்த சில தினங்களுக்கே கிளாலி படகு சேவை நடைபெறும்.

ஒரு

பயணம்

- மாலி

முன்னதாக அந்த புகையிரத நிலையத்துக்கே உரித்தான அந்தத் தொனியில் அந்த அறவிப்பு: "முதலாம் மேடையிலிருந்து வவுனியா செல்லும் இரவு தபால் புகையிரதம் .."

மணியடித்து ரயில் புறப்பட்டது. கண்முடி விளித்தால் யாழ்ப்பாணம். அது அந்தக் காலம். அப்போது, தபால் புகையிரதத்துக்குப் பின்னர் 'இன்ரர் சிற்றி' ரயிலும் ஒன்று புறப்பட்டு தபால் புகையிரதத்துக்கு முன்னதாகவே யாழ்ப்பாணம் போய்ச் சேரும்.

உறங்கலிருக்கைதானென்றாலும் உறக்கம் அவ்வளவாக வரவில்லை. மற்றைய பெட்டிகளில் பெரும் நெரிசல் என்பதும் தெரிந்தது.

காலை 6 மணியளவில் ரயில் வவுனியாவை அடைந்தது. வடபகுதிக்குச் செல்வோருக்காக வவுனியாவுக்கு அப்பால் மேலும் இரண்டொரு மைல்கள் தொலைவிலுள்ள தாண்டிக்குள் வரை ரயில்கள் செல்கின்றன. அங்குதான் இறங்கவேண்டும்.

புகையிரத மேடை என்று பெரிதாக எதனையும் அங்கு காணவில்லை. புகையிரதம் சென்று நின்றதும் அநேகமாக ஒவ்வொரு பெட்டிகளினதும் அருகாக வான்கள் பல வந்து நின்றன. அவற்றில் ஒன்றில் அவசர அவசரமாக ஏறி இடம்பிடித்துக்கொண்டதிருப்தி. வான் புறப்பட்டது. இரண்டு நிமிடங்கள் ஆகியிருக்கும்; இறங்கச் சொன்னார்கள்.

என்ன அது? ஆம், இடம் வந்துவிட்டது. தாண்டிக்குளம் இராணுவ சோதனை தளம்.

தாண்டிக்குளம்

அதற்கு ஏற்ற விதத்தில் கொழும்பிலிருந்து புறப்பட்டுச் செல்வார்கள். மோதல் தவிர்ப்பு ஏற்பட்டிருந்த அந் நாள்களில் வாரத்தில் ஐந்து, ஆறு நாட்கள் பொதுவாக படகு சேவை நடைபெற்றது. எனவே அன்று இரவே புறப்பட்டுவிட லாமென எண்ணியபோது புகையிரத உறங்கலிருக்கையும் கிடைத்தது; புறப்பட்டேன்.

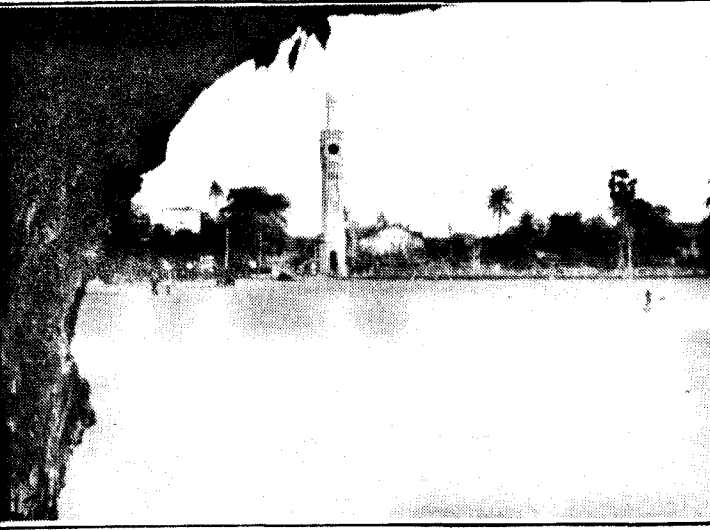
கொழும்பில் புதுப் புதுக் கூட்டடங்களுடன் பெருமளவு மாற்றம் ஏற்பட்டிருந்தாலும் கோட்டை புகையிரத நிலையம் அப்படியேதான் இருக்கிறது. உள்ளே நுழைந்ததும் எத்தனையோ நினைவுகள். மிகுந்த கூட்டமாக இருந்தது. ரயில் புறப்படுவதற்கு

அதுவரைக்கும்தான் அந்த வான் சேவை; 40 ரூபா. விஷயம் தெரிந்தவர்கள் நடந்தே வந்தார்கள்.

இரண்டு பெரிய பந்தர்கள். ஒன்றில் ஆண்களும், மற்றையதில் பெண்களுமாக விரைந்துசென்று கியூவில் உடைமைகளை வைத்துவிட்டு நின்றார்கள். "இராணுவத்தினரின் சோதனை 8 மணிக்கு ஆரம்பமாகும்; அப்படியே ஒவ்வொருவராக அப்பாலே செல்லலாம்" - என்று எனக்கு முன்னால் நின்றவர் சொன்னார். அதற்கிடையில் பலரும் காலைக்கடன்களை அங்கு முடித்துக்கொண்டார்கள். மலசல கூடம், குடி தண்ணீர், தேநீர்க்கடை எல்லாமே அங்கு இருக்கின்றன. "ஆளுக்கு ஆறு ரோச் லைற் பற்றிகள் கொண்டு செல்லலாம்; அந்தக் கடையிலிருக்கிறது, வாங்கிக்கொள்ளுங்கோ" என்று சிறுவன் ஒருவன் கூவி நடந்து கொண்டிருந்தான். பென் ரோச் பற்றிகளுக்கு அநுமதி இல்லை.

"சில சமயங்களில், திரும்பி வரும்வேளை பயணத்தில் சிரமமெதுவும் இருக்காது; ஆனையிறவு பாதையோ அல்லது பூநகரிப் பாதையோ திறக்கப்பட்டுவிடவும் கூடும்" என்று சிரித்துக் கொண்டு அவர் கூறினார்.

அவசர அவசரமாக ஏறி இடம்பிடித்துக்கொண்ட திருப்தி. வான் புறப்பட்டது. இரண்டு நிமிடங்கள் ஆகியிருக்கும்; இறங்கச் சொன்னார்கள்.

களில் ஈடுபடுவதாக அவர் சொன்னார். இவர்கள் பெரும் கட்டணத்தில் ஒரு பகுதியை புலிகளுக்குச் செலுத்துகிறார்கள்.

இவற்றைக் கூறியபடி, மூச்சுவாங்கினாலும் விரைவாகவே சைக்கிளை ஒட்டிக்கொண்டிருந்தார். பின் கரியரில் எனது பெட்டி. முன் பாரீல் நான் இருந்தேன். அந்தக் கிடங்குகளில் வீழ்ந்து, எழுந்து, கடகடவென்று சைக்கிள் வேகமாகவே சென்ற போது, இறங்கி நடந்தே போய்விடலாமா என்று தானிருந்தது. நீண்டகாலம் பழக்க மின்மையால் தொடைகள் வலித்தன.

எனினும், அந்த இளைஞனுடனான கதையில் வலியைச் சமாளித்துக்கொண்டு விடுதலைப் புலிகளின் தாண்டிக்குளம் சோதனை முகாமை - எல்லை முகாமை அடைந்தாயிற்று. அப்போது ஒரு புது உணர்வு நிச்சயமாகவே ஏற்படுகிறது. புது நாடொன்றின் உணர்வுதான். அது, குடிவரவு, குடியகல்வு சோதனை முகாமும் கூட.

பல பெரிய கொட்டகைப் பந்தர்கள். சீருடை, ஆயுதங்களுடன் சில விடுதலைப் புலி வீரர்கள் நின்றார்கள். 'எங்கு போவது' என்று நின்றபோது, 'வெளிநாட்டிலிருந்து வருபவர்களும், மத குருமாரும்' என்றொரு வழிகாட்டல் தெரிந்தது. அதைத் தொடர்ந்து சென்று ஒரு பந்தரை அடைந்தபோது ஒரிருவர்தான் அங்கு இருந்தார்கள். இரண்டு மேசைகள். இரு இளம் பெண்கள் நீல நிற சீருடையுடன் அமர்ந்திருந்தார்கள். ஒருவர் அழைத்து அமரச்செய்து, 'எங்கிருந்து வருகிறேன்' என்ற விபரங்களைக் கேட்டுக் கொண்டே 'பிளாஸ்க்' கிலிருந்து தேநீர் ஊற்றித் தந்தார். பின்னர் மற்றைய பெண் அழைத்து எனது விபரங்களைப் பதிவு செய்தார். லண்டனில் எனது முகவரி, தொழில், வருகையின் காரணம், தங்கப்போகும் முகவரி, காலம் போன்றவை அவை. குடும்பத்தில் எவராவது போராளிகளாக, மாவீரர்களாக இருக்கிறார்களா என்றும் கேட்டார்கள்.

'பிரிட்டிஷ் பொலிசாரைப்போல்' என்று சொல்லாம், மிக கனிவாகவே பேசினார்கள். திரும்பி வருவதற்கான 'பாஸ்' எடுக்கும் நடைமுறைகளையும் கூறி ஒரு கடிதம் தந்தார்கள். அத்துடன், அவர் நிரப்பிய படிவத்தை நீட்டி, "இதில் தமிழில் கையெழுத்து வையுங்கோ" என்றார். இது மாத்திரம் தொனி ஒரு மாதிரியாக இருந்தது. "நான் லண்டனிலும் தமிழிலேயே கையொப்பமிடுகிறேன்" - என்று கூறி, கையொப்பத்தையிட்டுக் கொடுத்தேன்.

வாங்கிப் பார்த்தவர், "உங்கள் தமிழும் ஆங்கிலம் மாதிரித்தான் இருக்கிறது" - என்றார். 'மீசையில் மண்படவில்லை' என்பதைத் தான் அப்படிச் சொல்கிறார் என்பது புரிந்தது. "அப்படியா?" - என்றேன்.

மற்றைய கொட்டகைகளில் மிகுந்த கூட்டம். ஒவ்வொரு மாவட்டத்துக்கும் தனித்தனி சோதனையிடங்கள். புலிகளும் பொருள்களைச் சோதனையிட்டே அநுமதிக்கிறார்கள். (எமக்கு அச்சோதனை இருக்கவில்லை)

அடுத்து என்ன? ஒவ்வொரு இடத்திலும் யாழ்ப்பாணப் பக்கமாக முன்னேறவேண்டியதுதான். கொட்டகையிலிருந்து வெளிப்பட்டு வந்தேன். நாற்காலி ஒன்றில் ஒரு 'வாண்டு' கைகளில் ஏதோ கடதாசிகளை வைத்து விளையாடுவதுபோல் இருந்தான். அவன் ஏதோ இருக்கிறான் என்று அவனைத் தாண்ட முற்பட்டபோது, "ஐயா, பாஸ்" என்றான்.

"பாஸா, அப்படியொன்றும் தரவில்லையே" - என்றேன். "நீங்கள் வெளிநாட்டிலிருந்து வருகிறீர்களா?" என்றான். "ஆம்" என்றேன்.

அப்படியானால், 'இப்படிச் சென்று அங்குள்ள பஸ்ஸில் ஏறுங்கோ' என்று வழிகாட்டினான் அந்த 'வாண்டு'.

மினி பஸ் ஒன்றில் ஒவ்வொருவராக ஏற்றினார்கள். நெருக்கமாகவே இருந்தாலும் எவரும் நிற்கவில்லை. பஸ் புறப்பட்ட ஆயத்தமானபோது, "ஆண்கள் இறங்கி தள்ளுங்கோ" - என்றார்கள். இலேசாக தள்ளியதும் பஸ் ஸ்டாட் ஆகிக்கொண்டது.

சற்று தூரம் செல்ல வீதியோரமாக ஒரு பெரிய வளவினுள் பஸ் சென்றது. கால், முகம் கழுவி, சாப்பிட்டு வரலாம்' என்றார்கள். ஆண்கள், பெண்கள் தங்குவதற்கு தனித்தனியாக அமைக்கப்பட்ட உறுதியான பல கொட்டகைகள். படுப்பதற்கு பாய், மலசல கூடங்கள், கால் முகம் கழுவு தண்ணீர் வசதிகள் ஒழுங்காகவும், சுத்தமாகவும், வசதியாகவும் இருந்தன. புகையிரத தண்டவாளங்கள் பலவற்றின் துணையோடு நிலம் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த வசதி வாய்ப்புகளுக்காக மேலதிகமாக 30 ரூபா பஸ்கட்டணத்துடனேயே சேர்த்து அறவிடுகிறார்கள். சாப்பாடு புறம்பானது.

மீண்டும் தள்ள, பஸ் புறப்பட்டது. கண்டி வீதியில் தான் பஸ் சென்றுகொண்டிருந்தது. ஆனாலும், காற்றடிக்கும் கடலில் படகில் செல்லும் அநுபவம் தான் அது.

“உங்கள் தமிழும் ஆங்கிலம் மாதிரித்தான் இருக்கிறது” என்றார். 'மீசையில் மண்படவில்லை' என்பதைத் தான் அப்படிச் சொல்கிறார் என்பது புரிந்தது.

முழு தூரமும் சாலை

சமரசம் உலாவும் நிலம். நம்முடைய உடைமைகள் நமக்கே தான் சொந்தம். எவரும் பிணக்குக்கேட்க முனைக்கோவரமாய்ப்பார்கள். காந்தா, நமது செல்ல வேண்டிய நுதான்.

அரைவாசித் தூரம் நடந்தாயிற்று என்பதனை உணர்த்தி, காட்டு மரங்கள் நடுவே விதி ஓரமாக தேநீர்க் கவை போன்றிருந்தது.

யின் நிலைமை அப்படி. அது பலருக்கு தாலாட்டாகவும் இருந்தது.

முறிகண்டி கோவில்; அப்படியே தான். ஆனால், ஆரவாரம் தணிந்திருக்கிறது. முறிகண்டி தவிர, மற்றும் ஒரிரு இடங்களிலும் பிரசாதம், உண்டியலுக்காக பஸ் நின்றது. மாங்குளம் அநேகமாக சைவிடப்பட்ட நிலையிலேயே தெரிந்தது. கிளிநொச்சியில் உயிரோட்டம் இருக்கிறது.

பரந்தனில் பஸ் கண்டி வீதியிலிருந்து மேற்கே திரும்பியது. அந்தப் பாதையில் முன்னர் ஒருபோதும் பயணம் செய்திருக்கவில்லை. வயல் காட்டுப்பகுதியில் சிறிது தூரம் சென்றபோது, வயல்காடு வெள்ளக்காடாகத் தெரிந்தது. ஒரிடத்தில் - அது குஞ்சுப் பரந்தன் என்று சொன்னார்கள் - வீதியை மேவி வெள்ளம் இரண்டு அடி உயரத்துக்கு மேலாக நீண்ட தூரத்துக்கு பாய்ந்துகொண்டிருந்தது. பஸ்வண்டி ஒன்று அங்கு சற்று குடை சாய்ந்து நின்றது. ஒரு டிராக்டர் அதனை இழுத்து மீட்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தது.

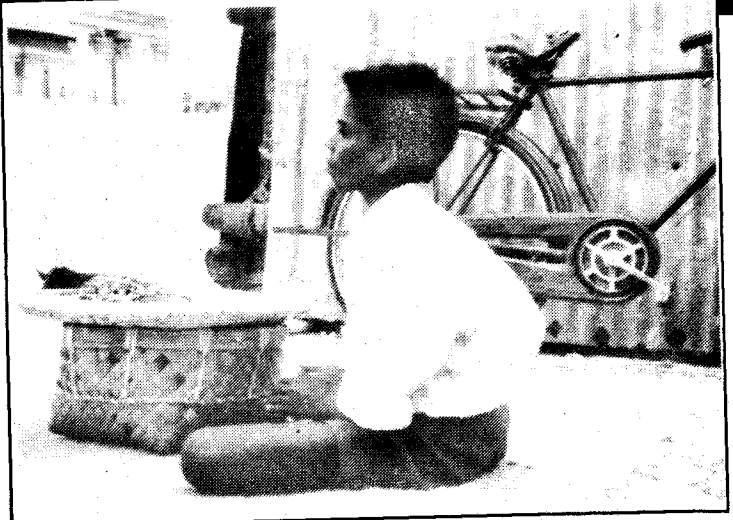
நமக்கும் அதே கதிதானே; பஸ் இந்த வெள்ளத்தைத் தாண்டி அப்பாலே செல்லுமோ - என்று மனதில் அங்கலாய்ப்பு பல மாகவே ஏற்பட்டுக்கொண்டது. ஏற்கனவே சீரற்ற அப்பாதை தெரியவே இல்லை. இயலுமான எல்லோரையும் இறங்கி நடக் கும்படியும், முடிந்தவரை முயற்சித்துப் பார்க்கலாமென்றும் சாரதி கூறினார்.

இறங்கினால், முழங்காலுக்கு மேலாக வெள்ளம். நீர் ஒருபுறம் வேகமாக இழுத்தது. அதனைச் சமாளித்து அந்தத் தாரோட்டின் குழிகளிடையே எப்படியோ நடந்து 'அக்கரை'யை அடைந்தாயிற்று. ஆனால் பஸ்...

மழையும் தொடங்கியது. நல்லவேளையாக அவ்விடத்தில் வெள்ளத்தின் நடுவே ஒரு கொட்டில் இருந்தது. அதில் ஒதுங்கி நின்றபோது பஸ் மெல்ல மெல்ல நகர்வது தெரிந்தது. முன்னைய பஸ் இன்னமும் மீட்கப்படவில்லை. ஆனால், எம்முடைய பஸ் வெள்ளத்தைத் தாண்டி வந்து விட்டது.

இனியும் 'கண்டங்கள்' வந்து சேருமோ? மாலை 5 மணி வரை தான் படகு சேவை என்று பேசுகிறார்கள். அதற்கு முன்னதாக நல்லூர் என்ற அந்தப் படகுத் துறைக்குப் போய்ச் சேர்ந்துவிடுவோமா?

நாலே முக்கால்

மணியளவில் பஸ் நல்லூரை அடைந்து விட்டது. நள்ளிரவாவதற்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணத்தை அடைந்து விடலாம் என்று எண்ணி இறங்கியபோது, 'படகுகள் ஓடவில்லை' என்றார்கள்.

என்ன, உண்மையான தகவலா அது? அங்கு நிற்பவர்கள்தான் பேசிக்கொள்கிறார்கள். "முதல் நாளும் ஓடவில்லை; காலையில் மாத்திரம் சில படகுகள் ஓடின; அப்புறம் இல்லை."

"நாளைக்கு ஓடுமாம்; காலை ஏழு மணிக்கு பாஸ் கொடுப்பார்களாம்."

பஸ்ஸிலிருந்து இறங்குமுன்னர் எல்லோரது பாஸ்களையும் பஸ் கண்டக்டர் வாங்கினார். என்னிடம் அப்படியொன்று இருக்கவில்லை. வெளிநாட்டிலிருந்து வருவதாகக் கூறினேன். தனக்கு இது பற்றி தெரியவில்லை என்றார் கண்டக்டர். அந்த பாஸ் அனைத்தையும் அவர் அங்குள்ள இய

க்க அலுவலகத்தில் சேர்ப்பிப்பாராம். பஸ்கள் வந்தடைந்த ஒழுங்கின்படி அந்த பாஸ்க்குரியவர்கள் அழைக்கப்பட்டு படகுக்கு அநுமதிக்கப்படுவார்கள் என்று என்னுடன் பஸ்ஸில் வந்த எனக்கு முன்னர் அறிமுகமான ஒருவர் கூறினார். அப்படியானால் நான்....? அந்த பஸ்ஸில் வந்தவர்கள் அழைக்கப்படும்வேளை விடயத்தை அவர்களிடம் கூறலாமென்றார் அவர்.

சரி, படகு இன்றைக்கு இல்லைதானா?

"மெழுகு சீலை 20 ரூபா. கடல் தண்ணீரில் நனையாமல் பெட்டிகளைக் கட்டிக் கொள்ளலாம்; இரவு விரித்துப் படுக்கலாம்." - நடந்து திரிந்து விற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள். என்னிடமும் வந்து ஒருவர் கேட்டார். முன்னையது சரி; 'இரவு படுத்துத் தூங்கலாம்' என்ற பின்னையதை ஏன் அபசகுனம் மாதிரி கூறவேண்டும் என்பது போலிருந்தது.

நமக்கென்ன தெரியும்; அவர்கள் எவ்வளவு அநுபவசாலிகள். எதற்கும் ஒன்றை வாங்கலாமென்று வாங்கினேன். பெட்டியை அந்த மெழுகுசீலைப் பையன் வைத்து பையின் வாயைக் கட்டவேண்டுமானால் அதற்கும் ஒரு சிறுதுண்டு கயிறு விற்பனைக்கிருந்தது.

திட்டமான நிலைமை என்ன? படகு ஓடுமா, ஓடாதா? எப்போது ஓடும்? இந்தத் தகவலெதனையும் அங்கு பெறக்கூடியதாக இருக்கவில்லை. இவற்றை அறியக்கூடியதாக எவரையும் அங்கு காணமுடியவில்லை.

'நாளை காலை ஏழு மணிக்கு பாஸ் கொடுப்பார்களாம்.' 'காலை ஏழு மணியிலிருந்து 11 மணிவரை மட்

சின்னச் சின்ன படகுகள். பாக்ஸி திரிபு நிலையலயங்களில் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக பாக்ஸிகள் வருவது போல வந்துகொண்டிருந்தன.

இரு இளம் பெண்கள் நீல நிற சீருடையுடன் அமர்ந்திருந்தார்கள். ஒருவர் அழைத்து அமர்ச்செய்து, 'எங்கிருந்து வருகிறேன்' என்ற விபரங்களைக் கேட்டுக் கொண்டே பிளாஸ்க் கிலிருந்து தேநீர் ஊற்றித் தந்தார்.

இறங்கி வெளியே வந்தபோது, சென்னை மீனம்பாக்கம் விமானநிலைய நினைவேதான். ஓட்டா, சைக்கிள்காரர்கள் மொய்த்துக்கொண்டார்கள்.

டும்தான் கொடுப்பார்களாம்.' - ஒவ்வொருவரும் பேசிக் கொண்டார்கள்.

ஐந்தாறு கொட்டகைகள். பாஸ் வழங்கப்படும் கொட்டகையில் பலர் நெருக்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். மற்றையவற்றிலும் படுத்தும் அமர்ந்தும் இருந்தார்கள். சற்றுத் தள்ளி ஒருபுறம் வரி சையாக தேநீர்க் கடைகள்.

மழை வானம் வெளுத்திருந்தது. அகலும் பகலோடு, படகுகள் சிலசமயம் ஒடுமேர் என்று மனதிலிருந்த அசட்டு நம்பிக்கையும் அசல ஆரம்பிக்க, பெட்டியைத் தூக்கிக்கொண்டு, ஆள்கள் சற்று குறைவாகத் தெரிந்த கொட்டகை ஒன்றை நோக்கி நடந்தேன். அங்கு ஓர் இடத்தைப் பிடித்துக்கொண்டேன்.

சற்றுத் தள்ளி ஒருவர் அறிமுகமானவர் போலிருந்தார். ஸ்கந் தாவில் படித்தீரா என்றார். ஆம் என்றேன். கொழும்பில் வேலை பார்க்கும் அவர் முதல்நாள் வந்ததாகத் தெரிவித்தார். இரண்டு குழந்தைகளுடன் ஒரு பெற்றோர் மூன்று நாள் களாக தங்கியிருப்பதாகவும் தெரிந்தது. இவை தெம்பூட்டின. அத்துடன் அவர்களின் கஷ்டங்களை கொஞ்சம் அருப வித்து, அறிந்து செல்வது நல்லதேயென்ற தேற்றமும் உண்டாயிற்று.

கடைப்பக்கம் சென்று மீண்டும் ஒரு தேநீர் அருந்திவந்தேன். அந்தக் கொட்டகையும் நிரம்பிக் கொண்டிருந்தது. குழந்தைகள், பெண்கள், வயதானவர்கள் பலரும் இருந்தார்கள்.

மெழுகு சீலையின் அவசியம் புரிந்தது. இன்னமும் விற்றுக் கொண்டுதானிருந்தார்கள். கொட்டகைகள் எதற்கும் விளக்கு வெளிச்சம் இல்லை. தூரத்தே கடைகளில் பெற்றோமாக்கர்கள் எரிந்துகொண்டிருந்தன. மெழுகு சீலைகளோடு, மெழுகுவர்த்திகளின் வியாபாரமும் தொடங்கியிருந்தது. ஒரு மெழுகுவர்த்தியை வாங்கினால் அதைக் கொழுத்திவிட்டுச் செல்லக்கூடாதா? அதற்கு ஒரு தீப்பெட்டி வாங்கவேண்டும்.

ஒருசிலர் நித்திரைதான். ஆனால், ஒவ்வொரு பக்கத்திலுமிருந்து சுவாரஷ்யமான சம்பாஷணைகள் வந்து கொண்டிருந்தன. பொதுவாக, வெளி நாடுகளிலிருந்து பணம் பெறுவோர் குறித்துத் தான் இப்போதெல்லாம் பேச்சுகள் மையம் கொள்கின்றன. இந்தப் பயணத்தை மேற்கொள்பவர்களிலும் அநேகமானோர் வெளிநாடுகளில் தமது பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள், சகோதரர்கள், உறவினருடன் தொலைபேசியில் பேச, அவர்கள் அனுப்பும் பணத்தைப் பெற கொழும்பு வருபவர்களே. 1983 கலவரத் தின்போது கொழும்பிலிருந்து வரக்களைவிட பெருமளவு தமிழர் இப்போது கொழும்பிலும் அதன் சுற்றுப்புறங்களிலும் வசிக்கிறார்கள். இவர்களிலும் பெருமளவினர் வெளிநாடுகளிலிருந்து பணம்பெறுவோரே.

ஹலோ என்றால் கிலோவில் வருகிறது காசு. வயறில் வாற காசுதானே.- இப்படி, பல காதில் வீழ்ந்தன. கொழும்பு லொட்ஜுகளிலே சென்று தங்கியிருப்போரை நள்ளிரவு வேளைகளில் எழுப்பி, 'ரெலிபோன்; வெளிநாட்டிலிருந்து' - என்பார்களாம். விழுந்தடித்து எழுந்து சென்றால்... அது வம்பு. நுளம்பு இருக்குமோ என்று யோசித்தேன்; இல்லை. குளிரும்

அவ்வளவாக இருக்கவில்லை. சுருட்டுகள் புகைத்து, மணத்தன. ஏதேதோ ராக, தாளங்களில் கடைகளில் இரவு முழுவதும் இடையிடையே கொத்துரொட்டிகள் தயாராகியவண்ணமிருந்தன. தினைப்புனங்களில் பறவைகளை விரட்டுவதுபோல அது ஒரு விழிப்பை ஏற்படுத்துவது போலவும் இருந்தது.

இரவு சுமார் ஒரு மணியிருக்கும். பக்கத்து கொட்டகையில் 'பாம்பு' என்று சத்தம் கேட்டது. அதனை அடிப்பதும் அடுத்து கேட்டது. புடையன் பாம்பு என்றார்கள். வயதான ஒருவர் ஆஸ்த் மாவினால் சற்று அவதியுற்றுக்கொண்டிருந்தார்.

ஆக, பொழுது புலர்ந்திற்று. நம்பிக்கையோடும், எதிர்பார்ப்புகளோடும் புலர்ந்திற்று. கடைப்பக்கம் போய் இலேசாக முகத்தைக் சுழவி, தேநீர் அருந்தி வந்தேன். எல்லோரிடத்தும் ஒருவித உற்சாகம்.

'ஏழு மணிக்கு பாஸ் கொடுப்பார்களாம்.' பலர் உடமைகளுடன் பாஸ் வழங்கும் கொட்டகைக்குப் புறப்பட்டார்கள். 'இரண்டு, மூன்று தினங்களாக பலர் நிற்கிறார்கள்; வந்த ஒழுங்கின்படி தான் வழங்குவார்கள்.' - சிலர் ஆறுதலாகவே இருந்தார்கள்.

'படகுகள் ஒடத் தொடங்கினால் அவ்வளவுபேரையும் இழுத்துத் தள்ளிவிடுவார்கள்.'

'11 மணிவரைதான் பாஸ் கொடுப்பார்களாம்.' - இந்த தகவல் மனதுக்கு ஒருமாதிரியாகவிருந்தது.

அநேகமாக எல்லோருமே அந்தக் கொட்டகையைச் சூழ்ந்தாயிற்று. வேறும் பலர் புதிதாக வந்து கொண்டிருந்தார்கள். வீதியில் வெள்ளம் காரணமாக பலர் பரந்தன், கிளிநொச்சியில் இரவு தங்கி வந்திருந்தார்கள்.

காதில் அடிபட்ட பேச்சு உண்மைதான். ஏழுரை மணியளவில் 'பாஸ்' வழங்க ஆரம்பித்தார்கள். இளைஞர் ஒருவர் பஸ்காரர் கொடுத்த பாஸ்களை வைத்து, ஒவ்வொருவராக பெயர்சொல்லி எல்லோரும் ஆவலாக இருந்தார்கள். முன்னைய தினங்களில் வந்தவர்கள்தான் அழைக்கப்படுவதாகப் பேசிக்கொண்டார்கள்.

பத்து மணியளவில் என்னுடன் வந்தவர்கள் அழைக்கப்படுவது தெரிந்தது. சிறிது நேரத்தில் நானும் போய், 'நானும்

**‘ஹலோ என்றால் கிலோவில் வருகிறதா காசு.’
‘வயரில் வாற காசுதானே.’**

இவர்களுடன்தான் ஒரே பஸ்ஸில் வந்தேன். வெளிநாட்டிலிருந்து வருகிறேன்” என்றேன்.

“என்ன பெயர் ஐயா?” என்றார்; கூறினேன். தன்னுடைய கையிலிருந்த பிறவுண் நிற என்வலப்புகளைப் பார்த்தபின்னர், “இல்லை, கொஞ்சம் பொறுத்திருங்கோ, ஐயா” - என்றார்.

தாண்டிக்குளத்தில் அப்படியொரு என்வலப் என்னிடம் தந்திருந்தார்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் அதைக் கொடுத்து, திரும்பி வருவதற்கான ‘பாஸை’ எடுக்கும்படிதான் கூறியிருந்தார்கள். சிலவேளைகளில் அதுதான் என்னுடைய

**புலிகளே நடாத்தும் அந்த படகு
சேவைபற்றி சரியான தகவல்களைத்
தெரிந்துகொள்ள ஏன்
இயலாதிருக்கிறது? தங்களுடைய
அவசர நிலைமைகளை ஏன்
அவர்களுடன் பேச இயலாதவர்களாக
மக்கள் இருக்கிறார்கள்? அவர்களின்
நிர்வாகத்தில், இங்கு மட்டும் இது
ஆச்சரியமாக இருந்தது.**

‘பாஸே’ என்று எண்ணினேன். இன்னொரு குடிசையில் அன்றைய தினம் வந்தவர்கள் தமது பாஸ்களை கையளித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அங்கு சென்று விடயத்தைக் கூறியபோது அந்த என்வலப்பைத்தான் கேட்டார்கள். முதல்நாளே வந்துவிட்டதைக் கூறிக் கொடுத்தேன். “ஆம், கூப்பிடுவார்கள்” - என்றார்கள்.

பாஸ் வழங்குமிடத்தில் இப்போது அங்கு நின்று கொண்டிருந்தவர்களிடையே ஒர் அமைதியின்மை, பதட்டம், அவசரம் ஏற்பட ஆரம்பித்திருந்தது. 11 மணி ஆகியிருந்ததுதான் அதற்கான காரணம். அத்தோடு, முதல்நாள் வந்தவர்கள் பலபேர் நிற்க, அன்றைய தினமே வந்தவர்களும் அழைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

எல்லோரும் அமைதியாக இருந்தால்தான் அழைப்பேன் என்று இரண்டு, மூன்று தடவைகள் அழைப்பதை சிறிதுநேரம் இடைநிறுத்தி, பேசாது நின்றார். அதன் பின்னர் அடுத்த தடவை அவ்விடத்தைவிட்டே அகன்று விட்டார்.

சுமார் ஒரு மணிநேரம் வரவேயில்லை. சற்று வயதான பெண்ணொருவர் அடக்க இயலாது விம்மி அழுதார். பக்கத்திலிருந்தவர் ஏதோ சொல்ல, ‘உங்களுக்குத் தெரியாது’ என்று மாத்திரம் ஏதோ கூறிவிட்டு, அப்படியே சமாளித்து அடக்கிக்கொண்டார்.

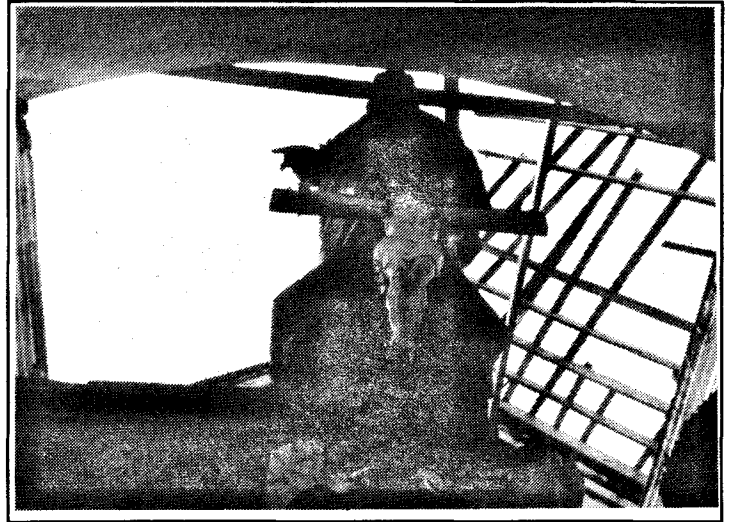
‘நானைக்கு கல்யாணம்; நான்தான் பெண்ணைத் தத்தம் பண்ணி கொடுக்கவேண்டும்’ என்று அங்கலாய்ப்புடன் இன்னொருவர்.

இந்தப் பயணத்தில் மக்கள் எவ்வளவோ இன்னல்களை எதிர்கொள்கிறார்கள். அவர்களளவில் இது அவர்களின் தியாகம்; பங்களிப்பு; அநுசரணை. அந்த மக்களுக்கு, புலிகளே நடாத்தும் அந்த படகு சேவைபற்றி சரியான தகவல்களைத் தெரிந்து கொள்ள ஏன் இயலாதிருக்கிறது? தங்களுடைய அவசர நிலைமைகளை ஏன் அவர்களுடன் பேச இயலாதவர்களாக மக்கள் இருக்கிறார்கள்?

அவர்களின் நிர்வாகத்தில், இங்கு மட்டும் இது ஆச்சரியமாக இருந்தது. திரும்பி வருகையிலுங்கூட அப்படித்தான்; சில குழப்பங்கள் அங்கு.

உண்மையில், அன்று அவர்கள் சற்று குழம்புவதற்கு நியாயமிருந்தது. முதல் நாள்களிலேயே வந்தவர்கள் ஏராளமானவர்கள் நிற்க, அன்று காலையில் வந்தவர்கள் அழைக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனாலும், ‘எத்தனை மணிவரை பாஸ் வழங்கப்படும்; அல்லது எத்தனை மணியானாலும் எல்லோரும் செல்ல முடியும்’ என்ற ஏதாவது திட்டமான தகவல்கள் அந்த மக்களுக்கு கிடைத்திருந்தால் இந்த அங்கலாய்ப்பு அவர்களிடையே ஏற்பட்டிருக்காது. 11 மணிவரைதான் பாஸ் என்ற பேச்சே அங்கு அவர்கள் மத்தியில் நிலவியது. ‘அது உண்மையில்லை; எல்லோரும் செல்லலாம்’ என்றால், ஒரு சில மணித்தியாலங்கள் ஏற்படும் தாமதத்தை அவ்வளவாக ஏன் அவர்கள் பொருள் படுத்தப் போகிறார்கள்?

2 ஆயிரம் பேர் வரையில் அப்போது அங்கு நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். மாவீரர்கள், போராளிகள் குடும்பத்தவர்களுக்கு இப்பயணத்தில் முன்னுரிமை உண்டு.

பாஸ் தொடர்தும் வழங்கப்பட்டது. நண்பகல் 12 மணிக்கு சற்று பின்னதாக நான் அழைக்கப்பட்டேன். படகுக்குரிய சீட்டைப் பெற்றதும், டிராக்டர் ஒன்றில் படகுத் துறைவரை பயணம்; அநுபவம்தான்.

டிராக்டரிலிருந்து இறங்கியதும் படகுவரை பெட்டி, பொருள்களைக் கொண்டு வர சிலர் உதவுகிறார்கள்.

‘பைப்’ கிளாஸர்லான, சின்னச் சின்ன, இயந்திரங்கள் பூட்

இரவு சுமார் ஒரு மணியிருக்கும். பக்கத்து கோட்டகையில் ‘பாம்பு’ என்று சத்தம் கேட்டது. அதனை அடிப்பதும் அடுத்து கேட்டது. புடையன் பாம்பு என்றார்கள். வயதான ஒருவர் ஆஸ்த் மாவினால் சற்று அவதியற்றுக்கொண்டிருந்தார்.

மாட்டுவண்டி தவிர, அநேகமாக எல்லாவித போக்குவரத்து சாதனங்களிலும் தொடர்ந்த பயணம் அது.

டிய படகுகள். டாக்ஸி தரிப்பு நியையலங்களில் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக டாக்ஸிகள் வருவதுபோல வந்துகொண்டிருந்தன. 11 பேராக ஒவ்வொன்றிலும் ஏற்றினார்கள்.

சுற்றவர அமர்ந்ததும் படகு புறப்பட்டது. உயிர் பாதுகாப்புக்காக ஒவ்வொருவருக்கு மான 'சோடி ஒல்லித் தேங்காய்கள்' படகில் இருக்கின்றன. 'எங்கேயோ இருந்து வந்த' பொலித்தீன் பைகளை பலரும் தலையை மூடி அணிந்துகொண்டார்கள். இந்தப் பொலித்தீன் பைகளின் மகத்துவம் என்ன? தண்ணீர் அடிக்குமாம்; தலை நனையாதிருப்பதற்கான முன்னேற்பாடு.

எழுபத்தைந்து வயதுக்கு மேலிருக்கும், ஒரு மூதாட்டி. அவரும் அந்தப் படகிலிருந்தார். துணைக்கு அவரது உறவினரான இன்னொரு பெண். 'பேரப் பிள்ளையுடன் கதைத்துப்போட்டு வாறா' என்றார் அவர். விடுவார்களா? முகப்பாத்திதான்.

சிறிது தூரம் படகு அதற்காக அகழ்ந்து ஆழமாக்கப்பட்ட பாதையுடே மெதுவாகவே சென்றது. படகு சிப்பந்தி ஒரு கதை சொன்னார். காலையில் படகுள் ஏறி, ஏதோ காட்டுக்கம்பு என்று கையை வைத்தபோது, அது ஒரு பெரும் 'வெங்கிணாந்தி பாம்பு; கரையிலிருந்து படகு கட்டப்பட்டிருந்த கயிற்றால் அது படகை அடைந்திருக்கவேண்டும்' என்றார். நான் கை பிடித்துக்கொண்டிருந்த இடத்தை பார்த்தேன், காட்டுக் கம்பு எதுவுமோ என்று.

படகு இப்போது கடலில் வேகமாகவே புறப்பட்டது. அப்போது ஆரம்பித்தது தான்; ஒன்றரை மணித்தியாலத்தின் பின்னர் கிளாலி கரையை அடையும் வரை ஒய்வின்றி ஒரே குளிப்பு. முற்றிலும் தோய்ந்து போயிற்று. பொலித்தீன் பையால் மூதாட்டியின் முகத்தையும் மூடி விட்டிருந்தார்கள். 'நிற்பாட்டுங்கோ' என்று குரல் முப்பிக்கொண்டிருந்தார் அவர்.

பசல் ஒரு மணிக்கு கிழம்பியிருந்தது படகு யுத்த காலத்தில் இரவு நேரத்தில் அப்பயணம் எப்படியிருக்கும் என்பதை எண்ணிப் பார்த்தேன். அதற்கு இன்னமும் கருத்துட்டுவது போல, திரும்பி வருகையில் பயணம் இரவு நேரமாயிருந்தது. 'ரோச்' வெளிச் சத்தில் சைகைகளுடன்... அப்போது அந்த இரவில் இரு படகுகள் நடுக்கடலில் மோதித் தப்பித்தும் கொண்டன.

ஆக, கிளாலி கரையில் கால்வைத்தபோது; அப்பாடா... நல் ஆம்ஸ்ரோங்குக்கு எப்படி இருந்திருக்குமோ! பெட்டி பொலித்தீன் பையால் சுற்றப்பட்டுத்தானிருந்தது. ஆனாலும், கிளாலி கரையில் தூக்கியபோது பாரம் அதிகரித்தேயிருந்தது.

நனைந்த ஆடைகளை மாற்ற பெண்களுக்கு ஒர் இடம் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆண்களும் பலர் மாற்றிக்கொண்டார்கள். இது என்ன, பெரிய சமாச்சாரம்? திருக்கேதீஸ்வரத்தில் முன்னர் ஆண்களும், பெண்களும் பாலாவியில் தோய்ந்து, அதே ஆடைகளுடன் பால் காவடி எடுத்து வருவர்.

பெட்டியைத் தூக்கிக் கொண்டு நனைந்துபோன உடையுடன் பஸ்தரிப்பு வரை, சுமார் அரை மைல் தூரம் நடந்தேன். இப்பகுதியில் டிராக்டர் சேவையும் இருக்கிறது.

பல இடங்களுக்கும் செல்லும் மினி பஸ்கள், வாடகைக் கார்கள், வான்கள், ஒட்டோக்கள் காத்து நின்றன. பஸ்ஸிலேயே செல்லஎண்ணி ஏறினேன். நெரிசல்தான், 'புட்

போர்ட்' பயணம் நிமிர்ந்து நிற்க இதமாக இருந்தது. அத்தியடியிலுள்ள பஸ் நிலையத்துள் பஸ் சென்றதும், 'கேற்'றை மூடினார்கள். இறங்கி வெளியே வந்த போது, சென்னை மீனம் பாக்கம் விமான நிலைய நினைவேதான். ஒட்டா, சைக்கிள்காரர்கள் மொய்த்துக் கொண்டார்கள்.

ஒருவரிடம், 'திருநெல்வேலி செல்ல எவ்வளவு' என்றேன். சைக்கிளில் செல்லலாம், 150 ரூபா என்றார்.

நான் ஒட்டோவில் செல்லவே விரும்புகிறேன் என்று ஒர் ஒட்டோவை நோக்கி சென்றேன்.

தொடர்ந்து வந்த அந்த இளைஞர், "ஐயா, நாங்களும் உழைக்கத்தானே வேண்டும்; சைக்கிளில் வாங்கோ" என்றார்.

சைக்கிளை அவர்தான் இயக்க வேண்டும். அதனால், மனதுக்கு அது சம்மதமாக இருக்கவில்லை. அதனாலேயே ஒட்டோவை விரும்பினேன். ஆனாலும், அந்த இளைஞனின் வற்புறுத்தலில் 'சரி' என்று சைக்கிளிலேயே ஏறினேன். படிப்பை இடைநிறுத்தி, பெற்றோருடன் குடி பெயர்ந்து, சைக்கிளோடும் கதையை அவர் கூறிக்கொண்டு வந்தார்.

மாலை ஆறரைம

ணிக்கு திருநெல்வேலியை அடைந்தேன்.

சுமார் 48 மணிநேர பயணம். சில சமயங்களில், பரவாயில்லை என்ற எண்ணமும் ஏற்பட்டது. மாட்டுவண்டி தவிர, அநேகமாக எல்லாவித போக்குவரத்து சாதனங்களிலும் தொடர்ந்த பயணம் அது.

கொழும்பிலிருந்து வவுனியாவுக்கு உறங்கலிருக்கக்கூட கட்டணம் 55 ரூபா. வவுனியாவிலிருந்து இப்பாலே வந்துசேர ஆயிரம் ரூபாவரை ஆகியிருந்தது.

இது, அவர்கள் வாழ்வில் ஒரு 'சுமுகமான' பயணம். அது இப்போது இல்லை. □

'நாளைக்கு கல்யாணம்; நான் தான் பெண்ணைத் தத்தம் பண்ணி கொடுக்கவேண்டும்'

பாஸ் வழங்குமி த்தில் இப்போது அங்கு நின்றகொண்டிருந்தவர்களிடையே ஓர் அமைதியின்மை, பதர் பந்திவாசலாம் ஏற்பட்டது. ஆரம்பித்திருந்தது. 11 மணி ஆகியிருந்ததுதான் அதற்கான காரணம்.

- ஒரேயொரு வைத்திய நிபுணர்
- உயிர்ச்சத்து மாத்திரைபோல் கல்வி
- நிவர்த்தியளிக்கும் நீதிபரிபாலனம்

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் புனரமைப்புக்கு 154 பில்லியன் ரூபா தேவையென மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு டிசம்பரில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மதிப்பீடு இது. பாதுகாப்புக் காரணங்களால் சில இடங்களில் மதிப்பீடு மேற்கொள்ளப்படவில்லை. யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபர் திரு கே. பொன்னம்பலம் இந்த தகவலைத் தெரிவித்தார். அரசியல், நிர்வாகச் சீர்குலைவினால் மாவட்டத்தின் வழமையான அபிவிருத்தி பாதிப்படைந்து,

யாழ்ப்பாண குழுவின் தலைவியான மேரி பேர்க்கின்ஸ், யாழ்ப்பாண அரசாங்க போதனா வைத்திய சாலையின் இயக்குநர் டாக்டர் என். கனகரத்தினமும் முக்கியமாக வலியுறுத்திய பொதுவான விடயம் ஒன்றுண்டு. அது, அங்குள்ள டாக்டர்கள் பற்றாக்குறை. இங்கிலாந்தின் கென்ற பகுதியைச் சேர்ந்தவர் மேரி பேர்க்கின்ஸ். யுத்த நெருக்கடி களுக்குள்ளான உலகின் பல்வேறு நாடுகளில் இவர் பணியாற்றியுள்ளார். "இங்கிலாந்தில் ஏராளமான இலங்கைத் தமிழர்கள் வைத்தியர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களில் சிலர் விடுமுறைக்கு சில நாட்கள் இங்கு வந்து பணிபுரியலாமே. மிகச் சொற்ப எண்ணிக்கையின்

ரான டாக்டர்களே இங்கு பணிபுரிகிறார்கள். அதிலும், பல்வேறு நோய்களுக்கான நிபுணர்கள் இங்கு இல்லை. பணிபுரிந்து அனைவருமே மிகவும் களைப்படைந்துபோயிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சற்று ஓய்வு தேவை. அங்குள்ளவர்களுக்கு இதைச் சொல்லவேண்டும்" - என்று மிகும் ஆதங்கமாகவே கூறியவர், சற்று இடைநிறுத்தி, "ஏன், இங்கு மருத்துவ கல்லூரி பரீட்சைக்களாகவும் சிங்களவர்கள்தானே வரவேண்டியிருக்கிறது?" - என்றார்.

"இங்கிலாந்திலுள்ள வைத்தியர்கள் பலர் பல்வேறு விதமாக தம்மாலானவிதத்தில் உதவ முற்படுகிறார்கள் என்பது தெரியும். அவர்கள் பலருக்கு இங்கு வந்து பணியாற்ற விருப்பமும் இருக்கிறது. ஆனால், அவர்களின் சொந்த பாதுகாப்பு குறித்து சரியோ, பிழையோ அவர்களிடம் ஒரு தயக்கம் இருக்கிறது" - என்றபோது, "நான் ஒரு பிரிட்டிஷ்காரி. எவ்விதமான பிரச்சனையும் எனக்கில்லை. எல்லோரும் நல்லவிதமாகவேதான் பழகுகிறார்கள்" என்றார்.

"அது அல்ல" - என்றேன்.

கொழும்புடனான தகவல் தொடர்பு பணியிலேயே செஞ்சிலுவைச் சங்கம் அச்சமயம் முக்கியமாக ஈடுபட்டிருந்தது. அரசுக்கும், புலிகளுக்குமிடையிலான பேச்சுவார்த்தை தொடர்பான தகவல் பரிமாற்றங்களும் அதனுடாகவே நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தன. புதிதாகக் கப்பலொன்றை வாடகைக்கமர்த்தும் முயற்சியில்வர்கள் ஈடுபட்டிருந்த அவ்வேளை, அவர்களின் கப்பல் சேவை நடைபெறவில்லை. யாழ்ப்பாண வைத்திய சாலைக்குத் தேவையான மேலதிக மருந்து வகைகளையும் தரம் முடிந்தவரையில் வழங்குவதாக மேரி பேர்க்கின்ஸ் தெரிவித்தார்.

அபிவிருத்திக்கு 154 பில்லியன் ரூபா தேவை

யாழ்ப்பாண வைத்தியசாலை, வெளிநோயாளர் பகுதி

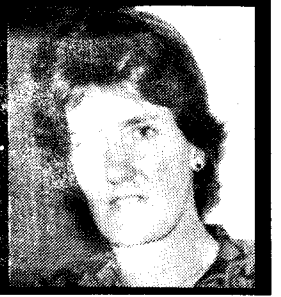
இருபது ஆண்டுகள் பின்தள்ளப்பட்டுவிட்டதாக அவர் கூறுகிறார்.

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் ஏழரை லட்சம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். இவர்களில் மூன்றிலொரு பங்கினர் (62 ஆயிரம் குடும்பங்கள்) இடம் பெயர்ந்து வாழ்கின்றனர். அத்துடன், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை மாவட்டங்களிலிருந்து 4 ஆயிரம் குடும்பங்கள் இங்கு இடம்பெயர்ந்துள்ளன. இப்படி இடம்பெயர்ந்தவர்களுக்காக 198 முகாம்கள் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் இருக்கின்றன. இவை, தற்காலிகமானவையாகவும், சிறு கிராமங்களாகவும் அமைந்துள்ளன. திறந்தகட்டடங்களிலும் சில இயங்குகின்றன. இவர்களுக்கான உணவு, மருத்துவ, பாடசாலைத் தேவைகளுக்கு அரசாங்க உதவி தவிர மீதமானவற்றை ஒகஸ்பாம், சிறுவர் பாதுகாப்பு நிதியம் போன்ற அரசு சார்பற்ற உதவி நிறுவனங்கள் ஓரளவுக்கு வழங்குகின்றன.

உடல், உள ரீதியாகப் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்காக அரசாங்க அதிபர் நம்பிக்கை நிதியம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் அரசாங்க அதிபர் தெரிவித்தார். வைத்திய உதவி, பிள்ளை பராமரிப்பு, கணவனையிழந்த பெண்களுக்கான தொழில் வாய்ப்பு போன்றவற்றுக்கு இந்த நிதியம் உதவுவதாகவும் வெளிநாடுகளிலுள்ளவர்களின் ஆதரவை இதில் தாம் பெரிதும் எதிர்பார்ப்பதாகவும் அரசாங்க அதிபர் மேலும் தெரிவித்தார்.

அரசாங்க அதிபரும், சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின்

**பணிபுரிந்து
பார்க்கிகள் அனைவருமே
நிகழும் களைப்பை நீது
பொயிருக்கிறார்கள்.
அவர்களுக்கு
சற்று ஓய்வு தேவை.
- மேரி பேர்க்கின்ஸ்**

சில மருந்துகளைத் தாம் பணத்துக்கே வாங்கவேண்டியிருப்பதாக டாக்டர் கனகரத்தினம் கூறுகிறார். போக்குவரத்து, தொலைத்தொடர்பு ஆகியவற்றிலுள்ள தடங்கல்களால் மருந்து கொள்வனவுக்காக வைத்திய சாலையைச் சேர்ந்த இருவர் கொழும்பிலேயே தங்கி அந்த அலுவலகளைக் கவனிக்கின்றனர்.

சில மாருந்துகளை பணத்துக்கே வாங்கவேண்டியிருக்கிறது.

- டாக்டர் கனகரத்தினம்

ஆயிரத்து 50 படுக்கைகளுடனான 30 வார்டுகளைக்கொண்ட யாழ். வைத்தியசாலை எந்நேரமும் நெருக்கடி மிகுந்தே காணப்படுகிறது. குறிப்பாக, வைத்திய, குழந்தைகள் வார்டுகள் மிகுந்த நெரிசலாக இருக்கின்றன. குழந்தைகள் வார்டின் கட்டடம்பேறு மிகுந்த ஆபத்தான நிலையில் பல இடங்களில் உடைவுகளைக்கொண்டிருக்கிறது. இதனைச் சீரமைப்பது தொடர்பாக தனது முயற்சிகள் எதுவுமே பயனளிக்கவில்லை என்கிறார் டாக்டர் கனகரத்தினம்.

பிரசவ வார்டில் மாத்திரம் இடம் இருப்பதாகவும் ஆனால், அது ஒர் எல்லையில் இருப்பதால் நோயாளிகளை உடனுக்குடன்

1982 இல் வெளிப்பட்ட பின்னர் 88இல் சென்ற போது, அது ஒருவிதமான யாழ்ப்பாணம். இந்திய இராணுவத்தின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்தது.

அதன்பின்னர், இப்போது செல்கையில் யாழ்ப்பாணம் இன்னொரு விதம். விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டிலிருக்கிறது.

1982 ஜனவரியில் புலிகள் இயக்கத் தலைவர் வே. பிரபா

பார்க்கலாமா என்ற எண்ணம் எப்போதுமே இருந்ததுதான். இந்தியாவிலிருந்து அன்றன் பாலசிங்கம் வெளியேற உத்தரவிடப்பட்டு, லண்டன் வந்திருந்தவேளை அவரை இங்கு சந்தித்திருந்தேன். அது தவிர, யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள விடுதலைப் புலிகளின் பொறுப்பாளர்கள் தொடர்பில் எவரையுமே நேரடியாக தெரிந்திருக்கவில்லை. அப்படியிருக்க, பிரபாகரனைச் சந்திக்க விரும்பும் தகவலைத்தானும் சேர்ப்பிப்பது சாத்தியமானதா?

எதற்கும் முதலில் அன்றன் பாலசிங்கத்தைச் சந்திப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைப் பார்க்கலாம் என்று எண்ணினேன்.

சுலை, பண்பாட்டுத்துறை பொறுப்பாளர் புதுவை இரத்தினதுரையைத்தான் முதன் முதலில் சந்திக்க நேர்ந்தது. காலை ஏழேகால் மணிக்கு நல்லூரிலுள்ள அவரது இல்லத்துக்குச் சென்றபோது, அவர் ஏற்கனவே அலுவலகத்துக்கு கிளம் பிவிட்டதாக தெரிவித்தார்கள். கோண்டாவிலிலுள்ள சுலை, பண்பாட்டுத்துறை நடுவழி பணியகத்தில் அவரைச் சந்தித்தேன்.

முன்னர் பார்த்ததில்லை. ஆனாலும், என்னை அறிமுகப்படுத்தியதும் வாஞ்சையோடு வரவேற்று, மிக சரளமாகவே பல விடயங்களையும் பேசினார். குறிப்பாக, புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலிருந்து வெளியாகும் பத்திரிகை, சஞ்சிகைகள் தொடர்பில் சில விடயங்களை அவர் பேசினார்.

உண்மையிலே இவை தொடர்பில் அவரிடம் மிகத் தெளிவான நோக்கு இருந்தது. நாம் இங்கிருந்து என்னும் சிலவற்றுக்கு மாறானது அது.

என்னுடைய பாவனைக்கு வாகனம் வேண்டுமா என்று கேட்டவர் எங்கும், எந்த உதவியையும் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்றார். அன்றன் பாலசிங்கத்தைச் சந்திப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்வதாகவும் சொன்னார்.

திரு பாலசிங்கம் நகரில் இல்லை என்றும், சந்திப்பதற்கு அவர் சம்மதம் தெரிவித்திருக்கிறார்; நகர் திரும்பியதும் அறிவிப்பதாகவும் மறுநாள் தகவல் கிடைத்தது.

அரசுடனான பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த அந் நாள்களில் இருதரப்பினரிடையுமான தொடர்ந்த கடிதப் போக்குவரத்துகள் காரணமாக திரு பாலசிங்கம் தலைவருடனேயே தங்கியிருப்பதாகவும், எனினும், நான் கிளம்பு முன்னர் சந்திக்கலாமென்றும் சில நாள்களின் பின்னர் மீண்டும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

இளம் குமரன், இளம் பரிதி ஆகியோரையும் சந்தித்தேன்; ஆனாலும் பத்திரிகை தொடர்பில் அவர்கள் உடனடியாகவே எதனையும் பேச விரும்பவில்லை.

புறப்படுவதற்கு முதல்நாளிரவு வைபவமொன்றில் சந்தித்தபோது, நாளை புறப்படுவதற்கிடையில் தமிழ்ச் செல்வனைப் பார்ப்பதற்காவது முயற்சிக்கிறேன்; சரிவரின் காலையில் வாகனம் அனுப்புகிறேன் என்றார் புதுவை. காலையில் ...

வாகனம் வரவில்லை. காத்துத்தானிருந்தேன்.

கிளாலி செல்வதற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்த கார் சரியாகவே மாலை 4 மணிக்கு வந்தது.

- மாலி

சந்திப்பு

கரவை மதுரையில் சந்தித்தேன். அது ஒர் இரகசிய சந்திப்பு. அவரைப் பற்றிய மிகவும் பரபரப்பான காலகட்டம்; தலைமறைவாக இருந்தார். இலங்கை அரசு அவர் தொடர்பான தகவல்களுக்காக 5 லட்சம் ரூபா சன்மானம் அறிவித்திருந்தது.

அவர் தங்கியிருந்த முகாமிலிருந்து இன்னொரிடத்துக்கு ஒருவர் மோட்டர் சைக்கிளில் அவரை அழைத்து வந்திருந்தார். சில மணித்தியாலங்கள் தனிமையாகவே பேசினோம். தொடர்பான, பல்வேறு விடயங்கள். அதில், முழுவதுமாக என்னை ஆஹர்சித்தது அவரின் மனோ உறுதி.

மோட்டர் சைக்கிளில் அவரை முகாமில் சேர்த்துவிட்டு வந்த நண்பர் ஒரு விடயத்தைச் சொன்னார். தான் சென்றதும், என்னிடம் வருவதற்குப் புறப்படும் அவசரத்தில் முகம் கழுவியவர், அந்த இடத்திலேயே அவரது சைக்கிடி காரத்தை வைத்து விட்டு வந்துவிட்டாராம். அப்படி அலட்சியமாக நடந்து கொண்டதற்காக இராணுவ கட்டுப்பாடு - ஒழுங்குகளுக்கு அமைய, 25 பைசா அபராதம் திரும்பிச் சென்றதும் அவருக்கு விதிக்கப்பட்டதாம். அசந்துவிட மாட்டீர்களா?

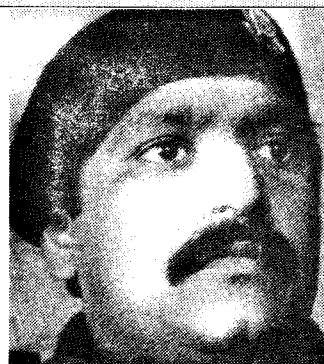
இந்த மனோ உறுதியையும், ஒழுங்கையும் யாழ்ப்பாணம் இப்போது சாற்றுகிறது.

சமுநாடு கொழும்பு அலுவலகத்தில் அப்போது பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தேன். இந்த சந்திப்புப்பற்றி எழுதுவது மாத்திரமல்ல, எல்லோருடனும் பேசுவது கூட அப்போது இயலாத ஒன்றே. 'மிகப் பிரசித்தமான', 'நாலாம் மாடி'யைப் பார்க்க அது ஒர் அழைப்பை ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கவல்லது.

வெளிநாட்டுத் தூதரகம் ஒன்றில் பத்திரிகை அலுவலரான நண்பர் ஒருவரிடம்தான் இச் சந்திப்புபற்றி கொழும்பில் முதன் முதலாக பேசினேன். எச்சரிக்கையையே வற்புறுத்திய நண்பர், 'இதுபற்றி குறிப்பிடும் ஒரு காலம் வரும்' என்றார்.

இது, அக் காலமே? முதன்முதலாக இப்பொழுதுதான் இதனை எழுதுகிறேன்.

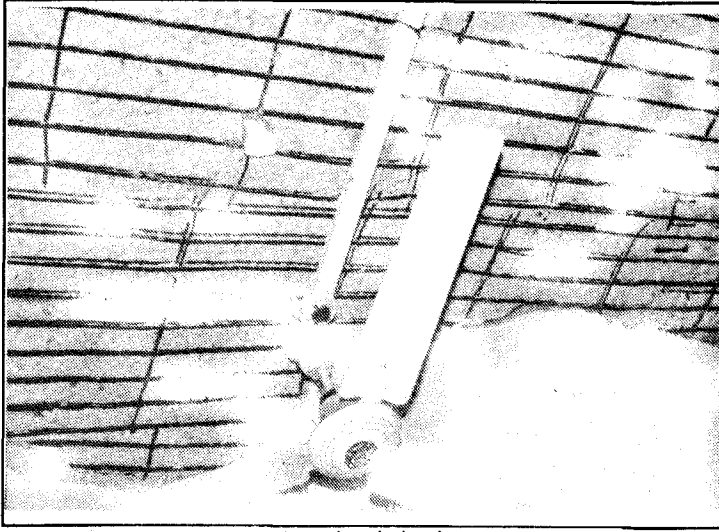
இம்முறை யாழ்ப்பாணம் சென்றபோது பிரபாகரனைப்

முழுவதுமாக ஆஹர்சித்தது அவரின் மனோ உறுதி

மாற்ற இயலாதிருப்பதாகவும் சொன்னார்.

மாதமொன்றுக்கு 28 ஆயிரம் பேர் வெளிநோயாளர் பகு

குழந்தைகள் வார்டின் உள் கூரை

திக்கு வருகிறார்கள். மாதம் 5 ஆயிரத்து நாநூறு பேர் வார்டுகளில் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். கிளிநிக்குகளுக்கு 34 ஆயிரம் பேர் வருகிறார்கள். இதுதவிர, அவ்வப்போது போராளிகளுக்கும் சிகிச்சைகள் அளிக்கப்படுகின்றன. பூநகரி இராணுவ முகாம் தகர்ப்பின்போது காயமடைந்த 2 ஆயிரம்பேரை தாம் சமாளிக்க நேர்ந்ததாக டாக்டர் கனகரத்தினம் தெரிவித்தார்.

இத்துணைக்கும் அங்கு ஒரேயொரு பொது சத்திர சிகிச்சை நிபுணர் மட்டுமே இருக்கிறார். இவர் தவிர வேறு எந்த துறைக்கான நிபுணர்களும் அங்கு இல்லை. 20 வைத்தியர்களே அங்கு தங்கியிருந்து பணிபுரிகிறார்கள். அவர்களுக்கு போதிய வசதிகளும் அங்கு இல்லை.

மாணவ வைத்தியர்களும் இவர்களோடு பணிபுரிகிறார்கள். மாணவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களின் கூடுதல் அருப

வத்தில், சிக்கலான பல நிலைமைகளைச் சமாளிக்கக்கூடிய ஆற்றலை அவர்கள் பெற்றிருப்பதாக டாக்டர் கனகரத்தினம் கூறுகிறார். ஆனால், இறுதித் தேர்வை முடித்து, டாக்டர்களாக வெளியேறியதும் யாழ்ப்பாணத்தைவிட்டும் அவர்கள் வெளியேறி விடுகிறார்கள் என்று விசனப்பட்டார். இன்னொரு விடயத்தையும் அவர் கூறினார்: செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் கப்பலில் கொழும்பு செல்வதற்காக தம்மிடம் சிபாரிசு பெறவரும் பலர் தம் முடைய பிள்ளைகளோ, மருமக்களோ இங்கிலாந்திலோ, அமெரிக்காவிலோ அல்லது வேறெங்கோ பல்வேறு மருத்துவ நிபுணர்களாக இருப்பதாகவும் அவர்களிடம் ஆலோசனை பெறுவதற்காகப் போவதாகவும் வருகிறார்கள். 20 நோயாளர்களை மாத்திரமே செஞ்சிலுவைச் சங்கக் கப்பலில் அனுப்பக்கூடியதாக இருந்தது. அப்போது, இந்தக் காரணத்துக்கு எந்த அளவுக்கு முன்னுரிமை அளிப்பதென்பது தமக்கு ஒரு பிரச்சனையாகவே இருந்தது என்றார்.

பொதுவாக வைத்தியசாலைக்கு வருபவர்களில் மன

பாதிப்புக்கு உள்ளானவர்களே பெருமளவினர் என்கிறார் டாக்டர் கனகரத்தினம். நிறைகுறைவாகப் பிறக்கும் குழந்தைகளும் அதிகம் என்கிறார். மற்றும், போக்குவரத்து சாதனங்களின்மையால் பல நோயாளர்கள் நோய் நன்கு சிக்கலடைந்த பின்னரே வைத்தியசாலைக்கு வருகிறார்கள் என்றும் கூறினார்.

வைத்தியர்கள் தவிர, தொழில் நுட்ப வியலாளர் இன்மையும் பெரும் பாதிப்பை அங்கு ஏற்படுத்துகிறது. பிரிட்டிஷ் அரசு அன்பளிப்பாக வழங்கிய எக்ஸ்-ரே கருவி ஒருவாறு யாழ்ப்பாணத்தைச் சென்று அடைந்த போதும், அது இன்னமும் சரியாக நிர்மாணிக்கப்படவில்லை. இப்படி, பல தொழில் நுட்ப சாதனங்கள் மாற்றீடு செய்யமுடியாமல் அங்கு இருக்கின்றன.

உயர் அழுக்க உபகரணங்கள் சுத்திகரிப்பு சாதனம் சீரற்ற காலநிலையால் காங்கேசன்துறை துறைமுகத்தில் கப்பலிலிருந்து இறக்கமுடியாத நிலையில் திருகோணமலைக்கு திருப்பி அனுப்பப்பட்டு, இன்னமும் அங்கேயே இருப்பதாக டாக்டர் கனகரத்தினம் கூறுகிறார். தாதியர் தொடர்பில் அங்கு பெருமளவு பற்றாக்குறை இல்லை. தாதியர் பயிற்சிக் கல்லூரியும் இயங்குகிறது.

காயமடைந்த போராளிகளுக்கு சிகிச்சை அளிப்பது குறித்து

அரசு கட்டுப்பாடு எதனையும் உங்களுக்கு விதிக்கவில்லையா? என்று கேட்டதற்கு; எவராக விருந்தாலும் சிகிச்சைக்கு வருபவர்களுக்கு சிகிச்சை என்ற ரீதியில் நாம் செயல்படுகிறோம். இது அரசுக்குத் தெரியும். ஆனாலும் இதுபற்றி அரசு ஒன்றும் தெரிவிக்கவில்லை. புலிகளும் பரஸ்பர ஒத்துழைப்புடனேயே நடந்து கொள்கிறார்கள் என்றார்.

திருமதி கனகரத்தினம், யுத்த நெருக்கடிகளுக்கும் ளான, நாட்டின் ஒரு பெரும் போதனா வைத்தியசாலையின் இயக்குநராக இருந்த போதும், அவருக்காக ஒர்

அரசாங்க வாகனம் வழங்கப்படவில்லை.

காகிதங்கள் இன்மை, மின்சாரமின்மை, கல்வித் தகவல்களின் துண்டிப்பு அல்லது பிந்திய தகவல்கள் போன்ற இன்னோரன்ன காரணங்களால் மாணவர்களின் பொது அறிவு பின்தள்ளப்பட்டாலும், இவற்றிடையேயும் பல்கலைக்கழகக் கல்வி தொடர்ந்தே வருகிறது என்கிறார் யாழ்ப்பாண பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்த் துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ். கல்வி ஆண்டு

○○

இறுதித் தேர்வை முடித்து, டாக்டர்களாக வெளியேறியதும் யாழ்ப்பாணத்தைவிட்டும் அவர்கள் வெளியேறிவிடுகிறார்கள்.

○○

போக்குவரத்து சாதனங்களின்மையால் பல நோயாளர்கள் நோய் நன்கு சிக்கலடைந்த பின்னரே வைத்தியசாலைக்கு வருகிறார்கள்.

○○

பொதுவாக வைத்தியசாலைக்கு வருபவர்களில் மன பாதிப்புக்கு உள்ளானவர்களே பெருமளவினர்

○○

பல தொழில்நுட்ப சாதனங்கள் மாற்றீடு செய்யமுடியாமல் அங்கு இருக்கின்றன.

○○

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் ஏழரை லட்சம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். இவர்களில் மூன்றிலொரு பங்கினர் இடம் பெயர்ந்து வாழ்கின்றனர்.

○○

குழந்தைகள் வார்டின் கட்டம்வேறு மிகுந்த ஆபத்தான நிலையில் பல இடங்களில் உடைவுகளைக் கொண்டிருக்கிறது.

○○

“இத்துணைக்கும் நான் இந்த ஜாம் போத்தல் விளக்கில்தான் படித்தேன்”

○○○○

சட்டத்தை அறிந்தவர்கள்தான் நீதிபதிகளாக இருக்கவேண்டும் என்பதல்ல.

கவே அதனை எதிர்கொண்டதாக அந்தச் சம்பவத்தை இவர் நினைவுகூர்ந்தாலும், “இத்துணைக்கும் நான் இந்த ஜாம் போத்தல் விளக்கில்தான் படித்தேன்” என்பதைத்தான் செய்

தியாகத் தருகிறார் சாலினி.

விடுதலைப் புலிகளின் கல்வி மேம்பாட்டுக் கழகம் அரசாங்க பொதுப் பரீட்சைகளுக்கு முன்னதாக, இப்பரீட்சைகளுக்கு மாணவர்களை ஊக்குவிக்கும் விதத்தில் தேர்வு ஒன்றை நடாத்துகின்றது.

இராணுவக் கட்டுப்பாட்டி லுள்ள சில இடங்களில் அனைத்து பாடசாலைகளுமே மூடப்பட்டுவிட்டதாகவும், சில இடங்களில் ஒருசில பாடசாலைகளே இயங்குவதாகவும் ஊர்காவற்றுறை கல்வி வட்டார ஆரம்பக் கல்வி ஆசிரிய ஆலோசகரான திரு செ. மகேந்திரன் கூறினார். இப்படி மூடப்பட்ட பாடசாலைகள் பல யாழ்ப்பாணத்திலும் மற்றும் எல்லைக் கிராமங்களிலும் இயங்குகின்றன.

நடேஸ்வராக் கல்லூரி மருதனாமடத்திலும், வசாவிளாள் மத்திய மகாவித்தியாலயம் உரும்பராயிலும், பண்டத்தரிப்பு மகளிர் கல்லூரி சங்கானையிலும் இயங்குகின்றன. இந்தப் பாடசாலைகள் இடம்பெயர்ந்து இயங்கினாலும் அப்பாடசாலைகளின் மாணவர்களும் அங்கு பயில்கிறார்கள் என்பதல்ல. உண்மையில், ஆசிரியர்கள்தான் இந்தப் பாடசாலைகளைப் பிரதிநிதித்துவம்

கள் ஒழுங்காகவே இருக்கின்றன. உயிர்ச்சத்து மாத்திரைகள் போல அங்கு கல்வி ஊட்டப்படுகிறது என்கிறார். பல்கலைக்கழக கல்வி தவிர், 5ஆம் தர, க.பொ.த. உயர்தர பரீட்சைகளிலும் கூட மிகச் சிறந்த பெறுபேறுகளை மாணவர்கள் பெறுகிறார்கள் என்றார்.

சாலினி சிறிதங்க நாதன் யாழ்ப்பாண பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து மிகச் சிறப்பாக சித்தியெய்திய மருத்துவர். இப்பொழுது அங்கு விரிவுரையாளராக இருக்கிறார். பூநகரி தாக்கதலின் போது யாழ்வைத்திய சாலையில் பணியாற்றியவர்களில் இவரும் ஒருவர். வைத்தியர் கள்கூட மூர்ச்சையடைந்துபோக ஒரு பெரும் சவாலாகவே அதனை எதிர்கொண்டதாக அந்தச் சம்பவத்தை இவர் நினைவுகூர்ந்தாலும், “இத்துணைக்கும் நான் இந்த ஜாம் போத்தல் விளக்கில்தான் படித்தேன்” என்பதைத்தான் செய்

திறந்த கட்டடங்களில் தங்கியிருக்கும் அகதிகள்

திருப்ப முடியாது. உண்மையிலே நீதிமன்றங்கள் இயங்காதிருந்த ஒரு நிலையில் மக்களின் பெரும் தேவை ஒன்றை இவர்கள் நிவர்த்தி செய்கிறார்கள்.

இப்படிச் கூறும் அந்த வழக்கறிஞர், நீதி நிர்வாகத்தில் இன்றியமையாத மேன்முறையீட்டு நீதிமன்ற அமைப்பும் கூட இருக்கிறது. மூன்று நீதிபதிகள் அதில் அமர்கிறார்கள். சில வழக்குகளில் குற்றவாளிகளாகக் காணப்பட்டோரை இவர்கள் சுற்றவாளிகளாகவும் கண்டு தீர்ப்பளித்திருக்கிறார்கள் என்றார். □

மாணவர்களின் பொது அறிவு பின்தன்வாய் பாஷம் பல்கலைக்கழகக் கல்வி தொடர்ந்தே வருகிறது - பேராசிரியர் சண்முகதாஸ்

செய்கிறார்கள்.

ஆங்கிலேயர் வருகைக்குப் பின்னர்தான், இலங்கையில் குற்றவாளி ஒருவர் விசாரணையின்றித் தண்டனைக்குள்ளாக்கப்பட்டக் கூடாது; அவர் புரிந்த குற்றம் சந்தேகத்துக்கு அப்பாற்பட்ட விதத்தில் நிரூபிக்கப்படவேண்டும் என்ற அவர்களின் சட்டங்கள், நிதிமன்ற அமைப்புகள் இலங்கையில் ஏற்பட்டன. அதுவரை, நோமன், டச்சு சட்டங்கள் பொதுச் சட்டங்களாக இருந்தன. சட்டத்தரணிகளோ, சட்டக் கல்லூரியோ இருக்கவில்லை. அப்படியான நிலையில் சி. குமாரசாமி என்பவர் யாழ்ப்பாணத்தின் நீதிபதியாக இருந்திருக்கிறார். அவர் ஒரு சட்டத்தரணி அல்ல. ஆகவே, சட்டத்தை அறிந்தவர்கள்தான் நீதிபதிகளாக இருக்கவேண்டும் அல்லது அவர்கள்தான் நீதிபரிபாலனத்தை செம்மையாகச் செய்ய முடியும் என்பதல்ல என்கிறார் அரசியல்வாதியும், யாழ்ப்பாணத்தின் சிரேஷ்ட சிவில் வழக்கறிஞருமான ஒருவர்.

அண்மைக்காலத்தில், இலங்கை நீதிபரிபாலன சேவையால் நியமிக்கப்பட்ட நீதிபதிகளின் தரத்துடன் ஒப்பிடுகையில், இங்குள்ள நீதிபதிகளை குறைந்த தகுதி உடையவர்கள் என்று கூறமுடியாது; இளம் வயதினராகவும், சட்ட பாண்டித்தியம் குறைந்தவர்களாகவும் இவர்கள் இருக்கலாம். ஆனால், சட்டத் தரணிகளால் ஓரளவு சட்டம்பற்றிய விரிவுரைகளை இவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, சட்ட அடிப்படைகளை நன்றாக புரிந்திருக்கிறார்கள். நீதிபதி நேர்மையாக, பாரபட்சமின்றி செயல்படவேண்டும். அதுவே அவரது விசேட அம்சம். அது இவர்களிடம்

இல்லாமல்லில்லை. பொறுமை இழக்காத தன்மை, பண்பான பழக்கம் உள்ளது. விசாரணையின்போது இரு தரப்பிலும் சட்டத்தரணிகள் சட்ட அம்சங்களை விளக்குகிறார்கள்; குறுக்கு விசாரணை செய்கிறார்கள். அநுபவக் குறைவு துரிதமாக அவர்கள் கடமையாற்றுவதற்கு தடையாக இருக்கிறது தான். ஆனால், நியாயமான தீர்ப்பை இவர்கள் வழங்குகிறார்கள். போராளிகள் குடும்பத்தவர் என்று எவரும் அவர்களைத் திசை

எதிர்பார்த்த முப்படைத் தாக்குதல்

பொது இடங்கள்மீது இலக்கு

எல்லாளன்

யாழ்ப்பாணத்தின்மீது பாரிய தாக்குதல் ஒன்றை முப்படைகள் இணைந்து மேற்கொள்ளும் என்பது ஒன்றும் எதிர்பார்க்காத விடயமல்ல. ஆனால், இவ்வளவு விரைவில் அது இடம் பெறும் என்பது எதிர்பார்க்காத ஒரு விடயம்தான். யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்று வது தொடர்பான அரசின் திட்டத்தின் முதலாவது கட்டமாகவே இப்பாரிய படை நகர்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. எனினும் அரசாங்கம் எதிர்பார்த்த இலக்கு இதன்மூலம் எட்டப்படவில்லை.

மழைகாலம் தொடங்குமுன்னர் பலாலி கூட்டுப்படைகளின் தளத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்பதே இத்தாக்குதலின் பிரதான நோக்கமாக இருந்துள்ளது. பலாலியில் விடுதலைப் புலிகளின் ஏவுகணைத் தாக்குதலுக்கு இலக்காகாமல் விமானங்கள் இறக்கப்படுவதற்கு வசதியாக இதனை விஸ்தரிக்க வேண்டிய தேவை அரசுக்கு இருந்தது. கடற்புலிகளால் எதிர்கொள்ளப்படும் சவால்களைச் சமாளிக்கும் நோக்குடன் கடற்பிரதேசக் கட்டுப்பாட்டை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென அரசுக்கு ஆலோசனை கூறப்பட்டுள்ளது.

இதனால் இந்த இரண்டு இராணுவ நோக்கங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே 'ஒப்பரேஷன் லீப் போவேர்ட்' என்ற பெயரிலான இந்த இராணுவ நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது.

சுரையோரமாக மூளாய் ஊடாக அராலிவரையில் முன்னேறுவதே இராணுவத்தின் நோக்கமாக இருந்தது. அராலியை முழுமையான கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவருவதன் மூலம் தீவுப்பகுதியுடன் இணைப்பு ஒன்றை ஏற்படுத்தவும் அரசு திட்டமிட்டிருந்தது.

அதனைவிட, அராலியைக் கைப்பற்றிவிட்டால் யாழ் நகரைக் கைப்பற்றுவது இலகுவானதாக இருக்கும் எனவும் இராணுவம் கணிப்பிட்டது.

இத்தாக்குதலுக்கான திட்டத்தைத் தயாரித்த அரசு, வெளிநாடுகளிலிருந்து இராணுவ உபகரணங்களும் ஆயுதங்களும் வருவதற்கான திகதியையே எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தது. ரஷ்யாவிலிருந்து ஏவுகணை

எதிர்ப்பு விமானங்கள் மூன்று வந்ததும் தாக்குதல் ஆரம்பமானது. இம்மூன்று விமானங்களும் போக்குவரத்து விமானங்களேதவிர தாக்குதல் விமானங்கள் அல்ல. பலாலியிலிருந்து இரு முனைகளில் இராணுவம் புறப்பட்டபோது புலிகள் கடுமையான எதிர்ப்பைக் காட்டவில்லை. குறிப்பிட்ட இடத்துக்கு இராணுவத்தை வரச்செய்து தாக்குதலை மேற்கொள்வதே புலிகளின் கெரில்லாத் தந்தரோபாயமாக இருந்துள்ளது.

ஜூலை 14ஆம் தேதி அதிகாலை அளவெட்டியிலும் சித்தன்கேணியிலும் படைகளைச் சுற்றிவளைத்து மேற்கொண்ட தீவிரமான தாக்குதல், புலிகள் எவ்வாறான தந்தரோபாயத்தைக் கையாண்டுள்ளார்கள் என்பதையே வெளிப்படுத்தியது. இத்தாக்குதலின்போது படையினர் நிலைகுலைந்துள்ளனர். நூறுக்கும் மேற்பட்ட படையினர் கொல்லப்பட்டதுடன், பெருமளவு ஆயுதங்களும் புலிகளால் கைப்பற்றப்பட்டது. இத்தாக்குதலின் போது உதவிக்கு வந்த 'புக்காரா' ரக குண்டு வீச்சு விமானம் ஏவுகணையால் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டது.

இந்த இரு இடங்களிலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதல்களின்மூலம் இராணுவத்தின் முன்னேற்றம் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டது. புலிகளின் எதிர்த்தாக்குதல் எதிர்பார்க்கப்பட்ட ஒன்றுதான் என இராணுவப் பேச்சாளர் தெரிவித்தார். ஆனால், இவ்வளவு பாரிய எதிர்த்தாக்குதல் ஒன்றை படையினர் எதிர்பார்க்கவில்லை என்றே இராணுவ வட்டாரங்கள் கூறுகின்றன.

படை நகர்வு, புலிகளின் ஊடறுத்துத் தாக்குதல் நடாத்தும் தந்தரோபாயத்தால் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டுள்ள அதேவேளையில், அடுத்ததாக என்ன செய்வது என்பது பெரிய கேள்விக்குரியதாக இராணுவத்துக்கு எழுந்துள்ளது.

அரசியல் தீர்வு யோசனையை முன்வைப்பதற்கு முன்னர் பாரிய இராணுவ வெற்றியொன்றை எதிர்பார்த்த அரசு, இத்தாக்குதல் தொடர்பாக பாரிய பிரசாரம் ஒன்றையும் மேற்கொண்டது. இத்தாக்குதலின் வெற்றி, தோல்வியிலேயே அரசின் தீர்வு யோசனை தங்கியுள்ளதாகவும் தெரிகிறது.

மக்கள் செறிந்து வாழும் பகுதிகளுடா

கவே தனது படைகளை நகர்த்துவதற்கு அரசு திட்டமிட்டிருந்தது. இதனால் படை நகர்த்தலுக்கு முன்னர் அப்பகுதிகளைச் 'சுத்தம் செய்யவேண்டிய' தேவை அரசுக்கு இருந்தது. விமானக் குண்டு வீச்சுக்களும், இடைவிடாத வெல்லடியும் இதற்காகவே மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதனைத் தொடர்ந்து வீடுகள், கட்டடங்களை உடைத்துத் தரைமட்டமாக்கிக் கொண்டு 'புல்டோசர்கள்' செல்ல அதனைத் தொடர்ந்து இராணுவம் முன்னேற வேண்டும் என்பதே அரசின் திட்டம். படைகளின்

■ ரஷ்யாவிலிருந்து ஏவுகணை எதிர்ப்பு விமானங்கள் மூன்று வந்ததும் தாக்குதல் ஆரம்பமானது.

■ குறிப்பிட்ட இடத்துக்கு இராணுவத்தை வரச்செய்து தாக்குதலை மேற்கொள்வதே புலிகளின் கெரில்லாத் தந்தரோபாயமாக இருந்துள்ளது.

■ மக்கள் செறிந்து வாழும் பகுதிகளுடா கவே தனது படைகளை நகர்த்துவதற்கு அரசு திட்டமிட்டிருந்தது.

கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்த பகுதிகளில் இந்த நடைமுறையே கடைப்பிடிக்கப்பட்டது.

இத்தாக்குதலின்போது விமானக் குண்டு வீச்சுகளும் வெல்ல தாக்குதல்களும் பெருந்தொகையான பொதுமக்களைப் பலியெடுக்கவும் இதுவே காரணம். படையினர் சிவிலியன் இலக்குகளைத் தாக்கவில்லை என இராணுவம் கூறினாலும், சிவிலியன் இலக்குகளை இலக்கு வைக்கப்பட்டன என்பதற்கான ஆதாரங்கள் வடபகுதியிலிருந்து கிடைத்துள்ளன.

எதனைச் செய்யக்கூடாதென தமிழர்கள் சந்திரிகாவுக்கு வாக்களித்தனரோ அதனையே அவர் செய்கின்றார். □

தென்னிலங்கையில் தொடரும் அதிர்ச்சிச் சம்பவங்கள்

அரசுக்கு தொடர்பு உண்டா?

சட்டத்தில் இதற்கு இடமில்லை. ஆனால், வழிமறிக்கும் ஆயுதப் படையினர், அடையாள அட்டை எங்கே? பொலிஸ் பதிவு அத்தாட்சி எங்கே? என்று கேட்பதில் மட்டும் எந்த மாற்றமும் இல்லை. இவை இரண்டும் சரியாக இருந்தால் மட்டும் தப்பித்துச் சென்றுவிட முடியாது. ஏதாவது சந்தேகம் ஏற்பட்டால் அவ்வளவுதான்; உள்ளே செல்லவேண்டியதுதான். உள்ளே சென்றால் எப்போது வெளியே வரலாம் என்பதோ அல்லது வரத்தான் முடியும் என்பதோ ஏவராலும் கூற முடியாது.

அதேவேளையில், தமிழ் இளைஞர்களைக் கைதுசெய்யும் நடவடிக்கைகள் பொலிசாரால் மட்டும் மேற்கொள்ளப்படுவதில்லை. இராணுவம், கடற்படை மட்டுமன்றி, விமானப் படையினரும் கூட தமிழ் இளைஞர்களைக் கைதுசெய்கிறார்கள். கைதாகும் இளைஞர்கள் எங்கே வைக்கப்பட்டுள்ளார்கள் என்ற விபரங்களும் உடனடியாக பெறமுடியாத நிலைமை காணப்படுகிறது.

இந்தச் சூழ்நிலையின் பின்னணியில் இனந்தெரியாத ஆயுதக் குழுக்களால் இளைஞர்கள் கொலைசெய்யப்படும் சம்பவங்கள் தென்னிலங்கையில் மீண்டும் அதிர்ச்சியளிக்கும் வகையில் அதிகரித்துள்ளன. கடந்த இரண்டு மாத காலப்பகுதியில் மட்டும் முப்பதுக்கும் அதிகமான இளைஞர்கள் இவ்வாறு கொலைசெய்யப்பட்டதை பொலிஸ் வட்டாரங்கள் உறுதிப்படுத்தியுள்ளன. கொலையுண்டோரின் சடலங்கள் ஏரிகளிலும், கடற்கரைகளிலும் கரையொதுங்கியிருந்தன. ஒரு சில சடலங்கள் ரயர் போட்டு எரிக்கப்பட்ட நிலையில் காணப்பட்டன.

மர்மமான முறையில் இடம்பெற்றுள்ள இச்சம்பவங்கள் மக்கள் மத்தியில் பெரும் அச்சத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இப்படுகொலைகள் பெரும்பாலும் இனவாதப் பின்னணியில் நிகழ்த்தப்படுவதாகவும், படுகொலை செய்யப்பட்டவர்கள் தமிழர்களே எனவும் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. கொலைசெய்யப்பட்ட இளைஞர்களின் சடலங்கள் அடையாளம் காணமுடியாதவாறு சிதைக்கப்பட்டிருந்தன. இதனால் இந்தச் சடலங்கள் அனைத்தும் பொலிஸ் சுவச்சாலையில் அடையாளம் காண்பதற்காக வைக்கப்பட்டுள்ளன.

பாணந்துறையிலுள்ள பொல்கொடை என்ற ஏரியிலேயே சடலங்கள் முதலில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இந்த ஏரியில் மீன்பிடித்துக்கொண்டிருந்த மீனவர்கள் இனந்தெரியாத சடலங்கள் மிதந்து வருவது தொடர்பாக பொலிசாருக்கு தகவல் கொடுத்தார்கள். இப்பகுதியில் இதுவரையில் 13 சடலங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இச்சடலங்கள் ஒன்றினது வலது கையில் தமிழில் பச்சை குத்தப்பட்ட அடையாளம் காணப்பட்டது. சடலம் அடை

வடக்கு, கிழக்கில்தானே யுத்தம் நடைபெறுகின்றது; தென்னிலங்கைக்கு வந்தால் நிம்மதியாக இருக்கலாம் என கொழும்புக்கு வந்த தமிழர்களுக்குப் பெரும் அதிர்ச்சி. பாதுகாப்பு என்ற பெயரிலான கெடுபிடிகள் அவர்களை நிலைகுலையச் செய்கின்றன.

வீடுகளிலோ, விடுதிகளிலோ இருந்தால் சுற்றிவளைப்புச் சோதனைகளில்

தப்பமுடியாது. பஸ்ஸிலோ, ஓட்டோவிலோ சென்றால் வழிமறித்துச் சோதனையிடும் ஆயுதப் படையினர் கொண்டு போய் விடுவார்கள். சரி, நடந்துதான் போகலாம் என்றால் 'சந்தேகத்துக்கிடமான முறையில் நடமாடினார்'.

தென்னிலங்கையிலுள்ள தமிழர்கள் பொலிசில் பதியவேண்டியதில்லை என்கிறார் பொலிஸ் மா அதிபர். இன்றைய

யாளம் தெரியாதவாறு சிதைக்கப்பட்டுள்ளபோதிலும் தமிழில் பச்சை குத்தப்பட்டுள்ளமை இது தமிழ் இளைஞர் ஒருவருடையதாக இருக்கலாம் என்ற சந்தேகத்தையே ஏற்படுத்தியுள்ளது.

இதனைவிட மற்றொரு சடலத்தின் இடையில் கறுப்பு அரைஞாண் கயிறு ஒன்று கட்டப்பட்டிருந்தது. இந்தக் கயிறற்றை சிங்களவர் கட்டுவதில்லை.

இந்த அடையாளங்கள் அனைத்தும் இங்கு கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஏனைய சடலங்கள் கூட தமிழர்களுடைய சடலங்களாகவே இருக்கவேண்டும் என்ற சந்தேகத்தை வலுவடையச் செய்துள்ளன.

இச்சடலங்கள் தொடர்பான பிரேத பரிசோதனை அறிக்கையில் மற்றொரு அதிர்ச்சிதரும் தகவல் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. 'சடலமாகக் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ள இளைஞர்கள் பட்டினி போடப்பட்டு, பின்னர், கைகள் இரண்டும் பின்பக்கமாக கட்டப்பட்டு, சித்திரவதைக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட பின்னரே நீரில் மூழ்கடிக்கப்பட்டுக் கொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர்' என இந்த அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

இதனைவிட, நீர்கொழும்பு முகத்துவாரம் கடற்கரையோரங்களில் ஒன்பது சடலங்கள் கரையொதுங்கியிருந்தன. இவையும் கை, கால்கள் கட்டப்பட்ட நிலையிலேயே காணப்பட்டன. உடலில் அடிகாயங்கள் காணப்பட்டதாகவும் அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன. இவையும் அடையாளம் காண முடியாதவாறு சிதைக்கப்பட்ட நிலையில் காணப்பட்டன.

களுத்துறை மாவட்டத்திலுள்ள களுக்கை என்ற ஆற்றில் நான்கு சடலங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இவற்றிலொன்று கை, கால்கள் முறிக்கப்பட்ட நிலையில், தலை பொலித்தீன் பையால் சுற்றப்பட்ட நிலையிலும் காணப்பட்டது.

இவற்றைவிட மேலும் ஏழு சடலங்கள் குருநாகல் பகுதியிலுள்ள வளவை, நாரம் மல ஆகிய இடங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. வளவையில் நான்கு இளைஞர்களின் சடலங்கள் மதகு ஒன்றின் கீழுள்ள நீரோடையில் போடப்பட்டிருந்தன. மற்றொரு சடலம் அதே இடத்தில் வயல் வெளியிலுள்ள நீரோடையில் காணப்பட்டது. உடலில் சூட்டுக் காயங்களோ, அடிகாயங்களோ காணப்படவில்லை. மூச்சுத் திணறவைத்தே இவர்கள் கொல்லப்பட்டிருக்க வேண்டும் என சந்தேகிக்கப்படுகின்றது. இப்பகுதிக்கு சிறிது தொலைவிலுள்ள நாரம்மல என்ற பகுதியில் மேலும் இரு சடலங்கள் காணப்பட்டன. இவை இரண்டும் பெண்களின் சடலங்களாகும். கண்கள் கட்டப்பட்ட நிலையில் எங்கிருந்தோ கடத்திவரப்பட்ட இவர்கள், அடித்துக் கொல்லப்பட்டிருக்கலாம் என தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

இந்தச் சடலங்கள் அனைத்தும் இனந்

தெரியாத சடலங்கள்' என்ற லேபலுடன் சவச்சாலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழர்களுடையதாக இருக்கவேண்டும் என்ற சந்தேகம் வலுவடைந்துள்ள அதே வேளையில், இது தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்படும் விசாரணைகளையிட்டு தமிழ்க் கட்சிகள் விசனம் தெரிவித்துள்ளன. சடலங்கள் எவையுமே அடையாளம் காணப்படவில்லை. அதனால் விசாரணைகளைத் தொடர முடியாது என்ற நிலைப்பாட்டிலேயே பொலிசார் இருந்துள்ளார்கள்.

எனினும், இது தொடர்பாக தெரிவிக்கப்பட்ட புகார்களைத் தொடர்ந்து இச்சட

ளாகப் பிரிந்து இதுபற்றிய விசாரணைகளை சி. ஐ. டி. பொலிசார் மேற்கொண்டுவருவதாகவும் பொலிஸ் வட்டாரங்கள் தெரிவித்தன.

விசாரணைகள் உரிய முறையில் மேற்கொள்ளப்படாமையால் இக்கொலைகளுக்கான அங்கீகாரத்தை யாராவது வழங்கியுள்ளார்களா என்ற கேள்வி எழுந்ததையடுத்து, புதிய விசாரணைகளுக்கு ஜனாதிபதி உத்தரவிட்டிருக்கின்றார்.

இதேவேளையில் இவ்வாறு சடலங்கள் கரையொதுங்குவது தென்னிலங்கை

- தமிழர்கள் பொலிசில் பதியவேண்டியதில்லை என்கிறார் பொலிஸ் மா அதிபர். ஆனால், வழிமறிக்கும் ஆயுதப்படைபினர், 'அடையாள அட்டை எங்கே? பொலிஸ் பதிவு அத்தாட்சி எங்கே?' என்று கேட்பதில் மட்டும் எந்த மாற்றமும் இல்லை.
- இரண்டு மாத காலப்பகுதியில் மட்டும் முப்பதுக்கும் அதிகமான இளைஞர்கள் கொலைசெய்யப்பட்டதை பொலிஸ் வட்டாரங்கள் உறுதிப்படுத்தியுள்ளன.
- இச்சடலங்கள் ஒன்றினது வலது கையில் தமிழில் பச்சை குத்தப்பட்ட அடையாளம் காணப்பட்டது. மற்றொரு சடலத்தின் இடையில் கறுப்பு அரைஞாண் கயிறு ஒன்று கட்டப்பட்டிருந்தது.
- இக்கொலைகளுக்கான 'அங்கீகாரத்தை' யாராவது வழங்கியுள்ளார்களா? புதிய விசாரணைகளுக்கு ஜனாதிபதி உத்தரவிட்டிருக்கின்றார்.
- நாலரை வயது குழந்தையையும் தூக்கிக்கொண்டு இராணுவத்தினர் பணித்த பகுதியில் சென்றபோது கண்ணிவெடி வெடித்தது.
- மூத்த மகளை அடிக்க வேண்டாம் எனக் கெஞ்சினார் நான்கு பிள்ளைகளின் தாய். துப்பாக்கியைத் திருப்பிய பொலிசார் அவரைச் சுட்டுச் கொன்றார்கள்.
- மட்டக்களப்பில் 2 ஆயிரத்துக்கும் அதிகமானவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

லங்கள் தொடர்பான மர்மத்தைக் கண்டறிய விசேடபொலிஸ் குழு ஒன்றை நியமிக்குமாறு ஜனாதிபதி பொலிஸ் மா அதிபருக்கு உத்தரவிட்டிருக்கிறார். இக்குழு தன்னுடைய விசாரணைகளை ஏற்கனவே ஆரம்பித்துள்ளது. மூன்று குழுக்க

யிலுள்ள தமிழ் மக்கள் மத்தியில் பெரும் அச்சத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. கிழக்கு மாகாணத்தில் மட்டுமன்றி, தென்னிலங்கையிலும் இனந்தெரியாதோரால் கைது செய்யப்படும் தமிழர்கள் காணாமற் போகும் சம்பவங்கள் அதிகரித்துள்ள

நிலையிலேயே இச்ச சடலங்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

வகை தொகையின்றி தமிழர்கள் கைதாவது அதிகரித்துள்ளதையடுத்து, இது தொடர்பாக தமிழ்க் கட்சிகள் அரசிடம் பல கோரிக்கைகளை முன்வைத்தன. இதனையடுத்து, தமிழர்கள் கைது செய்யப்படும்போது சில நடைமுறைகள் கடைப்பிடிக்கப்படுமென ஜனாதிபதி உறுதியளித்தார்.

கைதுசெய்யும் பாதுகாப்பு படை அதிகாரி, தாம் யாரென்பதை அடையாளம் காட்டவேண்டும். கைதுசெய்யப்படுபவரின் நெருங்கிய உறவினர்களிடம் அது பற்றி அத்தாட்சிக் கடிதமொன்று வழங்கப்படவேண்டும். இவை இரண்டும் அரசினால் வழங்கப்பட்ட வாக்குறுதிகளில் முக்கியமானவை. ஆனால், அரசின் தேர்தல் வாக்குறுதிகள் போலவே இவையும் மீறப்பட்டே வருகின்றன.

வீடுகளில் வைத்தும், போக்குவரத்துச் செய்யும் பஸ்களில் வைத்தும், பொது இடங்களில் வைத்தும் தமிழர்கள் கைது செய்யப்படுகின்றார்கள். ஆனால், இவர்கள் கைதுசெய்யப்படுவதற்கான ஆதாரங்கள் எதுவும் வழங்கப்படுவதில்லை. இவ்வாறு கைதானவர்களில் பலர் எங்கே வைக்கப்பட்டுள்ளார்கள் என்ற விபரங்களைக்கூட பெறமுடியாத நிலை காணப்படுகின்றது. இந்நிலையில், சடலங்கள் கரையொதுங்குவது தமிழர்கள் மத்தியில் அச்சத்தை ஏற்படுத்தத்தானே செய்யும்?

1989ஆம் ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் ஜே.வி.பி.யினரின் கிளர்ச்சி உச்சக்கட்டத்துக்கு வந்த நேரத்திலும் இதேபோல நாற்றுக்களைக்கான சடலங்கள் ஏரிகளிலும், கடல்களிலும் மிதப்பதைக் காணக் கூடியதாக இருந்தது. ஜே.வி.பி.யினரின் கலகத்தை அடக்கும் நோக்குடன் அரசாங்க ஆதரவுடன் பெறப்பட்ட சில குழுக்களே இப்படுகொலைகளை மேற்கொண்டதாக

அப்போது குற்றஞ்சாட்டப்பட்டது.

இப்போது சடலங்கள் மிதக்கும் சம்பவங்களுடன் அரசாங்கத்தை நேரடியாகச் சம்பந்தப்படுத்த வேண்டிய ஆதாரங்கள் எதுவும் கிடைக்காத போதிலும், இது தொடர்பாக அரசாங்கம் முதலில் காட்டிய அக்கறையற்ற தன்மை சில சந்தேகங்களை ஏற்படுத்தியது. இதனை முறியடிக்கும் முகமாக மேற்கொள்ளப்படும் விசாரணைகளிலேயே அரசின் நம்பகத் தன்மை தங்கியுள்ளது. கிழக்கு மாகாணத்திலும் மனித உரிமை மீறல் சம்பவங்கள் பல தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்று வருகின்றன. ஐந்து பிள்ளைகளின் தாயான சித்திரவேல் அருள்மேனி கண்ணிவெடிகளை அகற்றும் இராணுவக்குழு ஒன்றினால் பிடிக்கப்பட்டார். கண்ணிவெடிகள் வைக்கப்பட்டுள்ளதாகச் சந்தேகிக்கப்படும் இடங்களின் மேலாக செல்லுமாறு இவர் பணிக்கப்பட்டார். நாலரை வயது குழந்தையையும் தூக்கிக்கொண்டு இராணுவத்தினர் பணித்த பகுதியில் இவர் சென்ற போது கண்ணிவெடி வெடித்தது. இவருடைய கால் துண்டிக்கப்பட்டது.

பொலிசாரின் சுற்றிவளைப்பொன்றின் போது கைதுசெய்யப்பட்டு தாக்கப்பட்ட தனது மூத்த மகனை அடிக்க வேண்டாம் எனக் கெஞ்சினார் நான்கு பிள்ளைகளின் தாயாரான மாலதி தர்மலிங்கம். துப்பாக்கியைத் திருப்பிய பொலிசார் அவரைச் சுட்டுச் கொன்றார்கள்.

'ஈழ யுத்தம்-3' ஆரம்பமாகிய பின்னர் கிழக்கு மாகாணத்தில் இராணுவம் மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளுக்கு இவை இரண்டும் சிறந்த உதாரணங்கள். பொது மக்களை மனித கேடயங்களாக பயன்படுத்தி முன்னேற முயல்வதும், அப்பாவித் தமிழர்களை எவ்வித காரணமுமின்றி சுட்டுக் கொல்வதும் இங்க ஒரு வழமை யான நிகழ்ச்சியாகிவிட்டது. இவ்வாறான செயல்களைச் செய்பவர்கள் எவ்வித விசா

ரணைக்கும் உட்படுத்தப்படாமல் தொடர்ந்தும் இராணுவத்தில் கடமையாற்றுகின்றனர். ஏப்ரல் 19ஆம் தேதி முதல் 2 ஆயிரத்துக்கும் அதிகமானவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளதாக மட்டக்களப்பு சமாதானக் குழுவின் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. சுற்றிவளைப்புக்களும், கைது செய்யும் நடவடிக்கைகளும் ஒரு வழமையான நிகழ்ச்சியாகிவிட்ட நிலையில் இப்போதும் அதிகரிக்கக் கூடிய சாத்தியக்கூறுகளே அதிகம்.

மக்கள்மீதான தாக்குதல், துன்புறுத்தல்கள், நீதிக்குப் புறம்பான விதத்தில் கொலை செய்தல் போன்றன அதிகரித்து வருகின்றன எனக் கூறுகின்றார் மட்டக்களப்பு எம்.பி. ஜே.சுப் பரராஜசிங்கம். மேலாத ஆரம்பத்தில் பத்துப் பேர் இங்கு இராணுவத்தால் கொல்லப்பட்டனர். இவர்களில் மூன்று இளைஞர்கள் இராணுவத்தால் கைது செய்யப்பட்டுக் கொண்டு செல்லப்பட்ட பின்னர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர் எனவும் அவர் தெரிவித்தார்.

ஆயுதப் பட்டியினரின் நடவடிக்கைகள் தொடர்பாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள பல்வேறு புகார்கள் தொடர்ந்து மனித உரிமைகளைக் கண்காணிப்பதற்கான செயலணிக்குழு ஒன்று ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்பட்டுள்ளது. இளைஞர்கள் கைது செய்யப்பட்டால் இக்குழுவுக்கு அறிவிக்க வேண்டும் என்பது முதல் பல்வேறு கட்டுப்பாடுகள் இதன்மூலம் இராணுவத்துக்கு ஏற்பட்டுள்ளது.

மனித உரிமைகள் தொடர்பாக சர்வதேச மட்டத்தில் விமர்சனங்கள் உருவாவதைத் தவிர்க்கும் நோக்குடனேயே இக்குழு உண்மையில் அமைக்கப்பட்டது. ஆனால் மனித உரிமைகள் பாதுகாப்பு விடயத்தில் இவர்களின் செயல்பாடுகள் வெறும் கண்துடைப்பாக அமையுமா என்பதைப் பொறுத்திருந்தே அறிய வேண்டும். □

— எல்லாளன்

VINNEY VIGNES

CERTIFIED ACCOUNTANTS & REGISTERED AUDITORS

COMPLETE ACCOUNTANCY AND TAXATION SERVICES

**84 Ilford Lane
Ilford, Essex IG1 2LA**

Tel: 081-553 5876 Fax: 081-553 3721

Mobile: 0956 277112

ஐம்பது ஆண்டுகளில் ஐ.நா எதிர்கொள்ளும் சவால்கள்

பொன். பாலசுந்தரம்

ஐ. நா: ஓர் உதவும் கரம்

- ஒவ்வோராண்டும் 2 மில்லியன் தொன் உணவு உதவி
- உலக குழந்தைகளில் 80 வீதமானவர்களுக்கு நோய்தடுப்பு
- காலனியாதிக்கத்தை ஒழித்து சுதந்திரத்துக்கான ஊக்குவிப்பு
- அம்மை நோய் ஒழிப்பு,
- யுத்தம், வறுமை, தண்டனைகளால் வெளியேறும் 30 மில்லியன் அகதிகளுக்கு சர்வதேச பாதுகாப்பும், உதவியும்

பிறந்த தேதி: 26 ஜூன் 1945
 பிறந்த இடம்: அமெரிக்காவிலுள்ள சன்பிரான்சிஸ்கோ.
 தாயார்: பூமாதேவி.
 தந்தை: இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தில் வெற்றிபெற்ற வல்லரசுகள்.

பிறப்பு நிறை: 51 அங்கத்துவ நாடுகள்.

இன்று ஐம்பது வயது நிரம்பி, 134 அங்கத்துவ நாடுகளுடன் பெருகி வாழும் ஐக்கிய நாடுகள் சபை, அதன் பிறந்த இடத்தில் பொன்விழா ஆண்டை கொண்டாடியது.

ஐம்பது வயதை எட்டும்வேளையில் அதன் மீது சந்தேகங்களும் பலருக்கு ஏற்படுகிறது. ஆரம்ப வாழ்வின் பெரும்பகுதி பனிப்போர்ச் சூழலில் உறைந்து கழிந்துவிட்டபோது, அதனை நவீனமயப்படுத்தவேண்டுமென்ற ஆவல் இப்போது பெருகியிருக்கிறது. பூகோள, அரசியல் ரீதியில் இன்று ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களை துல்லியமாகப் பிரதிபலிக்கக்கூடிய யதார்த்த அமைப்பில் இந்த உலக மகாசபையை கடைந்தெடுக்கவென்று உலகளாவிய அரசியல்வாதிகளும், கல்விமான்சுளுமாக சத்திவாய்ந்தவர்கள் பலர் மாநாடுகளையும், சுருத்தரங்குகளையும் நடாத்திவருகிறார்கள். அவற்றில், இதன் மலர்ச்சிக்கான பல சுருத்துக்கள் மலர்ந்தேயுள்ளன. ஆனால், சர்வ வல்லமை அல்லது ஏக அதிகாரம் கொண்ட பாதுகாப்பு சபையை நவீன உலகத்துக்குப் போதுமான பிரதிநிதித்துவ அமைப்பாக மாற்றிவிடவேண்டும் என்பதில் வலுவான சுருத்துகள் மிகுந்துவருகின்றன.

தற்போதுள்ள நிரந்தர அங்கத்துவத்தை உலக பிராந்தியங்களாக்கிடையில் மீளமைப்புச் செய்வதுடன், 'வீட்டோ' எனப்படும் ரத்து உரிமையும் நீக்கப்படவேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்படுகிறது. இரண்டாம் உலக யுத்தத்தைத் தொடர்ந்து உருவான பெரும் சக்திகளான பிரிட்டன், சீனா, பிரான்ஸ், ரஷ்யா, அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளின் ஆதிக்க பிடியிலிருந்து பாதுகாப்புச் சபையை எவ்வளவு விரைவாக தளர்த்தமுடியும் என்பதில்தான் இந்த பொன்விழாக் கொண்டாட்டத்தின் பெருமை தங்கியுள்ளது.

இந்த உலக சபையை ஜனநாயக மயப்படுத்தவேண்டும் என்பதும் முக்கியமாக எழுகின்ற ஒன்றாகும். விசேடமாக, இப்போதுள்ள அரசாங்கங்களுக்கிடையேயான பொதுச்சபை, பாதுகாப்புச் சபை என்பவற்றுக்கு மேலாக, பொது மக்களை மையமாகக் கொண்ட ஒரு புது அமைப்பும் ஐ.நா.வுக்கு தேவையான என்பதும் ஆராயப்படுகிறது.

அநேகமான நாடுகளில் ஐ.நா.வுக்கான ஆதரவு இன்னமும் வெகுவாகவே இருக்கிறதென்பது சுருத்துக்கணிப்புகளிலிருந்து தெரிகிறது. ஆனாலும், தனிப்பட்ட பிரஜைகள் ஐ.நா.வுக்கு தமது கோரிக்கைகளுக்கான குரலை எழுப்ப நேரடி வழிமுறைகள் இல்லை. அவர்கள் தத்தமது தேசிய அரசாங்கங்கள் மூலமே செல்ல வேண்டும். அவை பெரும்பாலும் பயனெதையும் அளிப்பதில்லை. எனவே, 1945இல் உருவான ஐ.நா. சாசனத்தில் எழுத்து ரூப்பெற்ற, "ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மக்களாகிய நாம்....." என்ற வாசகத்தை இந்த பொன்விழா அதன் அபிலாஷைக் குரலாகக் கொண்டிருந்தது.

ஐ.நா.சபையை மேலும் ஜனநாயகமயப்படுத்த வற்புறுத்தும் லண்டனை மையமாக்கக்கொண்ட அமைப்பின் தலைவர் ஜெவ்ரி செகோல் என்பவர், உத்தேச ஐ.நா. மக்கள் சபையில் ஒவ்வொரு நாட்டிலிருந்தும் ஐந்து பிரதிநிதிகள் இடம்பெறவேண்டும் என்றும், இவர்கள் சமூகத்தின் வெவ்வேறு பிரிவுகளைச் சார்ந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்றும் கூறுகிறார். இத்தகைய ஒரு சுருத்தையே 1988இல் ஐ.நா. பொதுச்சபையில் ஆற்றிய உரையில் முன்னைய சோவியத் தலைவர் மிக்காயில் கோர்ப்ச்செவ்வும் தெரிவித்திருந்தார்.

இப்படியான சுருத்துக்கள் மாத்திரம் ஐ.நா.வை பெரும் ஜனநாயக அமைப்பாக மாற்றிவிடாது. தேர்தல் ஒன்றுதான் அதைச் சாதிக்கக்கூடியது. ஐ.நா. ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்திலேயே இத்தகைய சுருத்து நிலவியது. பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தில் 1945இல்

உலக வங்கியும், சர்வதேச நாணய நிதியமும் முக்கியமான பெரும் கைத் தொழில் நாடுகளின் ஆதிக்கத்தில், ஐ.நா.வைக் காட்டிலும் சர்வாதிகாரப் போக்குமிக்க தனிப்பட்ட ஓர் உலக அரசாங்கமாகவே செயல்படுகின்றன.

ஐ.நா. சாசனம் தொடர்பான விவாதத்தில் பேசிய வெளிநாட்டமைச்சர் ஏனெஸ்ட் பெவின், "அகில உலகத்துக்கும் மக்களினால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட உலக சபை ஒன்று தேவை; ஐ.நா.வில் அங்கத்துவம் வகிக்கும் நாடுகள் அந்த அமைப்புக்குப் பொறுப்பாக இருக்கவேண்டும்" என்று உலக சபை ஒன்றுக்கான அழைப்பை விடுத்தார்.

உலக அரசு ஒன்று உருவாவதற்கான தோற்றுவாயே இது என்று, அரசாங்கங்கள் இத்தகைய யோசனைகளை எதிர்க்கின்றன. ஆனால், நிச்சயமாக ஐ.நா.வின் நோக்கம் அதுவல்ல. அரசாங்கங்கள் தத்தமது இறைமையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

ஆனால், முழுமையான அல்லது பிரத்தியேகமான இறைமை என்பதெல்லாம் கடந்தகால நிகழ்வுகளாகிவிட்டன என்கிறார் ஐ.நா. பொதுச்செயலாளர் போற்றொஸ் காலி. ஐ.நா.வின் எதிர்கால பணிகள் பற்றி ஒரு சுதந்திர பூரண ஆய்வு ஒன்று மேற்கொள்ளப்படவேண்டும் என்று அவர் கேட்டிருக்கிறார்.

யதார்த்த ரீதியில் நோக்கினால் உலக வங்கியும், சர்வதேச நாணய நிதியமும் முக்கியமான பெரும் கைத்தொழில் நாடுகளின் ஆதிக்கத்தில், ஐ.நா.வைக்காட்டிலும் சர்வாதிகாரப் போக்குமிக்க தனிப்பட்ட ஓர் உலக அரசாங்கமாகவே பெரும்பாலும் செயல்படுகின்றன.

இப்போதுள்ள ஐ.நா. அமைப்பை மாற்றாது, வளர்ந்தோர் வாக்குரிமையின் அடிப்படையில் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவமூலம் ஒவ்வொரு அங்கத்துவ நாடுகளிலுமிருந்து ஐ.நா. பாராளுமன்றத்துக்கு பிரதிநிதிகளைத் தெரிவுசெய்யலாமென்று ஓர் ஆலோசனையை ஐ.நா.வின் முன்னாள் சிரேஷ்ட ஆலோசகர் ஏர்ஸ்கின் சில்டேர்ஸ் தெரிவிக்கிறார். இதில் பிரச்சனைகள் பல இருந்தாலும் முடியாதது என்று ஆகிவிடுமா? ஐரோப்பிய பாராளுமன்றம் ஒன்றை அமைப்பதற்கான திட்டம் முன்வைக்கப்பட்ட போதும் 'நடக்காது' என்றுதான் கோஷமிடப்பட்டது என்கிறார் அவர்.

ஐரோப்பிய பாராளுமன்றம் போன்று உலக பாராளுமன்றமும் ஒன்று ஒரு காலகட்டத்தில் உருவாகுமென்று திடமாகவே நம்புகிறார் சில்டேர்ஸ். கடந்த ஆண்டு ஐ.நா. பாராளுமன்ற சபை ஒன்றுக்கான தீர்மானமொன்றை ஐரோப்பிய பாராளுமன்றம் அங்கீகரித்திருக்கிறது.

நாம் வெளிநாட்டு விவகாரம் என்று கூறுபவை உண்மையில் பூமிக் கிரகத்தின் உள்விவகாரமே என்கிறார் சில்டேர்ஸ். □

விமல் சொக்கநாதன்

பிரதமர் மேஜருக்கு எதிராக போர்க்கொடி தூக்கிய அவரது சொந்தக் கட்சி எம்.பி.க்கள், செல்வாக்கு மிக்க பத்திரிகையாளர்கள் அனைவரும் தாய்ப்பகவின் பின்னால் தலையாட்டி நடக்கும் கன்றைப்போல அவரைப் பின்தொடர ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். ஆளும் கன்சவேட்டிவ் கட்சியின் 327 உறுப்பினர்கள் மத்தியில் நடத்தப்பட்ட தேர்தலில் மேஜருக்கு 218 வாக்குகளும், அவரை எதிர்த்து தலைமைப்பத விக்கு போட்டியிட்ட முன்னாள் அமைச்சர் ரெட்வூட்டுக்கு 89 வாக்குகளும் கிடைத்தன. 20 போர் வாக்களிப்பில் கலந்து கொள்ளவில்லை அல்லது வாக்குச் சீட்டுகளைச் செல்லுபடியற்றவையாக்கியிருந்தார்கள். அபிவிருத்தியுறும் நாடுகள் சில வற்றில் கைவிரல் அடையாளமிடும் படிப்பற்ற கிராமவாசிகள் இந்த ஆங்கிலேய எம். பி க்களைவிட எவ்வளவோ மேல் என்றே எண்ணத்தோன்றுகிறது. வாக்களிக்க விருப்பம் இல்லாவிட்டால் வாக்களிக்க ஏன் வரவேண்டும்? வாக்குச் சீட்டை ஏன் அசிங்கப்படுத்தவேண்டும்?

பிரதமர் தமது தலைமைப் பதவியை ராஜினாமா செய்துவிட்டதாக அறிவித்த நாள்தொடக்கம் வாக்களிப்பு நடைபெற்ற ஜூலை 4ஆம் தேதிவரை கன்சர்வேட்டிவ் கட்சிக்குள் தேர்தல் ஜோர்ம் ஏற்பட்டது. பாடசாலையில் பயிலும்போது தரப்படும் கட்டுரைக்கான தலைப்புகளில் ஒன்று, 'நான் இந் நாட்டின் பிரதமரானால்....'

அப்படி, பள்ளிக்கூடத்தில் கட்டுரை எழுதுவதுபோல ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் பத்திரிகைகளுக்கு அறிக்கை விடுத்தார்கள். ஆனால் முடிவில், பிரதமர் மேஜரை எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட தேர்தலில் குதித்தவர் ஒரே ஒருவர். அவரும் ஒரு ஜோன்; ஜோன் ரெட்வூட்.

மேஜரின் அமைச்சரவையில் வேல்ஸ் மாநிலத்தின் அமைச்சராகப் பணியாற்றிய இவரது முகத்தையோ, குரலையோ பிரிட்டிஷ் மக்கள் முன்னர் கண்டது, கேட்டது குறைவு. ஆனால், தமது அமைச்சர் பதவியை ராஜினாமா செய்துவிட்டு மேஜருக்கு எதிராக அவர் களத்தில் குதித்த நாள்தொடக்கம் பிரிட்டிஷ் மக்களுக்கு அந்தக் குறையை விட்டுவைக்கவில்லை பிரிட்டிஷ் பத்திரிகை, வானொலி நிறுவனங்கள்.

அவரது வாழ்க்கை வரலாறு; அவர் தொட்டிலில் எடுத்த படங்கள் முதல், துணைவந்த மனைவியின் படங்கள், அவர்களின் காதல் எங்கே, எப்படி அரும்பியது? மனைவியின் பொழுதுபோக்குகள் என்ன? மனைவி ஒரு சட்ட அறிஞர், பிரிட்டிஷ் எயர்வேய்ஸ் நிறுவனத்தில் சட்ட ஆலோசகராகப் பணியாற்றுகிறார் என்ற விபரங்கள்.

தேர்தலில் வெற்றிபெற்று, இல. 10, டவுனிங் தெருவில் பிரதமராக குடி புகுந்தால் அங்கு கவருக்கு என்ன நிற வண்ணப்பூச்சிடுவார்?

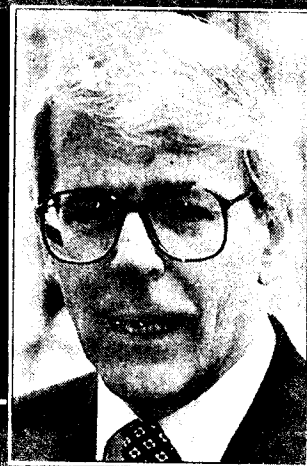
இப்படியாக அலசி, ரெட்வூட்டின் பல்கலைக்கழக வாழ்வைப் பின்னோக்கிப் பார்த்து, அங்கு அவருக்கு 'பட்டப்பெயர்' என்ன என்பதைக் கண்டு பிடித்து, அதனை ஒவ்வொரு கட்டுரையிலும் குறிப்பிட்டு.... ஒரே அட்டகாசம்தான்.

ரெட்வூட்டின் இரு செவிகளும் சற்று வித்தியாசமானவையாக இருப்பதனாலே என்னையோ Vulcan (வேற்று கிரகத்தவன்) என்று அவருக்கு பட்டப்பெயராம்.

வலதுசாரிக் கொள்கைகளைக் கொண்டிருந்த ரெட்வூட்டுக்கு எதிர்பாராத திசைகளிலிருந்து ஆதரவு திரண்டுவந்தது. முன்னாள் பிரதமர் மார்கிரட் தச்சர், முள்ளாள் அமைச்சர் ரெபிட் பிரபு ஆகியோர் மேஜரையும் அவரது கொள்கைகளையும்

ஆளும் கட்சியுள் அந்தரங்க நாடகம்

அசகாயதூராக மேஜர்

கண்டித்ததோடு, ரெட்வூடுக்கு ஆதரவாக அறிக்கைகளும் விடுத்தார்கள். கன்சர் வேட்டிவ் கட்சிக்குள் ஏற்பட்ட இந்தப் பிளவு, மற்றைய இரு முக்கிய அரசியல் கட்சிகளை மட்டுமல்ல, பிரிட்டிஷ் பொது மக்களையும் அதிர வைத்தது. இத்தனை பிளவுகளையும், பூசல்களையும், பேதங்களையும் தமக்குள் வைத்துக்கொண்டா இந்த கன்சர்வேட்டிவ் கட்சி கடந்த 16 ஆண்டு களாக பிரிட்டனில் ஆட்சி நடாத்தியது என்று பொதுமக்கள் சலித்துக்கொண்டார்கள்.

இன்னமும் இரண்டு வருடங்களில் பிரிட்டனில் பொதுத் தேர்தல் நடைபெறும். 18 வருட ஆட்சியின் பின் பிரிட்டிஷ் வாக்காளர்கள் துடிப்புமிகு புதுமுகமான கவர்ச்சி அரசியல்வாதி, இளைஞர் ரோனி பிளயரைப் பிரதமராகக் கொண்ட தொழிற்கட்சி அரசை அமைக்கப்போவது நிச்சயம். எனவே இந்தக் கடைசி இரண்டு ஆண்டுகளில் பிரிட்டனை மேஜரே நிர்வகித்தால் தோல்வி உறுதி. புதிய ஒருவரை இரண்டு ஆண்டு களுக்காவது தெரிவு செய்தால் கன்சர் வேட்டிவ் கட்சி காப்பாற்றப்படலாம்; தமது அமைச்சர் பதவிகள், எம். பி. உறுதியங்கள் காப்பாற்றப்படலாம் என ஆளும் கட்சி எம்.பி.க்கள் பலருக்கு சபலம் ஏற்பட்டது.

கன்சர் வேட்டிவ் கட்சிக்குள் ஏற்பட்ட இந்தப் பிளவு, மற்றைய இரு முக்கிய அரசியல் கட்சிகளை மட்டுமல்ல, பிரிட்டிஷ் பொதுமக்களையும் அதிரவைத்தது.

டது. இவர்களை ஒட்டுமொத்தமாக Euro Sceptics அதாவது, ஐரோப்பிய ஐக்கியம் பற்றி சந்தேகம் தெரிவிப்போர் - வலது சாரிகள் என்று அழைப்பார்.

தேர்தலில் பிரதமருக்கு போதுமான பெரும்பான்மை வாக்குபலம் கிடைக்கா விட்டால் இரண்டாவது, மூன்றாவது

முறையாகவும் வாக்களிப்பு நடாத்தப்பட கட்சி மூங்குவிதிகள் வழிசெய்தது. இதே போன்ற ஒரு நிலை 1990இல் அப்போதைய பிரதமர் மார்க்கிரட் தச்சருக்கு ஏற்பட்டபோது, இரண்டாவது வாக்கெடுப்பு நடாத்தப்படும் சூழ்நிலை உருவானது. தச்சருக்கு முதலாவது வாக்கெடுப்பில் பெரும்பான்மை பலம் கிட்டாததால் இரண்டாவது வாக்கெடுப்பில் அவர் சலந்துகொள்வது அழகல்ல; அது கௌரவக் குறைவு என்று அவருக்கு நெருங்கியவர்கள் அவரை நெருக்கினார்கள்.

எனவே, தொழிற் கட்சியைத் தாக்கிக் கொண்டிருந்த பிரதமர் தச்சரைக் கவிழ்த்து வெளியேற்றியது தொழிற்கட்சி அல்ல, அவரது சொந்தக் கட்சி எம்.பி. களேதான். அதேநிலை, 1995 ஜூலை 4ஆம் தேதி உருவாகுமென்று காத்திருந்த சிலர், மேஜரைக் கவிழ்த்துவிட்டு இரண்டாவது வாக்கெடுப்பில் தாமே தேர்தலில் குதிக்க திட்டமிட்டிருந்தனர்.

4ஆம் தேதி வாக்களிப்பு நடந்தது. மங்களகரமாகவே நடந்தேறியது. 327 வாக்குகளில் 218 மேஜருக்கு என்று அறிவிக்கப்பட்டதும் 'கைக்கெட்டிய பிரதமர் பதவி வாய்க்கு எட்டவில்லையே' என்று மனம் வருந்தினர் ரெட்வூட் உள்பட ஓரிரு அமைச்சர்கள்.

வாக்களிப்பு தினம் காலை, பிரிட்டனில் வெளியான செல்வாக்கு மிக்க ஆங்கில நாழிதழ்கள் பெரும்பாலானவை வெளிப்படையாகவே மேயருக்கு எதிராக கண்டனம் தெரிவித்தன.

"கப்பலின் தலைமை மாறுமியை தள்ளிவிடுங்கள்" - இது டெய்லி மெயில் தலைப்பு. கீழே ஒரு பெரிய கேலிப்படம். பல வருடங்களுக்கு முன்னர் கடலில் மூழ்கிப் போன ரைரானிக் கப்பலைப்போல 'ரோறியானிக்' என்ற கப்பல் கடலில் குடை சாய்ந்துகொண்டிருக்கிறது. கப்டன் மேஜர் கப்பலைச் செலுத்திக்கொண்டிருந்தார்.

பத்திரிகைகளும் விமர்சகர்களும் என்ன குப்பையை எழுதினாலும் அசகாய தூர் மேஜர் பிரதமராக வெற்றிபெற்றார். முதல் வேலையாக தமது அமைச்சரவையை மாற்றி அமைக்கப்போவதாக அறிவித்தார்.

மறுநாள் 'டெய்லி மெயில்' பத்திரிகையைப் பார்க்கவேண்டுமே; "கப்பலின் கப்டன் இன்னும் மேஜரேதான்" - என்று தலைப்பட்டதோடு, கிண்டல் ஒன்றையும் கோடிட்டுக் காட்டியது.

"நேற்று ஜேன் மேஜருக்கு அதிருஷ்ட தினம். அவருக்கு எமது வாழ்த்துக்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ரோனி பிளயரின் முகத்தில் சிரிப்பு வழக்கத்தைவிட நேற்று மிகவும் அதிகமாக இருந்தது."

தேர்தல் முடிந்து வேற்றுமை, பகைமைகளை மறந்து கட்சி மீண்டும் ஒன்றாக இணையவேண்டும்; பொது எதிரியான தொழிற்கட்சியை எதிர்த்து ஒன்றாக போராடவேண்டும் என்று தேர்தலில் தோற்ற ஆளுங்கட்சி எ.பி.க்கள் குரல் எழுப்பினார்கள். வேல்ஸ் மாநில அமைச்சர் பதவியை ராஜினாமா செய்த ரெட்வூடுக்கு மீண்டும் எதாவது அமைச்சர் பதவி மேஜரால் வழங்கப்படவேண்டும் என்றும் தமது நப்பாசையை பகிரங்கமாக வெளியிட்டார்கள்.

மறுநாள் புதிய பிரதமர் மேஜர், தமது அமைச்சரவையை அறிவித்தார். வலதுசாரிக் கொள்கைகள் கொண்ட பல எம்.பி.களுக்கு அமைச்சரவைப் பதவிகளை வழங்கினார்.

ரெட்வூடுக்கு?

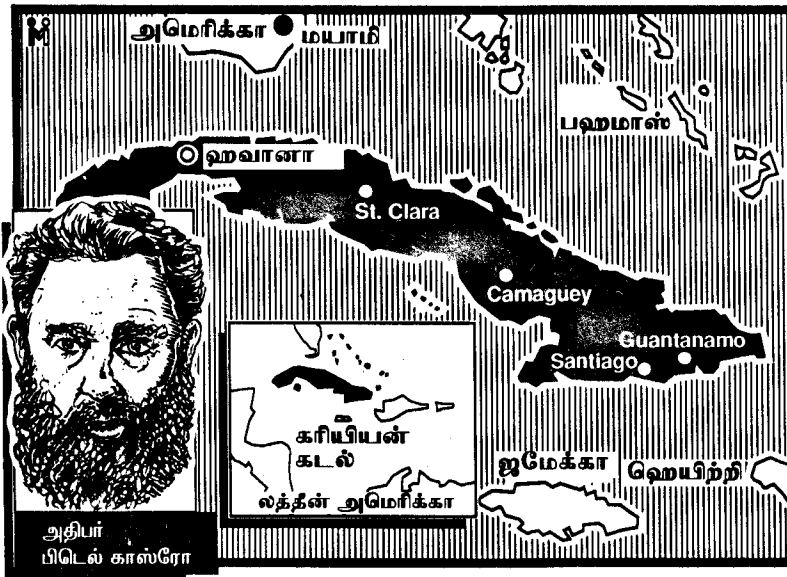
எந்தப் பதவியுமே மேஜரால் வழங்கப்படவில்லை. வேற்றுக் கிரக மனிதர் ரெட்வூட், மீண்டும் Vulcan கிரகத்துக்கு திரும்புவார் என்று சிலர் வேல் பாய்ச்சினார்கள்.

இரண்டரை வாரங்கள் இதனோடு போயிற்று. இனி, பிரிட்டிஷ் வானொலி, பத்திரிகைகளுக்கு என்னை? இருக்கவே இருக்கிறதே பொஸ்னியா. □

கியூபா: அமெரிக்காவின் தொண்டையுள் ஒரு முள்

ஜெமினி

கியூபா: அமெரிக்காவின் நிழலில்

- 1959: காஸ்ரோ தலைமையிலான கம்யூனிஸ்ட் புரட்சி
- 1960: அமெரிக்க ராஜதந்திர உறவு முறிவு
- 1961: அமெரிக்க பிஃஸ் குடா முற்றுகை பின்வாங்கல்
- 1962: கியூபாவில் சோவியத் ஏவுகணைகள் அணுவாயுத யந்திரங்களை நேசி
- 1964: அமெரிக்க பொருளாதார தடை
- 1992: கியூபாவுடன் வர்த்தக உறவுகொண்ட அமெரிக்க கம்பனிகளுக்கு மானிய தடை
- 1994: 25000க்கும் அதிகமான கியூப மக்கள் அமெரிக்காவுக்கு தப்பியோட்டம்
- 1995: பொருளாதார தடையை தீவிரமாக்க காங்கிரசில் குடியரசுவாதிகள் சட்ட அமுலாக்கம்

வெளிநாட்டுக் கொள்கை என்று வந்தால் மாத்திரம் அமெரிக்கா மன்னித்து விடுகின்ற பண்பைப் பெரிதும் கைக் கொண்டுவிகிறது. நொனால்ட் நேகன் இலத்தீன் அமெரிக்காவின் மோசடிகாரர்களும், மனித உரிமை மீறல் நடவடிக்கைக்காரர்களும் கம்யூனிசத்தை வன்மையாக எதிர்த்து நிற்கும்வரைக்கும் ஆதரவளித்தார். ஜோர்ஜ் புஷ் சீனாவில் தினமென் சதுக்கப் படுகொலை நடந்த உடனேயே இரகசிய தூதர்களை பீஜிங்குக்கு அனுப்பி, உயர்மட்ட தொடர்புகளைப் பேண உறுதிப்படுத்திக் கொண்டார். பில்கிளிண்டன் வியட்நாம் மீதான பொருளாதாரத் தடையை நீக்கி, முழு அளவிலான ராஜதந்திர உறவுக்கு முயல்கிறார்.

ஆனால் எதுவுமே கியூபாவை மாத்திரம் அமெரிக்கா மன்னித்துவிட செய்ய வில்லை. பெர்ளின் சுவர் வீழ்ந்து, சோவியத் யூனியன் குலைந்துபோனாலும் தனது 36 வருட புரட்சியின் தோல்வியை இன்னமும் ஒப்புக்கொள்ள மறுக்கும் பிடெல் காஸ்ரோவை மாத்திரம் ஏற்றுக்கொள்ள அமெரிக்கர்களால் முடியவில்லை. இதற்கு பல காரணங்கள் உள். அவற்றில் முக்கியமானது, கம்யூனிசம் எஞ்சியுள்ள சீனா, வட கொரியா போன்றவை உலகின் மறு

முனையில் பாதுகாப்பாக உள்ளன. ஆனால் கியூபா புளோரிடா கரையிலிருந்து ஆக 90 மைல்கள் தொலைவிலேயே உள்ளது. அரசியல் இன்னொரு காரணம். தேர்தல் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த புளோரிடா மாநிலத்தில் வாழும் பொருளாதார வசதியும், ஸ்திரமும் கொண்ட கியூப சமூகத்தவர்களும் காஸ்ரோமீதான சூடு தணிந்துவிடாமல் காங்கிரசையும் வெள்ளை மாளிகையையும் பார்த்துக்கொள்கிறார்கள். தற்போது குடியரசுவாதிகளின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள காங்கிரசில் கியூப எதிர்ப்பாளர்களுக்கு செல்வாக்கு பலமடைந்திருக்கிறது. செனட் வெளிநாட்டு உறவுகள் குழுவின் தலைவரான செனற்றர் ஹெல்ம்ஸ் இதில் முக்கியமானவர்.

இவைதவிர, அமெரிக்காவின் இந்த நிலைப்பாட்டுக்கு தனிப்பட்ட ஒரு காரணமும் உண்டு. பல அமெரிக்கர்கள் காஸ்ரோ 1960இல் சோவியத் அணு ஆயுத கப்பல்கள் கியூபாவில் நிலை கொள்ள அநுமதித்ததையும், பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அகதிகள் என்ற பெயரில் குற்றவாளிகளையும், மனநோயாளர்களையும் படகுகளில் ஏற்றி அனுப்பியதையும் மன்னிக்கமறுக்கிறார்கள். வேறெந்த வெளிநாட்டு தலைவரையும்விட காஸ்ரோவின் பெயர் அவர்களுக்கு பனிப்போர் எதி

ரொலியாகவே கேட்கிறது.

காஸ்ரோ கியூபாவிலிருந்து நின்ற நிலையிலா அல்லது படுத்த நிலையிலா வெளியேறுவார் என்பது அவரையும் கியூப மக்களையும் சார்ந்த விடயம். ஆனால் அவர் அங்கிருந்து கட்டாயமாக விலக வேண்டும்; விலகுவார் என்கிறார் ஹெல்ம்ஸ். இதேவேளை, வாஷிங்டனில் பலர் கியூபா தொடர்பான அணுகு முறையில் மாற்றம் வேண்டும் என்றும் கருதுகிறார்கள். அவர்களில் ஒருவரான கலிபோர்னிய செனெற்றர் மார்டினெஸ், பொருளாதாரத்தடை அரசாங்கத்துக்கு எவ்வித ஊழையும் ஏற்படுத்தாமல், கியூப மக்களைத்தான் வருத்துகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். காஸ்ரோவை அந்நியப்படுத்தும் 38 ஆண்டு கொள்கையின் பலன் மிகச் சொற்பமே. அதிகாரத்தில் காஸ்ரோவின் எதேச்சாதிகார பிடியை தளர்த்தமுடியாது, கியூப மக்களின் வாழ்வைத்தான் அது வளமற்றதாகுகிறது என்கிறார் அவர்.

சீனாவைப்போலவேதான் கியூபாவையும் பேணவேண்டும்; மக்களுடன் கலந்துபேசி கருத்துக்களைப்பரிமாறி, அவர்களுக்கு நம்பிக்கையை ஊட்டினால் அது ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் என்கிறார் மார்டினெஸ். □

முடிவில் எல்லோருமே செல்வந்தர்

டெரெக் இயர்ம்

“சீரியன் கிழக்கில்தான் உதிக்கிறது; ஆனால், அது மேற்கில் மறையப்போவதில்லை.” “அப்படியானால், எங்களுக்கு இனி நித்திரை என்பதே இல்லை என்பதுதான் அர்த்தமா?”

பீஜிங்கில் நடைபெற்ற மேற்கு ஆசிய முதலீட்டு மாநாட்டில் பங்கு பற்றிய ஒருவரின் பேச்சும், அதைத் தொடர்ந்து மண்டபத்தின் பின்வரிசையில் இருந்து சோர்வுடன் ஒலித்த ஒரு குரலும்தான் இவை.

கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் பீஜிங்கை வானோங்க வைத்து உருவான பிரமாண்டமான மாநாட்டு மண்டபங்களுடன் கூடிய பாரிய ஹோட்டல்களில் ஒன்றில் இந்த மாநாடு நடைபெற்றது.

தினமென் சதுக்கத்தையும், தடை செய்யப்பட்ட சில நகர்ப்பகுதிகளையும் தவிர, பீஜிங்கின் பெரும்பகுதி அடையாளங்காண இயலாதபடி பெரும் மாற்றம் அடைந்துவிட்டது. 70களின் ஆரம்பத்தில் மக்கள் தோறையான நீல உடைகளையும், மாவோ தொப்பிகளையும் அணிந்தார்கள். பாத அணிகளின்றி வீதிகளில் வயதான பெண்கள் நடமாடித் திரிவார்கள். மூலைக்கு மூலை கலோசகங்களுடன் செங்கொடிகள் தொங்கிக்கொண்டுக்கும்.

இன்று, இளைஞர்கள் நடமாடும் தொலைபேசிகளைத் தம்முடன் வைத்திருக்கிறார்கள். இறுக்கமான ஜீன்ஸ் அணிந்து மேலைநாட்டு ‘பீர்ஸா ஹட்’, ‘கென்ரக்கி பிறைட் சிக்கின்’ உணவகங்களில் மங்கையர்களையும் அணைத்தபடி அமர்ந்திருக்கிறார்கள். பெரும் வர்த்தக நிலையங்களில் வசதிபடைத்த சீனர்கள் வெளிநாட்டு வேலைகளுடன் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட ஆடைகளை லண்டன், பாரிஸ் விலைகொடுத்து வாங்குகிறார்கள்.

இது உண்மையிலே மேலெழுந்தவாரியான ஒரு காட்சிதான். சீனாவின் பெரும்பகுதி இன்னமும் அப்படியேதான் இருக்கிறது. சிங்கப்பூரிலும், ஹொங்கொங்கிலும் இருந்து வந்த சீனர்கள்தான் பெரும்பாலும் செல்வந்தர்களாக இருக்கிறார்கள்.

இரண்டொரு வீதிகள் தள்ளிப்போய்ப் பார்த்தால், வர்த்தக நிலையங்களில் எலக்ரோனிக் உபகரணங்கள், உள்ளூரில் உற்பத்தியான தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள், வானொலிப் பெட்டிகள், சுவை இயந்திரங்கள், ஆடையணிகளை மக்கள் போட்டி போட்டு வாங்குவதைக் காணலாம். வாசனைத் திரவியங்களையும், நகப் பூச்சுகளையும் ஒத்திகை பார்க்கும் வனிதையர், வண்ணக் கலவைகளாக வரும் பழச்சாற்றுப்பானங்களையும் ருசித்துப் பார்ப்பார்கள். வாங்குவதற்கு முன்னதாக எதையும் பரிசீலித்துத்தான் அவர்கள் வாங்குவார்கள்.

சீனா: சுபீட்சமும் தொல்லைகளும்

எதிர்பார்ப்பு: 2005இல் 2 கலின் இலண்டனவழி பெரிய பொருளாதார நாடு

- ஏற்றமதி. இறக்குமதி: 12 வீத எழு. வளர்ச்சி.
- பொருளாதார வளர்ச்சி: 10வீதம் இந்த வரும்.
- பணவீக்கம்: (இப்பொழுது 18%) 1995இல் 15%, 1996இல் 10%

எதிர்நோக்கும் சவால்கள்:

- அதிகரிக்கும் பணவீக்கம்
- மாநிலங்களுடனான ரீஜிங் உறவு
- அரசு துறைகளின் நவீனத்துவம்

வீதிமருங்கில் எங்கு ஒரு சிறு இடம் கிடைத்தாலும் அங்கு ஒரு வியாபாரம் நடைபெறும். இந்நாள்களில் சீனாவில் ஒவ்வொருவரும் ஏதோ ஒரு முயற்சியில் ஈடுபட்டிருப்பார்கள். நடந்துசென்றால், வெள்ளை உடையுடன் ஆண்களும் பெண்களும் சிலர் ஒரு குழாமாக உடல் நலம் தொடர்பான ஆலோசனைகளை வழங்கிக்கொண்டிருப்பார்கள். மக்களும் கூட்டமாக அவர்களைச் சுற்றி, தம் நோய்களைக் கண்டறிவதில் ஆவலாக காணப்படுவார்கள். ஒருவர், மரமொன்றில் எழுத்து அட்டவணை ஒன்றைத் தொங்க விட்டு, போவோர் வருவோருக்கு கண்பரிசோதனை செய்வார்.

இதைத்தான் ‘சோஷலிச சந்தை’ என்கிறார்களே?

ஏழைகள் மேலும் ஏழைகளாகிறார்கள் என்தை சீன அதிகாரிகள் ஒத்துக்கொள்ளவே செய்கிறார்கள். “நாம் எமது கொள்கைகளை மாற்றிவிட்டோம். பலர் பின்தள்ளப்பட்டு, கஷ்டமுறுவார்கள்தான். அது யதார்த்தமானது. முதலில் சிலரை செல்வந்தர்களாவதற்கு நாம் அனுமதிக்கவேண்டும். பின்னர் அவர்கள் வறியவர்களுக்கு உதவுவார்கள். சுற்றில் எல்லோரும் வசதிபடைத்தவர்கள் ஆகிவிடுவார்கள்” - அந்த அதிகாரிகள் நம்பிக்கையோடு கூறுகிறார்கள்.

அபிவிருத்தியடையும் நாடுகளில் நடந்ததற்கான ஆதாரமே யில்லாத ஒரு பழைய கொள்கையும் நம்பிக்கையும் இது. கிராமப்புறத்து வாழ்வு பின்தங்கியதாகவே இருக்கிறது. நகரில் சராசரி வருமானம் 2 ஆயிரத்து 337 யுவானாக

உள்ள போது, கிராமப்புறங்களில் இந்த முதல் காலாண்டு வருமானம் ஆயிரத்து 220 யுவான் மட்டுமே. ஷாங்காயில் 3 ஆயிரத்து 493. இது 1993ஆம் ஆண்டைவிட 37 வீதம் அதிகமானதாகும். கிராமப்புறங்களில் இலவச வைத்திய சேவையும் அருகி வருகிறது.

சீனாவில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் அதிகரிக்கக்கூடிய அளவு பெரிய மாற்றங்களாக இருந்தபோதிலும், அது மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகள் செவ்வனே செயல்பட்டாலுங்கூட, அது இன்னமும் செல்லவேண்டிய பாதை தொலைவான தேசீன விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் கணிப்பின்படி, கைத்தொழில் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளை சீனா எட்டிப்பிடிக்க இன்னமும் குறைந்தது நூற்றைந்து ஆண்டுகளாவது ஆகும். 2020 - 2030 ஆண்டு காலப்பகுதியில் தேசிய உற்பத்தியில் சீனா முதலிடம் வகிக்கும் என்றும், 2040 - 2050 ஆண்டு காலப்பகுதியில் அதன் பொருளாதார வளர்ச்சி, 2000 ஆண்டில் கைத்தொழில் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் இருந்த நிலையை எட்டிவிடும் என்றும் கூறப்படுகிறது.

இவை அனைத்துக்கும், 1960இல் சமூகத்தைத் தலைசீழாக்கிய கலாச்சாரப் புரட்சி போன்ற அசம்பாவிதங்கள் அற்ற, அரசியல் நிலைப்பாடு அவசியம் என்றும் வலியுறுத்தப்படுகிறது. ஊழல் ஒழிக்கப்பட்டு, வலு தட்டுப்பாட்டைச் சமாளித்து, சனப்பெருக்கம் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும். 27.6 சதவீதமாகவுள்ள பணவீக்கத்தை 15 வீதத்துக்குக் கொண்டுவந்தாக வேண்டும்.

கிராமப்புறங்களில் மேற்கொள்ளப்படும் கட்டிட நிர்மாண திட்டங்கள் மற்றொரு புதிய பிரச்சனையைத் தோற்றுவித்திருக்கின்றன. விவசாய நிலங்களின் இழப்பினால் தானிய, மரக்கறி உற்பத்தி வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது. இறக்குமதியை அதிகரிக்கவேண்டிய நிலையை இது ஏற்படுத்தியுள்ளதுடன், காடுகளைக் களனிகளாக்கும் வேலைகளையும் தோற்றுவித்துள்ளது.

உலகில் எங்கும்போலவே, விவசாயிகள் செவ்வம் பெருகும் நகர்ப்புறங்களை நோக்கி குடிபெயர்கிறார்கள்.

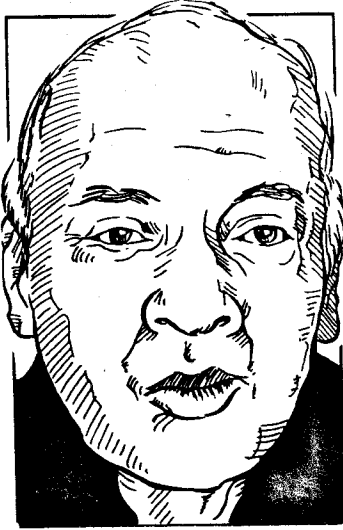
புதிய நாகாலிதான். உணவருந்திக் கொண்டிருக்கையில் முறிந்துபோயிற்று. “இதுதான் எங்கள் பிரச்சனை. நாங்கள் தயாரிப்பவற்றில் பல இன்னமும் தரமும் தொழில் நுட்பமும் குறைந்தனவாகவே இருக்கின்றன.”

மாநாட்டு மண்டபத்தில் அந்த மனிதர் எழுப்பிய குரல் சரியானதாகவே இருக்கலாம்.

பெற்றுக்கொண்ட எதையும் அப்படியே திருப்பிக் கொடுப்பது என்பது நல்ல பழக்கம். நல்ல மனிதர்கள் அதைத்தான் செய்வார்கள்.

குதிக்காதவரைதான் இந்த நிலைமை. அவர் இனியும் விலகி நிற்பார் என்று சொல்வதற்கில்லை. தனிக்கொடி பிடிக்கும் முன்னாள் அமைச்சர்கள் அர்ஜுன்

நாடகம், பீஹார், உத்தர பிரதேசம் ஆகிய மாநிலங்களில் வெவ்வேறு அவதாரங்களை எடுத்திருக்கின்றன. இவை யாவும் ஒன்று திரண்டு காங்கிரஸ் கட்சியை

இந்தியப் பிரதமர் பி. வி. நரசிம்ம ராவ் நல்ல மனிதர். நான்கு வருடங்களுக்கு முன்பு எதிர்க்கட்சியிடமிருந்து நிச்சயமற்ற அரசியல், பொருளாதாரக் கூறுகளைப் பெற்றுக் கொண்டார். இந்த நான்கு வருடங்களில் இரண்டையும் ஓரளவுக்கு நிலைப்படுத்த அரும்பாடுபட்டார். ஐந்தாவது வருடத்தில் இப்பொழுது அடியெடுத்து வைத்திருக்கிறார். எதையும் வாங்கியபடியே கொடுத்துவிட வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தின் காரணமாக மீண்டும் அரசியல், பொருளாதாரக் களங்களில் ஒரு நிச்சயமற்ற தன்மையை உருவாக்கிவிட்டார். முன்பு பலர் அதைக் கூட்டாகச் செய்தார்கள். இவர், தான் ஒருவராகவே அதைச் சாதித்திருக்கிறார். அது மட்டுமல்ல, சுயநலம், ஓரவஞ்சனை எதுவும் கூடாது என்ற படி மனிதர் கட்சியிலும் முன்புபோலவே ஒரு நிச்சயமற்ற தன்மையை ஏற்படுத்தி விட்டார். கட்சி இரண்டாக உடைந்திருக்கிறது. 'சோனியா' என்ற நேரு குடும்பப் பசை இரண்டு பிரிவுகளை தேர்தல் லாபம் கருதி ஒன்று சேர்க்கலாம். அந்தச் சமயத்தில் அவர் கட்சியின் உள் வட்டத்திலிருந்து விலகி நிற்க நேரில்லாம். என்றாலும்கூட, படித்தவர்கள் மத்தியில், இப்போதைய கருத்துக்கணிப்புப்படி, அடுத்த பிரதமராகும்

ஜெந்தியா!

சிங், நாராயண் தத் திவாரி அவர்களது ஆதரவாளர்கள் சோனியாவை அரசியல் ஆட்டத்தில் ஒரு துருப்புச் சீட்டாக இறக்கக்கூடும்.

அதே நேரம் வெவ்வேறு காரணங்களுக்காக தேசிய அளவில் எதிர்க்கட்சிகளும் சிதறிக் கிடக்கின்றன. தேர்தல் அறிவிக்கப்பட்டவுடன் இவர்களுக்கிடையே ஒர் உடன்பாடு ஏற்படலாம். அதாவது, புதியதொரு சந்தர்ப்பவாத கூட்டணி பிறக்கும். தேசிய முன்னணியில் முன்பு இருந்த

முழுமையாக, வன்மையாக எதிர்க்கப்போவதில்லை என்பது மட்டுமே இப்பொழுது காங்கிரசின் ஒரே ஆறுதல். ஆனால் மூலக் கூட, காங்கிரஸ் கட்சி அடுத்த தேர்தலில் வெற்றிபெற்று ஆட்சி அமைக்குமா என்பது சந்தேகமே.

அடுத்த தேர்தல் என்பது வெகு தொலைவில் இல்லை. இந்த வருடமே நவம்பர் மாதம் நடக்கலாம். அல்லது அடுத்த வருடத் தொடக்கத்தில். ஆக, ஆறுமாத கால அவகாசம்கூட இல்லை. எதிர்க்கட்சி

சிகளைத் திக்குமுக்காடச் செய்யவேண்டும் என்பதற்காக நரசிம்ம ராவ் எந்த நேரத்திலும் தேர்தல் நடாத்த முன்னேற்பாடுகளைச் செய்வார் என்பதே தலைநகர் செய்தி. அவரது பல தலைவலிகளில் இப்பொழுது புதிதாகச் சேர்ந்திருப்பது உத்தரப் பிரதேசம். அம்மாநிலம் மற்றவர்களையும் தடுமாற வைத்துவிட்டது. நரசிம்ம ராவ் மற்றும் மொரார்ஜி தேசாய் நீங்கலாக மற்ற பிரதமர்களைத் தந்திருப்பது உத்தரப் பிரதேசம். ஐநூறுக்கும் மேற்பட்ட உறுப்பினர்களைக்கொண்ட நாடாளுமன்றத்தில் கமார் எட்டில் ஒரு பங்கினர் அந்த மாநிலத்திலிருந்து தேர்த்தெடுக்கப்படுபவர்கள். அவர்களது ஆதரவு பிரதமர் பதவியை நிர்ணயம் செய்யக்கூடியது. ஆனால், அந்த மாநிலத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி உடைந்து விட்டது. அம்மாநில முன்னாள் முதல்வரும் முன்னாள் மத்திய அமைச்சருமான நாராயண் தத் திவாரி போட்டி காங்கிரஸ் தலைவர். உத்தரப் பிரதேசத்தைத் தாண்டி அவர் செல்வாக்கு

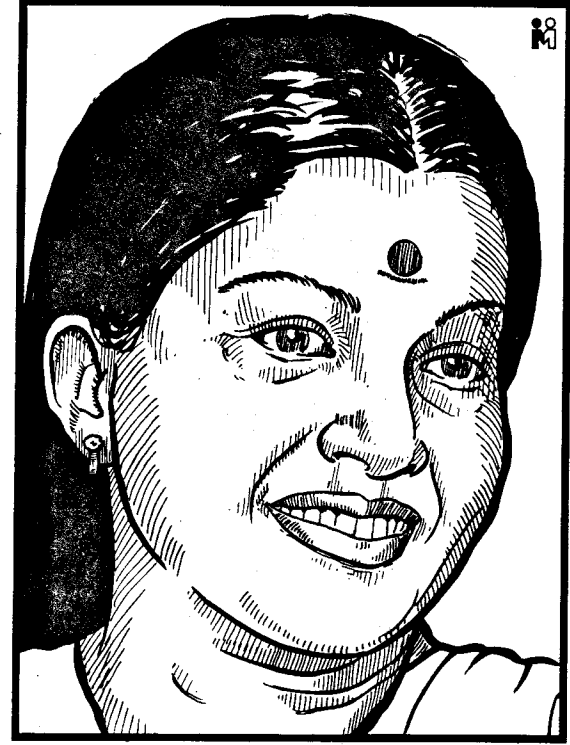
தகுதி நரசிம்ம ராவுக்கே இருக்கும் என்று தெரிகிறது. சோனியா நேரடி அரசியலில் தளம் ஆகி, அது உடைந்து சமஜவாடி ஜனதா கட்சியாகி, அதுவும் உடைந்து கர்

விரிவுபட்டிருப்பதாகச் சொல்லமுடியாது. மேலும், உத்தரப் பிரதேசத்தின் அண்மைக்கால மாநில அரசியல் மாற்றங்கள் நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் எதிரொலிக்கும். அதாவது, உ. பி. சட்டமன்றப் போக்குகள் தேசிய அரசியலை நிர்ணயிக்கக் கூடும் என்ற அளவுக்கு அந்த மாநிலத்தில் அதிரடி மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இதனால் வாக்குகள் சிதறும். ஒட்டுமொத்த லாபம் யாருக்கும் இருக்காது என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது. இன்றைய நிலைமை அப்படி.

இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு சமஜ் வாடி கட்சியின் முலாய்சிங் யாதவின் தலைமையில் புதிய அரசு அமைய, தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் அமைப்பு என்று சொல்லிக்கொள்ளும் கன்ஷிராயின் பஹுஜன் சமஜ் கட்சி ஆதரவு தந்தது. எல்லா வெற்றிக்கும் (தோல்விக்கும்?) பின் ஒரு பெண்மணி இருப்பார் என்பதுபோல செயல்பட்டு, முலாயம் சிங் யாதவைத் திக்குமுக்காட வைத்திருந்த பஹுஜன் சமஜ் கட்சியின் ராஜ்ய சபை உறுப்பினர் மாயாவதி திடீரென்று போர்க்கொடி உயர்த்தி, முலாயம் சிங் யாதவ் அரசுக்கு தனது கட்சியின் ஆதரவை விலக்கிக்கொள்வதாக அறிவித்து, பாரதீய ஜனதா கட்சியின் ஆதரவுடன் முதல்வராகிவிட்டார். சட்டப்பேர

தலைவர் கன்ஷிராயுக்கு 'நெருக்கமானவர். என்ன உறவு என்று கேட்டால் 'சேர்ந்து வாழ்கிறோம்' என்பதே பதில். சொல்லமுடியாத ஆண்-பெண், பெண்-பெண் உறவுகள் கட்சித் தலைவர்கள், தலைவிகளை பலப்படுத்தி, அதன்மூலம் அவர்களது ஆட்சியையும் பலப்படுத்துகின்றன. இந்த அரசியலில் நுணுக்கமாக ஆராயப்படவேண்டிய ஃப்ராய்டியன் கூறு (Freudian Factor) இது. இவருக்கு பாரதீய ஜனதா கட்சி அளித்துள்ள ஆதரவு வெறும் சந்தர்ப்பவாதம் என்று பேசப்படுகிறது. முன்பு வி. பி. சிங் கட்சிக்கு வெளியிலிருந்து ஆதரவு கொடுத்து பா.ஜ. விலகிக் கொண்டமை இப்பொழுது பலருக்கு நினைவுக்கு வருகிறது. அப்படி பா.ஜ. தன் ஆதரவை விலக்கிக்கொண்டால், உத்தரப் பிரதேச அரசைக் கவிழ்க்க முடியுமேதவிர, அங்கு தன் ஆட்சியை அமைக்க முடியாது. தேசிய அளவிலும் அதே காரணத்தினால் அதற்குக் கெட்ட பெயர் ஏற்படும். ஒரு காலத்தில் பரம விரோதிகளாக இருந்த இந்தக் கட்சிகள் தேர்தல் ஆதாயத்துக்காக தம் கூட்டைத் தொடர்ந்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. 'உங்களுக்கு உ. பி. எங்களுக்கு டெல்லி' என்று அவர்கள் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு செயல்படலாம். அதற்காகவும் உ. பி. சட்டமன்றம் கலைக்கப்பட்டு நாடாளுமன்றத் தேர்தலுடன் சட்டமன்றத் தேர்தலையும் சந்திக்கக்கூடும். அப்போது அங்கே ஒரு புதிய கூட்டணி உருவாகும்.

அதேபோல, நாடாளுமன்றத் தேர்தலுடன் சட்டமன்றத் தேர்தலைச் சந்திக்க தயாராக உள்ள மாநிலம் தமிழ்நாடு. இங்கேயும் புதிய கூட்டணிகள் உருவாக இருக்கின்றன. அ.இ.அ.தி. மு.க. தேசிய முன்னணியில் சேரலாம். அதற்கு முன்னோடியாகத் தன் கட்சி நாடாளுமன்றத்தில் தனியாகப் போட்டியிடும் என்று முதல்வர் ஜெயலலிதா அறிவித்திருக்கிறார். காங்கிரஸ் பழையபடி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துடன் சேர்ந்து கொள்ளக் கூடும். உதிரிகள் இப்படியும், அப்படியும், எதிர்கட்சிகளின் பலவீனமே தன் பலம் என்பதை உணர்ந்துகொண்டுள்ள ஜெயலலிதா தேசிய அரசியலின் பக்கம் பார்வையைச் செலுத்தினால் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. தேசிய அளவில் உறுதியான (?), சுவர்ச்சியான (?) வேறு தலைவர்கள் இல்லையென்பதனால் ஜெயலலிதா பிரதம ராக்குவோம் என்று எதிரி, உதிரி அவியல் கட்சிகள் ஆசை காட்ட

வையில் தன் பெரும்பான்மையை நிரூபித்துவிட்டார். ஆனாலும், எத்தனை நாட்களுக்கு இவரது ஆட்சி என்று உ. பி. மக்களே கிண்டல் செய்கிறார்கள். இந்த அதிரடி மாற்றத்தின் மூலநாயகி மாயாவதி பஹுஜன் சமஜ் கட்சியின்

■ தமிழ்நாட்டின் சாபக்கேடு நாட்டுடைமையாக்கப்படும் ஜெ. பிரதமரானால்! அப்படி ஓர் ஆபத்தை நாடு தவிர்ப்பதற்கில்லை.

■ மக்களின் தகுதிகளுக்கேற்பவே ஆட்சி நடைபெறும் என்பது முன்னோர் இட்ட சாபம். ஏற்கனவே ஒரு முறை இந்தியாவில் பாதுகைகள் பரிபாலனம் செய்திருக்கின்றன.

லாம். தமிழ்நாட்டின் சாபக்கேடு நாட்டுடைமையாக்கப்படும் ஜெ. பிரதமரானால்! அப்படி ஓர் ஆபத்தை நாடு தவிர்ப்பதற்கில்லை. சோனியாவுக்கு எதிரான சுனமான பெண்மணியாக தேசிய அளவில் அரசியலில் ஜெ. நுழையலாம். இதன்மூலம் மாநில அரசியலில் இவர் எதையுமே இழக்கப் போவதில்லை. இன்றைய நிலையில் தமிழ்நாட்டில் எதிர்க்கட்சிகளின் அரசு அமையும் வாய்ப்புகள் இருந்தாகத் தெரியவில்லை. லஞ்சம், அராஜகம், உறவு, நட்பு, சொத்து சேர்ப்பு, அடக்குமுறை, ஆணவம் என்று எத்தனையோ குற்றச் சாட்டுகளைப் பெரும்பாலான வாக்காளர்கள் ஒதுக்கித் தள்ளிவிடலாம். மீண்டும் அ.இ.அ.தி.மு.க. அரியணை ஏறலாம். சேஷனாலும், சுவாமியால், சென்னா ரெட்டியால் ஜெ. முழுமையாக அரசியல் அரங்கிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டால் மட்டுமே அவருக்கு ஓய்வு. அதெல்லாம் காணாமாடு பால்கறக்கிற காலத்தில் நடக்கலாம்; இப்போதைக்கு இல்லை என்றே தெரிகிறது.

ஒருவேளை ஜெ. சட்டமன்றம், நாடாளுமன்றம் இரண்டுக்கும் போட்டியிட்டு இரண்டிலும் ஜெயிக்கலாம். அப்பொழுது அவர் டெல்லிக்குச் செல்லலாம், நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக அல்ல எதிர்க்கட்சிகள் வென்றால் பிரதமராக. அவரது கட்சி மாநிலத் தேர்தலில் வென்றால் பகுத்தறிவுப் பாதந்தாங்கிகள் அவரது பாதுகைகளை அரியணையில் ஏற்றி, பாதுகைக் காவலர்களாக அவர் சார்பில் இங்கு ஆட்சி நடாத்தலாம். மக்களின் தகுதிகளுக்கேற்பவே ஆட்சி நடைபெறும் என்பது முன்னோர் இட்ட சாபம். ஏற்கனவே ஒரு முறை இந்தியாவில் பாதுகைகள் பரிபாலனம் செய்திருக்கின்றன. கோவில் வாசல்களில் விடப்படும் மிதியடி களைப் பாதுகாக்கும் குத்தகையில் வெற்றிபெற்றுப் பாதுகா பரிபாலனம் செய்த அநுபவமும் அ.இ.அ.தி.மு.க. ரத்தத்தின் ரத்தங்களுக்கு இருக்கிறது.

அது சரி, ஜெ. டெல்லி போனவுடன் என்ன செய்வார்?

இது என்ன கேள்வி? இந்தியாவை 'ஜெந்தியர்' என்ற மாற்றுலா. அப்புறம் என்ன? வந்தே ஜேதரம்; ஜெஹிந்த்! □

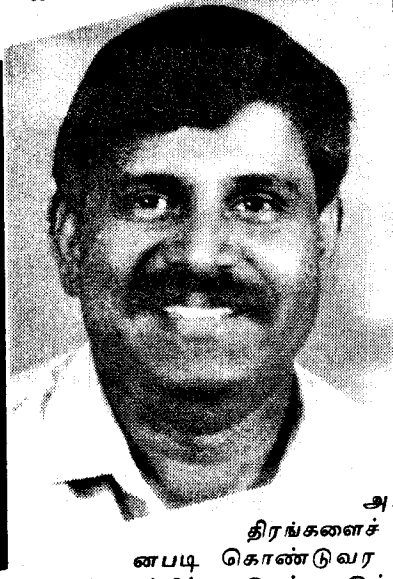
கேள்வி: 'மோகமுள்' என்ற தி. ஜான கிராமனின் நாவலை படமாக்கவேண்டும் என்று ஏன் நினைத்தீர்கள்?

பதில்: எனக்குப் பிடித்த விடயம் சினிமா. அதில் ஏதாவது செய்யவேண்டும் என்று இருந்தேன். அப்போது நாவல்கள் படிக்க ஆரம்பித்தேன். எனக்கு ரொம்பப் பிடித்தமானதாக 'மோகமுள்' நாவல் தோன்றியது. மோகமுள் நாவலிலுள்ள உணர்வுகள் உடனடியாக தொடர்பு கொள்ளக்கூடியவையாக இருந்தன.

மோகமுள்ளின் சிறப்பு என்று நினைக்கிறேன். நான் மிகவும் பிரக்ஞாபூர்வமாக செய்த படம் இது. நான் அப்படிச் செய்ய வேண்டுமெனில் இப்படி ஒர் உள்ளடக்கம் வேண்டும். அதற்கு மோகமுள் ஒரு சிறந்த படைப்பு என்று நான் நினைத்தேன்.

கேள்வி:

சர்வதேச அளவில் தமிழ்த் திரைப்படம் வெளிவராததற்குக் காரணம் என்ன?
மோகமுள்: "உணர்ச்சிகளை இயல்பாகவே சித்தரிக்க நினைத்தேன்"
 - ஞான. ராஜசேகரன்

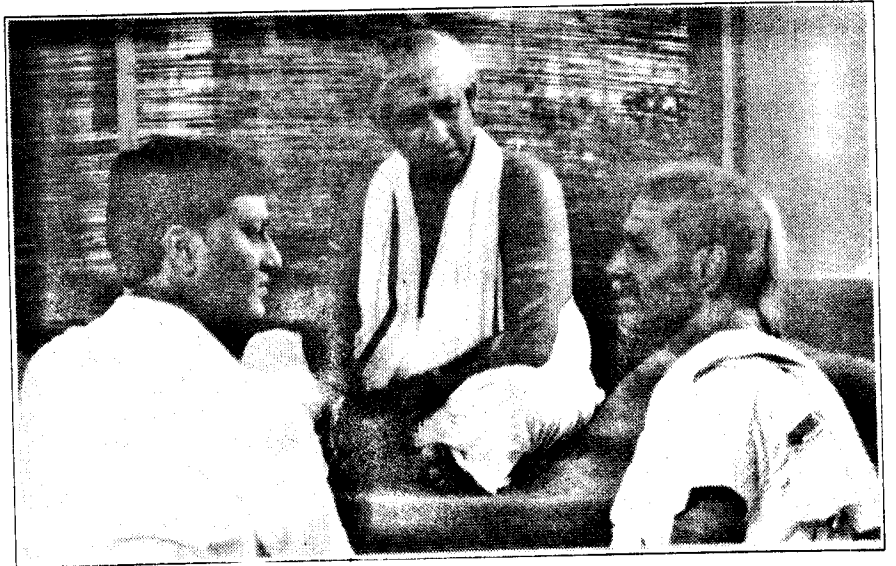

கேள்வி: நீங்கள் சொல்கிறபடியே வருவோம். நாணும் இசையைப் படித்தவன்தான். இன்றைய இளைஞர்களிடம் பாபுபோல இசையை பக்தி பூர்வமாக அணுகும்

அப்பாத்திரங்களைச் சரியானபடி கொண்டுவர முடியுமென்ற நம்பிக்கை இருந்தது. இன்றைக்கு தமிழில் ஏதாவது செய்ய நினைத்தால் இங்குள்ள வளர்ச்சியின் அடிப்படையிலேயே செய்ய வேண்டுமென நினைத்தேன். திடீரென வெளியிலிருந்து ஒன்றைக் கொண்டுவர முடியாது. தமிழில் மிகச் சிறந்த தொழில் நுட்பக்கலைஞர்கள், நடிகர், நடிகையர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், முக்கிய பிரச்சனை உணர்ச்சிகளை அந்தமாக வெளிப்படுத்தி மிகைப்படுத்திவிட்டோம் என்று நினைக்கிறேன். அதுதான் தமிழ் சினிமாவின் முக்கிய பிரச்சனை. அதாவது, விஷயம் பொய்யல்ல, சொல்லும் விதம் தான் பொய். அதனால் தான் உணர்ச்சிகளை எடுத்துக்கொண்டு மிகைப்படுத்தாமல் நேர்மையாக - இயல்பாக சித்தரிக்க நினைத்தேன். அதைச் சரியாகவே செய்துள்ளதாக நினைக்கிறேன்.

இந்த நாவலைப் பார்த்தால் பாபுவுடன் அப்பாவின் உறவு, பாபுவுடன் பக்கத்து வீட்டுப் பெண்ணின் உறவு, இசைக்கும் குருவின் உறவு, யமுனாவின் உறவு இப்படி உள்ளது. இதுமாதிரி உணர்வுகளை முன்பே தமிழ் சினிமாக்களில் அதிகமாக சம்பந்தப்போட்டு, டமாரம் அடித்து செய்திருக்கிறார்கள். நான் இவைகளை அமைதியாக, மரியாதை கொடுத்து அதை ஒரு காட்சியாகச் செய்திருக்கிறேன். இதுதான்

மோகமுள்ளில் காணப்படும், நீங்கள் சொல்லும் உணர்வுகள் இன்றைய கால கட்டத்துக்கு ஏற்படையதாக இருக்கின்றனவா? உதாரணமாக, இன்றைய இளைஞர்கள் இசையைப் பக்திபூர்வமாக அணுகுவது போன்றவை.

பதில்: நான் நாவலில் இருந்து வித்தியா சப்பட்டு செய்திருக்கிறேன். இதில் உள்ள சாகவதமான உணர்வுகளைத்தான் நான்கையாண்டிருக்கிறேன். நான் இன்றைய சூழலுக்கு ஏற்ப பல விஷயங்களைத் தவிர்த்து, ஒர் இளங்கலைஞனின் மனப்போராட்டங்கள் என்ற ரீதியில்தான் கொண்டு போகிறேன்.

கேள்வி: அது அந்த அளவு இல்லை என்கிற போது...

பதில்: இல்லை என்று சொல்ல முடியாது.

கேள்வி: யதார்த்தம் அப்படித்தான் இருக்கிறது?

பதில்: இல்லை; நாம் அப்படி நினைக்க

கக்கூடாது. உதாரணமாக, இன்றைக்கு சினிமாவில் நிறைய விஷயங்கள் வெளிக் காட்டப் படுகின்றன. ஆனாலும், வீட்டில் சின்னச் சின்ன விஷயங்கள் அதிர்ச்சியாக இருக்கின்றன. மன அதிர்வுகள் என்பது இருக்கின்றதல்லவா? அது, பார்க்கிற சினிமா, படிக்கிற புத்தகம் மாதிரி ஆகி விடுவதில்லை. சமூக அமைப்பின் மதிப்பீடுகள் இருக்கின்றதல்லவா? நொறுங்கிப் போய்விடவில்லை.

கேள்வி: மதிப்பீடுகள் மதிப்பிழந்த நிலையில் தானே இருக்கின்றன?

பதில்: இருக்கிறது. மதிப்பில்லை என்பதனாலே அதை சமகாலத்தன்மை அற்றது என்று சொல்ல முடியாது. நான் மோகமுள்ளில் கையாள்கிற விஷயமே வேறு. அதாவது, இப்படிப்பட்ட ஒரு பையன், இப்படிப்பட்ட ஒரு பக்தி, இப்படிப்பட்ட ஓர் இசைமேகையிடம் பயில்கிறான் என்பதைத்தான் சொல்கிறோமே தவிர, ரெலவன்ஸா இல்லையா என்பது அல்ல. இப்படிப்பட்ட ஒரு பையன் அப்படிப்பட்ட ஓர் ஆளைப் பார்க்கவில்லை என்று சொல்ல முடியாது. நான் ஒரு விஷயத்தை முக்கியமாகச் சொல்ல வருகிறேன். அதாவது, அடையாளப்படுத்திக் கொள்ள - பாத்திரங்களோடு தொடர்புபடுத்திக் கொள்ள என்னவெல்லாம் இருக்கிறதோ அதற்குள் கதையை சுருக்கிவிட்டேன். இதை ஒரு தனிப்பட்ட படமாக ஆக்கியிருக்கிறேன்.

சொல்கிற உணர்ச்சி நேர்மையானதா என்பது முக்கியம். நேர்மை ஒரு படைப்பாளிக்கு முக்கியம். 'வயிறு' போன்ற ஒரு நாடகத்தை எழுதும்போது நேர்மையான ஒரு நாடகாசிரியனாக இருக்கிறேன். சமூகப் பிரச்சனையைக் கையாள்கிறேன். இப்போது மோகமுள் போன்ற ஒரு சினிமா எடுக்கும்போது அந்த சமூகத்துக்கு நியாயமாக இருக்கிறேன்.

கேள்வி: சரிதான், குறைந்தபட்சம் நாம் எந்தமாதிரியான படைப்புகளில் ஈடுபடப்போகிறோம் என்கிற வரையறை - ஓர் எல்லை இருக்குமல்லவா?

பதில்: இல்லை, நான் செய்ததில் முரண்பாடு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இப்படி நினைப்பதற்குக் காரணம் முத்திரை குத்திக்கொண்டு இருக்கிற அணுகுமுறை தான். அதாவது, சமூகச் சீர்திருத்தம் என்றால் அதேமாதிரி எழுதிக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற குழப்பம் இருக்கிறது. அது தவறானது.

கேள்வி: மோகமுள் சினிமாவுக்கு வருபவர்களில் நாவலைப் படித்தவர்கள், படிக்காதவர்கள் என இருதரப்பினரும் வருகிறார்கள். இருதரப்பினருக்குமே அவ்வளவாக பிடிக்காமல் போகிறது. ஆகவே, நீங்கள் யாரை மனதில் வைத்துக் கொண்டு படமெடுத்தீர்கள்?

பதில்: யாரையும் மனதில் வைத்துக் கொண்டு படம் எடுக்கவில்லை. சொல்

கேள்வி: சரி, நாடகம் என்று எடுத்துக் கொண்டால் கீழ்த்தட்டு மக்களின் விஷயங்களை எடுத்துக்கொள்கிறீர்கள். சினிமா என்று வரும்போது மேல்தட்டு வாழ்க்கையை எடுத்துக் கொள்கிறீர்கள் என்று பேசப்படுகிறதே, இது எப்படி நிகழ்ந்தது?

பதில்: இது நிறையப்பேர் கேட்கிற கேள்வி. என்னைப் பொறுத்தவரை அது

லப்போனால், என்னுடைய கதா பாத்திரங்களை மனதில் வைத்துத்தான் எடுத்தேன். ஆனாலும், இந்தப் படம் நிராகரிக்கப்படவில்லை. இது பெரிய வெற்றி இல்லையா? தமிழ்நாட்டு பார்வையாளர்கள் முட்டாள்தனமானவர்கள் இல்லை. பரிசுச் சயம் இல்லை, அவ்வளவுதான். அதாவது, பொறுமை கிடையாது. அப்படி அவர்

சமகாலத்தில் தமிழ் சினிமாவை விரும்புவவர்களுக்கிடையில் அதிகமாகப் பேசப்படும் படம் 'மோகமுள்'.

பேசப்படும் இயக்குநர் ஞான ராஜசேகரன்.

அமரசிருஷ்டியாளர் தி. ஜானகிராமனின் நாவல் இந்த 'மோகமுள்'.

ஞான ராஜசேகரன் மிகச் சிறந்த நாடக ஆசிரியராக அறியப்பட்டவர்.

'வயிறு', 'மரபு', 'பாடலிபுத்திரம்' அவர் நாடகங்கள்.

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக இருந்து, தமிழ் சினிமா தணிக்கைக்குழுவில் தற்போது உறுப்பினராகவிருக்கிறார்.

முதல் படத்தின் சிறந்த இயக்குநருக்கான மத்திய அரசின் 'இந்திரா காந்தி தேசிய விருது' அண்மையில் இவருக்கு கிடைத்தது.

'மோகமுள்' திரைப்படத்தின் முக்கியத்துவம் பற்றி, தமிழ் சினிமாச் சூழலின் பின்னணியில் 'நாழிகை'க்கான இந்த பிரத்தியேக செவ்வியில் கலந்துரையாடுகிறார்.

'நாழிகை'க்காக சென்னையில் அவருடன் இக்கலந்துரையாடலை நிகழ்த்தியவர் சி. அண்ணாமலை.

களை ஆக்கியிருக்கிறோம். அவர்கள் ஒவ்வொரு நிமிடமும் திருப்பத்தைக் கண்டிருந்தவர்கள். அவர்களுக்குத் திடீரென இப்படிப்பட்ட படம் வித்தியாசமானதாக இருக்கிறது. நான் எதிர்பார்த்ததுதான். அப்படி

யும் படம் பிழைக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருந்தது. ஆக என் மகிழ்ச்சி அவர்களால் வெறுத்து ஒதுக்க முடியவில்லை. சிலநேரம் மெதுவாக - அடக்கி வைக்கிற மாதிரி இருக்கிறது என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனாலும், கடைசிவரை உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள்.

கேள்வி: தனிப்பட்ட முறையில் பாத்திரங்களை மனதில் வைத்து எடுத்ததாகச் சொன்னீர்கள். நீங்கள் நினைத்த மாதிரி படத்தை உருவாக்க முடிந்ததா?

பதில்: நினைத்த அளவுக்கு இல்லை. பல பிரச்சனைகள் இருந்தன. நான் ஓர் இயக்குநராக மட்டும் செயல்படவில்லை. பல்வேறு பாரங்களை சுமக்கவேண்டியிருந்தது. மூன்று வருடங்கள் படத்தை எடுத்தேன். பல பிரச்சனைகளைச் சமாளித்தேன். அவையெல்லாம் இல்லாமல், பணப் பிரச்சனை இல்லாமல் இருந்திருந்தால் ஒரு திருப்திகரமான படமாக கொண்டுவந்திருக்க முடியும்.

கேள்வி: உதாரணமாக எந்த மாதிரி அம்சங்கள் திருப்திகரமாகவந்துள்ளன என்று நினைக்கிறீர்கள்?

பதில்: ஒவ்வொரு கதா பாத்திரமும் அதனுடைய உலகில் இயங்குகிறது. அதனுடைய நியாய, அநியாயங்களுக்கு ஏற்ப இயங்குகின்றது. என்னைப் பொறுத்தவரை நாங்கள் சாதித்திருக்கிறோம். இரண்டாவது, நாவலின் பலம் படத்தில் வந்துள்ளது. மூன்றாவது, நாவலில் சொல்லாத பல விஷயங்களை சொல்லியுள்ளேன். அவை என்னுடைய நிரப்புதல்கள்தான். நாவலைப் படிக்காதவர்கள் படத்தைப் பார்த்து விட்டு பின் நாவலை வாசித்தால் திரைக்கதையின் தெளிவைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். உதாரணமாக, தங்கம்மா பாத்திரம் நாவலில் இவ்வளவு ஆழமாக சொல்லப்படவில்லை. தங்கம்மாவுக்கு ஓர் இரவுக் காட்சி இருக்கிறதே, அது என்னுடைய காட்சிதான். இப்படியான விஷயங்கள் மூலம் பாத்திரத்தை முழுமைப்படுத்த நேரும். இல்லையென்றால் தங்கம்மா பாத்திரம் தட்டையாக உடல்தேவைக்காக போகிற பெண்ணாகத்தோன்றும்.

கேள்வி: தமிழ்த் திரைப்படத் துறையினர் இந்தப் படத்தைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறார்கள் என்று சொல்லமுடியுமா?

பதில்: திரைப்படத் துறையைப் பொறுத்தவரை அதற்கென ஒரு முகம் கிடையாது. அங்கு ஜெயிப்பது மட்டும் தான் பிரச்சனை. இப்போது இந்தப் படம்

ஜெயித்துவிட்டால் இதுமாதிரிப் படங்களை எடுப்பார்கள். அவ்வளவுதானே தவிர வேறொன்றும் இல்லை. ஆனால், இந்தப் படம்பற்றி பேச்சுகள் நிலவுவதால் எல்லோரும் போய்ப் பார்க்கிறார்கள். விநியோகஸ்தர்கள் எல்லோரும் படம் ரொம்ப நல்லாயிருக்கு; ஆனா, பயமாயிருக்குன்னு

இது, வியாபார ரீதியிலும் வெற்றிப்படமாக அமையுமென நம்புகிறோம். ஆனால், சுருத்து ரீதியில் இதை ஏற்றுக்கொண்ட விட்டார்கள்.

கேள்வி: இது உங்களுக்கு முதல் படம். இந்த சினிமா என்கின்ற சாதனத்தை எப்படி கற்றுக் கொண்டீர்கள்? எப்படி இந்தப் படத்தை எடுக்கத் துணிந்தீர்கள்?

பதில்: சினிமாவில் சில விஷயங்களைக் கற்றுக் கொண்டேன்முடியாது. அப்படிப்பட்ட ஒரு விஷயம் திரைக்கதை. இதில் என்ன சொல்கிறோம் என்பதில் தெளிவாக இருந்தால் தொழில்நுட்ப உதவிகள் எளிதில் கிடைத்து விடும். நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள் என்பதில் ஸ்திரமாக இல்லாவிட்டால் எவ்வளவு பெரிய ஆளாக இருந்தாலும் பயனில்லை. நான் இதைத் தான் நினைத்தேன். எனக்கு கமராவுடைய இயக்கங்கள் தெரியும். நான் முதல் ஷோட்; கட' சொன்னது இந்தப் படத்தில்தான். எனக்கும் சில பிரச்சனைகள் இருந்தன. நான் பணிபுரிந்ததும் பெரிய ஆட்சனோடுதான். கமரா மேன் சதிஷ் ஜோசப். இவர் ஒரு பிரசித்தி பெற்ற 'பிறவி' கமரா மேன். கலை இயக்கம்: பி. கிருஷ்ணமூர்த்தி, எடிட்டர் லெனின், இளையராஜா இப்படி. வழக்கமாக தரமான படங்களுக்கு தரம் கேள்விக்குள்ளாக்கப்படும். அது இந்தப்படத்துக்கு இருக்கக்கூடாது என்று நினைத்தேன். அப்படிச் சிறந்த கலைஞர்

●●● தமிழில் மிகச் சிறந்த தொழில் நுட்பக் கலைஞர்கள், நடிக, நடிகையர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், முக்கிய பிரச்சனை உணர்ச்சிகளை அத்தமாக வெளிப்படுத்தி மிகைப் படுத்தி விட்டோம் என்று நினைக்கிறேன். அதுதான் தமிழ் சினிமாவின் முக்கிய பிரச்சனை. அதாவது, விஷயம் பொய்யல்ல, சொல்லும் விதம்தான் பொய். அதனால்தான் உணர்ச்சிகளை எடுத்துக்கொண்டு மிகைப்படுத்தாமல் நேர்மையாக - இயல்பாக சித்தரிக்க நினைத்தேன். அதைச் சரியாகவே செய்துள்ளதாக நினைக்கிறேன்.

●●● பாத்திரங்களோடு தொடர்புபடுத்திக்கொள்ள என்னவெல்லாம் இருக்கிறதோ அதற்குள் கதையை சுருக்கிவிட்டேன்.

சொன்னாங்க. இதுகூட ஒரு முன்னேற்றம் தான். மசாலாப் படங்களை வாங்கிக் கொண்டிருந்தவர்கள் இப்படிப்பட்ட படத்தைப் பற்றி இப்படிச் சொல்வது சிறப்பானது. அது நேர்மையான பதில். நாவலின் சிறப்பம்சம் படித்த எல்லோரையும் கவரும். அது போன்ற ஒரு கவர்ச்சித் தன்மை இந்தப் படத்திலும் இருக்கிறது. படத்தால் எல்லோரும் கவரப்படுகிறார்கள். அது நிச்சயமாக ஒரு வெற்றிதான்.

களோடு பணியாற்றும்போது துறை பற்றிய ரூனம் இல்லையென்றால் வேலை செய்யமுடியாது. என் கவனம் முழுவதும் திரைக் கதை, நடிக, நடிகையர்களுடன் இருந்தது. அவை நல்ல பலனைத் துள்ளன என்று நினைக்கிறேன்.

கேள்வி: இளையராஜாவின் பணியாற்றிய உங்கள் அநுபவம் எப்படி? தமிழில் பெரிய பெரிய இயக்குநர்கள் கூட குறைகூறி ஒதுக்கிவிடும் சூழலில் எப்படிப் பணியாற்றினீர்கள்?

பதில்: அவர் மிகப்பெரிய ஜீனியஸ் என்று நினைக்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, மீடியத்தை எவ்வளவோ எளிமையாக கடந்து செல்கிறார். என்னைப் பொறுத்தவரை பின்னணி இசையை மிகவும் ஈடுபாட்டோடு செய்திருக்கிறார். நான் மிக நுட்பமான விஷயம் என்று நினைத்ததை அவர் சகஜமாகச் செய்துவிட்டார். இருந்தும், அவருடைய முழு ஆளுமை இதில் வெளிப்படவில்லை என்றும் நினைக்கிறேன். காட்சிச் சாதனத்தில் இசைக்கூறுகளை எடுக்கிற விதத்துக்கு மோகமுள் ஓர் உதாரணமென்று பலரும் நினைக்கிறார்கள்.

கேள்வி: விருது கிடைத்திருக்கின்றது. அது உங்களுக்குள் எந்த மாதிரி எண்ணங்களைத் தோற்றுவித்திருக்கிறது?

பதில்: பெரிய நம்பிக்கையைத் தோற்று வித்திருக்கிறது. ஓர் அங்கீகாரம் கிடைத்தது நல்ல விஷயம். நான் வேறொரு தொழில் செய்யக்கூடிய ஆள். ஒரு நோக்கத்துக்காக படம் செய்யும்போது நான் நம்பிக்கை வைத்திருக்கும் கலைஞர்கள் பாராட்டுகிறார்கள்; திருப்தியாக இருக்கிறது. ஆனாலும் சில அங்கீகாரங்கள் தேவைப்படுகின்றன. ஒரு அபிப்பிராயத்துக்கும் அங்கீகாரத்துக்கும் அதுதான் வித்தியாசம். இந்த விருது, மேற்கொண்டு செய்யவேண்டும் என்கிற எண்ணத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றது.

கேள்வி: கேரளாவில் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் பல பதவிகளை வகித்தீர்கள். மலையாளத்தில் படம் எடுத்திருக்கலாம் என்று சிலர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். அதுபற்றி...

பதில்: அங்கு நல்ல படம் எடுப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். நான் எனக்கு அறிமுகமான சமூகத்தையே - சூழலையுமே ஒரு படத்தில் நல்ல முறையில் கொண்டு வர முடியும். நான் மலையாளத்தில் படம் எடுத்

தால் நான் சிறுவயதிலிருந்து சினிமாதியேட்டருக்குப் போய் ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்ததை அது தணிக்காது. என்னைப் பொறுத்தவரை இந்தக் கேள்வி திருப்தியளிக்கிற கேள்வியே அல்ல. ஏனெனில், நீ ஏன் தமிழ் பேசிக்கொண்டிருக்கிறாய்; ஏன் மலையாளம் பேசக்கூடாது என்பதுபோல் இருக்கிறது. நான் நாளைக்கு மலையாளத்தில் ஒரு படம் எடுக்கலாம், அது வேறு. ஆனால், முதல் படம் தமிழில்தான் எடுக்க விரும்

பெரிய விஷயத்தைச் செய்யும் என்னுடைய நோக்கம் தமிழில் படமெடுப்பதுதான். எவ்வளவோ படங்கள் வந்திருக்கின்றன. எந்தப் படமும் ஏற்படுத்தாத ஒரு சலனத்தை இந்தப் படம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்றால் வேறு ஒரு சூழலில் வேறு ஒரு விஷயத்தை வைத்ததுதான்.

கேள்வி: கேரளாவில் கலை, இலக்கியச் சூழல் செழுமையாக இருப்பதற்கான காரணங்கள் என்னவாக இருக்க முடியும்?

பதில்: அது ஒரு தனிப்பட்ட (individualistic) சமூகம். அங்கு ஆரம்பத்தில் படமெடுத்தவர்கள் நல்ல திரைப்படத்தை எடுத்து அறிமுகப்படுத்தினார்கள். அதன்மூலம் சகிப்புத் தன்மை ஓரளவு வந்திருக்கிறது. அங்கேயும் மசாலாப் படங்களை ரசிப்பவர்கள் ஏராளமானவர்கள் உள்ளர். ஜெயிக்காதவர்கள் கூட புத்திசாலித்தனமாக இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்து அங்கே இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் அது கிடையாது. நம் முடைய அரசியல், சலை, இலக்கியம் எல்லாவற்றிலும் ஜெயிப்பவனுக்குத்தான் அறிவு இருக்கிறது. அவன்தான் பெரிய புத்திசாலி. ஜெயிக்காதவர்கள் எல்லோரும் மடையர்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். அதாவது, ஜெயித்த எத்தனை மடையர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது இவர்களுக்குத் தெரியாது. இங்கு இப்படி ஒரு 'கொள் செபற்' இருப்பதனாலேயே புத்திசாலிகள் துறையை விட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். இங்கு வருகிறவர்கள் கொஞ்சம் விஷயம் இருந்தால் கூட தவறு என்று நினைத்துக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள்.

●●●
தமிழ்நாட்டு பார்வையாளர்கள் முட்டாள்தனமானவர்கள் இல்லை. பரிச்சயம் இல்லை, அவ்வளவுதான். அதாவது, பொறுமை கிடையாது. அப்படி அவர்களை ஆக்கியிருக்கிறோம். அவர்கள் ஒவ்வொரு நிமிடமும் திருப்பத்தைக் கண்டிருந்தவர்கள். அவர்களுக்குத் திடீரென இப்படிப்பட்ட படம் வித்தியாசமானதாக இருக்கிறது.

●●●
திரைப்படத் துறையைப் பொறுத்தவரை அதற்கென ஒரு முகம் கிடையாது. அங்கு ஜெயிப்பது மட்டும் தான் பிரச்சனை. இப்போது இந்தப் படம் ஜெயித்துவிட்டால் இதுமாதிரிப் படங்களை எடுப்பார்கள்.

●●●
நான் மிக நுட்பமான விஷயம் என்று நினைத்ததை அவர் சகஜமாகச் செய்துவிட்டார். இருந்தும், அவருடைய முழு ஆளுமை இதில் வெளிப்படவில்லை என்றும் நினைக்கிறேன். காட்சிச் சாதனத்தில் இசைக்கூறுகளை எடுக்கிற விதத்துக்கு மோகமுள் ஓர் உதாரணமென்று பலரும் நினைக்கிறார்கள்.

●●●
நம் முடைய அரசியல், சலை, இலக்கியம் எல்லாவற்றிலும் ஜெயிப்பவனுக்குத்தான் அறிவு இருக்கிறது. அவன்தான் பெரிய புத்திசாலி. ஜெயிக்காதவர்கள் எல்லோரும் மடையர்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். அதாவது, ஜெயித்த எத்தனை மடையர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது இவர்களுக்குத் தெரியாது.

பிணைன்.

இன்னொன்று சலபமாக இருக்கின்ற இடத்தில் படம் தயாரிப்பது பெரிய விஷயமே இல்லை. ஒரு கஷ்டமான சூழலில் சாதிக்கிறதுதான் சவால்.

கேள்வி: கேரளாவில் ஜோன் ஆபிரகாம், அர்விந்தன், அரூர் கோபாலகிருஷ்ணன் போன்றவர்கள் படமெடுத்துள்ளார்கள். அவர்களுக்கு டையே ஒரு படத்தை உருவாக்குவதும் சவால் தானே?

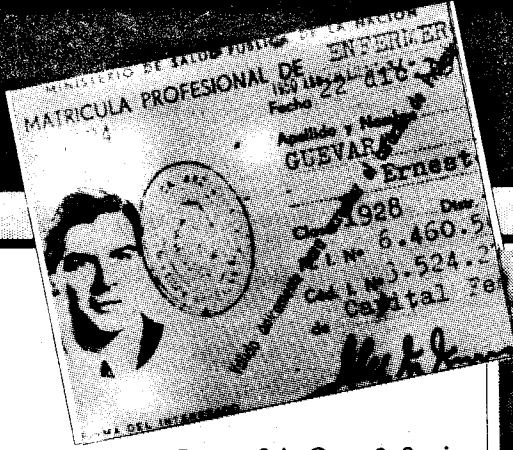
பதில்: அதனுடைய சவால் வேறு. ஆனால் என்னுடைய எல்லை அதுவல்ல. நான் கும்பகோணத்துச் சூழலை இங்கு சிருஷ்டிப்பதுபோல அங்கு சிருஷ்டிக்க முடியாது. இன்னொன்று, நான் பலமாக

கேள்வி: தமிழ்த் திரைப்பட உலகம் குறித்து தங்களின் பொதுவான கருத்து என்ன?

பதில்: தமிழ்த் திரை உலகம்போல் எல்லா சொசைரியங்களும் கொண்ட ஒரு திரை உலகம் இல்லை. அருமையான தியேட்டர்கள். பெரிய ஏரியா. அற்புதமான ரெக்னீஷியன்கள், திரைப்படக் கலைஞர்கள், நடிக, நடிகையர்கள். நமக்கு மிகப் பெரிய பாரம்பரியம் இருந்தும் கூட இந்திய அளவிலேயோ, சர்வதேச அளவிலேயோ ஒரு படம் வரவில்லையே, ஏன்? சுருத்து ரீதியில் உள்ள பலவீனம்தான் காரணம். இந்நிலையை மாற்ற ஒரு பத்து, பதினைந்து பேர் முன்வந்தால் சாதித்துக் காட்டமுடியும். அதனால் நான் அதைத்தான் முயற்சிக்கவேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். □

ஏர்னஸ்டோ சே குவேராவின் மோட்டார் சைக்கிள் டயரி

யமுனா ராஜேந்திரன்

சே குவேராவின் பொலிவியன் டயரி 1968இல் வெளியிடப்பட்டபோது உலகைக் குலுக்கிய புத்தகங்களில் ஒன்றாக அது திகழ்ந்தது. கியூபா சேகுவேரா ஆவணக் காப்பகத்திலிருந்து பெறப்பட்டு அவரது இரண்டாவது டயரியான மோட்டார் சைக்கிள் டயரி 1992ஆம் ஆண்டு கியூபாவிலும், 1993ஆம் ஆண்டு இத்தாலியிலும் வெளியிடப்பட்டது. இப்போது அது ஆங்கிலத்தில், லண்டன் இடதுசாரிப் பதிப்பகமான வெர்சோ பதிப்பகத்தினால் 1995 ஜூன் 5ஆம் தேதி வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

சே குவேராவின் இளம் மனைவியான அலீடா மார்ச்சிலா டோராவினால் இது பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நோபல் பரிசு பெற்ற இலத்தீன் அமெரிக்க பூர்வகுடிப் பெண்ணான ரிகபர்டா மெஞ்சுவின் சுயசரிதையான I, Rigoberta Menchu புத்தகத்தை மொழிபெயர்த்த Ann Wright இப்புத்தகத்தையும் ஸ்பானிஷ் மொழியிலிருந்து ஆங்கிலத்தில் தந்திருக்கிறார். குவேராவின் பிரசுரிக்கப்பட்ட டயரியாக இது இருந்தபோதிலும் கியூபா புரட்சிக்கு வெகு முன்னதாக பொலிவியன் டயரிக் கான அநுபவத்துக்கு வேர்களாக இலத்தீன் அமெரிக்காவை சே கண்டெடுத்த ஆதார யாத்திரைக் குறிப்புக்களாகவே இந்த டயரி இருக்கிறது. காலவரிசைப்படி குவேராவின் முதல் டயரி இதுதான்.

1954ஆம் ஆண்டுதான் மெக்ஸிகோவில் பிடல் காஸ்ரோவைச் சந்திக்கிறார். கியூபாப் புரட்சியில் - அரசில் பங்கேற்ற பின்னால் 1965ஆம் ஆண்டு '20 வியட்நாம்சனான உலகில் உருவாக்க' பொலிவியாவுக்குப் புறப்படுகிறார் குவேரா. பொலிவியன் டயரி பொலிவியப் புரட்சிகர நடவடிக்கைகளின் ஆவணம்.

இப்போது பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கும் மோட்டார் சைக்கிள் டயரி 1951, 52ஆம் ஆண்டு காலகட்டத்தைச் சேர்ந்தவை. 1928இல் பிறந்த குவேரா (யூன் 14) 22 வயது இளைஞனாகவிருந்தபோது மேற்கொண்ட இலத்தீன் அமெரிக்க பயணம்

பற்றிய குறிப்புகள் இவை. 1954இலிலிருந்து, 8 அக்டோபர் 1967இல் அவரது மரணம் வரையிலான காலகட்டத்திய அவரது நடவடிக்கைகள், நம்பிக்கைகள், சுருத்துக்கள், தரிசனங்களுக்கான அவரது அறிவார்ந்த வேர்களின் தோற்றங்களை இந்த டயரியில் காணமுடியும்.

முழு இலத்தீன் அமெரிக்க மக்களின் ஆன்மாவை, கலாச்சார வேர்களைத் தேடிய மானசீக யாத்திரை இப் புத்தகம்.

குவேராவின் பிற்கால வளர்ச்சி நிலையோடு ஒப்பிடுகிறபோது பல்வேறு உள் முரண்பாடுகளை இது கொண்டிருக்கிறது. இளமைக் காலத்துக்கேயுரிய சாகச உணர்ச்சி, மனதில் பட்டதை நிதானமாக சிந்திக்காது, ஆழ்ந்த ஆய்வுகளின்றி வெளிப்படுத்தும் மனப்பாங்கு, கறுப்பு மக்கள், பூர்வீக இந்தியர்கள் பாலான அந்நியப்படுத்தல் உணர்வு, வேடிக்கை பார்க்கும் பண்பு, இலத்தீன்

அமெரிக்கர்களுக்கே பொதுவாக உள்ள ஆண்பெருமித உணர்வு, பாலுறவுச் சாகசம் சார்ந்த செயல்கள், மதுவின் மீது தீராத காதல் போன்றவற்றை இந்த டயரி வெளிப்படையாக முன்வைக்கிறது. அதே சமயத்தில் மனிதர்களை அழுத்திக் கொண்டிருக்கும் தளைகளிலிருந்து முறித்து கொள்ள வேண்டிய உள்ளூணர்வு, பூர்வகுடி இந்திய மக்களின் இன்கா கலாச்சாரத்தின் தொன்மைபற்றிய பிரமிப்பு, இலத்தீன் அமெரிக்க மக்களின் ஒற்றுமைபற்றிய தேவை, வட அமெரிக்கர் பற்றிய விமர்சனம், இலத்தீன் அமெரிக்க நாடு முழுவதிலுமான புரட்சிக்காரர்களின் தொடர்பு, கலாச்சார, அரசியல், பொருளியல், வர்க்கக் கண்ணோட்டம் போன்றவற்றையும் இந்தப் புத்தகம் வெளிப்படுத்துகிறது.

22 வயதில் இத்தகைய உள் முரண்பாடுகள் தவிர்க்க முடியாததேயென சுயபரிசீலனையில் எந்தப் புரட்சிக்காரரும், சிந்தனையாளரும் உணரவே செய்வான். பிடல் காஸ்த்ரோவை விடவும் மிக விரைவாகவே மார்க்சிய படிப்பில் ஆழ்ந்த புலமையையும், தொலைதூர மானுட தரிசனத்தையும் மிக விரைவிலேயே சே குவேரா எட்டினார் என்பது வரலாறு. உருவே கவிஞன் எட்வார்டோ கலினோ சொல்கிறபடி சேவின் யாத்திரை பல்வேறு பயணங்களைக் கொண்டது. 'சாகசத்தைத் தேடி ஏர்ணஸ்டோ சே குவேரா, இலத்தீன் அமெரிக்காவைத் தேடி ஏர்ணஸ்டோ சே குவேரா, பொலிவியாவில் 'சே' வைத் தேடி ஏர்ணஸ்டோ சே குவேரா' இந்தப் பயணங்களில் பயணங்களின் பயணமான இந்த யாத்திரையில் தனிமை இணைவாகப் பரிணமிக்கிறது. நான் நாமாகி விடுகிறது.

இந்தப் பயணம் ஆர்ஜென்டின தலைநகரான புவனாஸ் அயர்ஸிலிருந்து தொடங்குகிறது. ஆறு மாதங்கள் பல்லாயிரக் கணக்கான மைல்கள் நடந்த இந்த யாத்திரையில் ஆர்ஜென்டினாவிலிருந்து வெனிசூலா; அங்கிருந்து சிலி, பேரு வழியாக கொலம்பியா, வெனிசூலா கடந்து அங்கிருந்து மயாமிக்கு விமானமூலம் சென்று, அங்கு சிலகாலம் தங்கி, மறுபடி வான்வழி புவனாஸ் அயர்ஸ் வந்து சேர்கிறார்.

இந்தப் பயணத்தில் இவர்கள் பூர்வகுடி இந்தியர்கள், செம்புச் சுரங்கத் தொழிலாளர்கள், தொழிலாளர்கள், பொலிஸ் காரர்கள், வீதிப் பயணிகள், இலக்கற்று அலைபவர்கள் என பலவிதமான

- பயணம் வரையிலான காலகட்டத்தில் அவரது நடவடிக்கைகள், நம்பிக்கைகள், கருத்துக்கள், தரிசனங்களுக்கான அவரது அறிவார்ந்த வேர்களின் தோற்றங்களை இந்த டயரியில் காணமுடியும்.
- சே குவேரா இறந்து கால் நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னால் இந்த டயரி இப்போது வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.
- நான் நேற்றைய மனிதனாக இல்லை என்பதை இதை எழுதி முடித்ததும் சொல்கிறார். அதேவேளை, தான் நேற்று இருந்த நிலையை மறுத்துவிடவும் இல்லை என்கிறார் சே.

மனிதர்களைச் சந்திக்கிறார்கள். இவர்களின் பயண நாள்களில் இவர்கள் தீயணைப்புப் படைவீரர்களாக, சமையற்காரர்களாக, குடிக்காரர்களாக, சின்னத்திருட்டு செய்பவர்களாக, கால்பந்தாட்ட பயிற்றுநர்களாக, வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபடுபவர்களாக வாழ்வைக் கற்றுக் கொள்கிறார்கள். கியூபப் புரட்சிக்கு 8 வருடங்கள் முன்னதான பயணம்பற்றியது இந்த டயரி. சே குவேரா இறந்து கால் நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னால் இந்த டயரி இப்போது வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. எதிர்காலத்துக்கான இலட்சிய நோக்கையும், ஒடுக்கப்பட்ட மனிதர்களுடனான ஒருமைப்பாட்டையும் இந்த டயரி வெளியிடுகிறது. அதேசமயம் அரசியல் ரீதியில் தீவிர தன்மையையோ, ஒரு புரட்சிக் காரனின் உறுதியான பார்வையையோ கொண்டது அல்ல இந்த டயரி. 25 வருடங்களுக்குப் பின் இப்போது வெளியிடப்படுவதற்கான காரணமாக இது

இருக்கக்கூடும் என்கிறது அட்டைக் குறிப்பு.

நேர்மையற்ற மனிதனை மறுக்கும் தனது பண்பும், இன்றைய மனிதனை அழுத்தமாக உருவாக்க நினைக்கும் மனமும் சே குவேராவுக்கு இயல்பாகவே அமைந்தவை. இந்த டயரி முதலில் குறிப்புக்களாக எழுதப்பட்டு ஒரு வருடத்திற்குப் பின் மறுபடி எழுதப்பட்டவை. நான் நேற்றைய மனிதனாக இல்லை என்பதை இதை எழுதி முடித்ததும் சொல்கிறார். அதேவேளை, தான் நேற்று இருந்த நிலையை மறுத்து விடவும் இல்லை என்கிறார் சே.

இப்போது உங்களை என்னோடு விட்டு விடுகிறேன். காலவேட்டத்தில் ஒருபோது இருந்த மனிதனான என்னோடு... ஏர்ணஸ்டோ தனது டயரி பற்றி இவ்வாறுதான் தன் குறிப்புக்களில் சொல்கிறார்.

1952ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 4இல் ஆர்ஜென்டின தலைநகரிலிருந்து இரண்டு இளைஞர்கள் ஆல்பர்ட்டோ கிறானடா எனும் உயிரியல் இரசாயன விஞ்ஞானியும், ஏர்ணஸ்டோ சே குவேரா எனும் இருதய மருத்துவரும் தமது Norton 500 மோட்டார் சைக்கிளோடு முழு இலத்தீன் அமெரிக்காவையும் தேடிப் புறப்படுகிறார்கள். ஆர்ஜென்டினா, சிலியில் தலா ஒன்றரை மாதங்கள், பேருவில் 3 மாதங்கள், கொலம்பியாவில் 20 நாட்கள், வெனிசூலாவில் 12 நாட்கள், மயாமியில் ஒரு மாதம் என செப்டம்பரில் மறுபடி புவனாஸ் அயர்ஸ் திரும்புகிறார்கள்.

இந்த 9 மாதங்களில் தத்துவம் பற்றி, சாகசம் பற்றி தான் கற்றுக்கொண்ட வாழ்வு பற்றி குறித்து வைக்கிறார் சே. புறப்படும்போது தன் காதலியின் பிரிவுக்காக கடலோடு உரையாடுகிற சே, காதலிக்கும் தனக்குமான உறவு முறிந்துவிடுவதை ஒருவரிச் சேதியில் குறித்து வைக்கிறார். வினையாட்டும், கவிதையும், போர்க்குணமும் இலத்தீன் அமெரிக்க மக்களின் வாழ்வு முழுவதும் விரவியவை. ஆர்ஜென்டினாவுக்கு மரோடோனா எனும் கால்பந்துக் காரர். பிரேசில் நாட்டுக்கு மரணமுற்ற மோட்டார் பந்தயக் காரர் சென்னா. பிடல் காஸ்த்ரோவின் பேஸ்பந்து பைத்தியம். இந்த சாகசத்தையும் கவித்துவ உணர்வையும் சேவின் மொழிநடை முழுக்க விரவியிருப்பதைக் காணலாம். ஆர்ஜென்டின கால்பந்து வீரர்கள் லுஸ்டாவ், குவேராவின் நினைவுகளில் நடமாடுவதைப்போலவே டாங்கோ

பாடகன் கார்லோஸ் கார்டனும், இன்கா கடவுளும், கார்ஸியா லோர்க்காவும், பாடலோ நெருடாவும் குவேராவோடு கூடவே மதுவருந்தி தூங்கப்போகிறார்கள்.

இந்தப் புத்தகம் வெளியாவதற்கு மூன்று மாதங்கள் முன்பாகவே லண்டன் கார்டியன் பத்திரிகை, குவேராவின் இன்னோரு முகத்தைச் சொல்லும் டயரி இது வெளவ கட்டுரையொன்றை வெளியிட்டது. இன்டிபென்டென்ட் ஒன் சன்டே தனது விமர்சன சிறப்பிதழை இப் புத்தகத்துக்காகவே ஒதுக்கியிருந்தது.

மது, பெண்கள், சரியற்ற அரசியல், அடுத்தவரது மனவியரோடு குலவுதல், கற்பு மக்களைப்பற்றிய கீழான அபிப்பிராயங்கள் கொண்ட சேவின் மறுபக்கம் என டயரியில் சில பகுதிகளையும் பிரகரித்திருந்தது. புத்தகத்தின் அட்டைக் குறிப்புக்களும் இப் பத்திரிகைகளின் கட்டுரைகளும் பொதுவாகவே இடதுசாரி அறிவாளிகள், புரட்சிக்காரர்கள் பற்றிய கடந்த கால தனிமனித வாழ்வு பற்றிய பிரச்சனைகள் பேசப்படும்போது ஏற்படும் வினைவுகள் பற்றிச் சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது.

சேகுவேரா பற்றியதும் பல்வேறு புரட்சிக்காரர்கள் பற்றியதுமான பிரச்சனை என்பதால் இதைச் சுற்றியிருக்கும் பிரமைகளை உடைப்பது இக்காலகட்டத்தில் தேவை என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

Paul Johnson எழுதிய Intellectuals எனும் புத்தகம் Penny Forster & Imusen Sutton தொகுத்த Daughters of de Beavoir புத்தகம், கால்ஸ் மார்க்ஸ் பற்றிய Encounter கட்டுரை, நோலா லக்ஸ்மபர்க் பற்றி வந்திருக்கும் Letters of Rosa Luxemburg மாவோ நூற்றாண்டையொட்டி பிரிட்டிஷ் தொலைக்காட்சியில் திரையிடப்பட்ட, புத்தகமாக வெளிவந்த மாவோவின் அந்தரங்க மருத்துவரின் மாவோ பற்றிய நினைவுகள் போன்றவற்றைப்பற்றி இங்கு குறிப்பிடலாம். போல் ஜோன்சனின் புத்தகம் ரூஸோ தொடங்கி செல்லி, கார்ல் மார்க்ஸ், இப்சன், டால்ஸ்டாய், ஹெமிங்வே, பெர்டோல்ட் பிரெக்ட், பேர்ட்ரண்ட் ரஸ்ஸல், சார்த்ரர், வில்சன், விக்டர் கோலான்ஸ், லிவியன் ஹெல்மன் எனச் சென்று நோம்சாம்ஸ்கி நோர்மன் மெயிலர் வரை போகிறது.

சுத்தோலிக்க அறவியல் அடிப்படையில் பாலுறவு, குடும்பப் பொறுப்பு, கற்பு, சுத்தம், உண்மை பேசல் போன்றவற்றின் அடிப்

படையில் மேலே குறிப்பிட்ட அறிவாளிகளின் சீரழிவு, ஒழுக்கக்குறைவு, பொறுப்பு பின்மை பற்றிப் பேசுகிறது. ஜோன்சனின் இப் புத்தகம் முழுக்கவும் இடதுசாரிகள், கம்யூனிஸ்டுகள் மீதான தாக்குதலாகவே எழுந்தது.

இதே போல் ஜான்சன், அன்னை தெரேசா பற்றிய Christopher Hitchens தொலைக்காட்சிப்பட விவாதங்கள் பற்றிய சந்தர்ப்பத்தில் மிகக் கேவலமான வசைகளுடன் இறங்குகிறார். கிச்சின்ஸ் தனது தொலைக்காட்சிப் படத்தில் தெரேசாவின் மேற்கூலக, ஏகாதிபத்திய, மனித உரிமை மீறல் சார்பு அரசியலை விமர்சித்திருந்தார். போல் ஜான்சன் தனது பத்திரிகைக் கட்டுரை ஒன்றில் தெரேசாவை சமப்பாலுறவாளர் என கிச்சின்ஸ் சொல்கிறார் என வசைபாடியிருந்தார். இது முற்றிலும் உண்மைக்குப் புறம்பா

னது. கிச்சின்ஸ் தனது தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சியிலோ அல்லது அது பின்னர் கட்டுரையாகப் பிரகரிக்கப்பட்டபோதோ அத்தகைய அவதூறு எதனையும் செய்யவில்லை.

போல் ஜோன்சன் தனது மதம் சார்ந்த மனிதர்களை எவராவது விமர்சித்தார்களானால் மிகக் கேவலமான வசையில் இறங்குகிறார். அதேசமயம் இடதுசாரிகளின் சொந்த வாழ்வை கேவலமானது என சித்தரிக்கும்போது, கிறிஸ்தவ மத அறவியல்வாதியாக மாறிவிடுகிறார். இதே புத்தகத்தில் வரும் சார்த்தர் பற்றிய செய்திகள்தான் மாறுபட்ட வடிவத்தில் Daughters of de Beavoir புத்தகத்தில் வருகிறது. சார்த்தருக்கு இருந்த பல பெண்களின் தொடர்பு, பூவாவைச் சித்திரவதை செய்தமை, சார்த்தருக்காக பூவா தன்னைக் காத்தலித்தவரை மறுத்தமை என விடயங்கள் வருகின்றன.

● இப்போது உங்களை என்னோடு விட்டு விலகுகிறேன். காலவோட்டத்தில் ஒருபோது இருந்த மனிதனான என்னோடு...
● ஜாதீய சமூகத்திலிருந்தும், நிறவெறி சமூக அமைப்பிலிருந்தும், காலவியாதிக்க சமூகத்திலிருந்தும் தன்னை விடுவித்துக்கொள்ள முயன்ற - முயலும் மூன்றாம் உலக மனிதனொருவரின் - மத்திபதரவர்க்க மனிதனொருவரின் உள்முரண்களை சேகுவேரா வின் மோட்டார் சைக்கிள் டயரி ஒருவருக்கு ரூபகமூட்டக்கூடும்.

கார்ல் மார்க்ஸ் அசுத்தக்காரன் வேலைக்காரியோடு பெற்ற மகனை கடைசிவரை பார்க்காது உதாசீனப் படுத்தியவர் என்ற விமர்சனம் போல் ஜோன்சனுடையது. மிகக் கொச்சையான இவ் விமர்சனம் நிராகரிக்கத்தக்கது.

கார்ல் மார்க்ஸ் தனது மகனை மறுத்தது மட்டுமல்ல, ஹெலன் டெமூத் உறவை மறுத்தது மட்டுமல்ல, பொறுப்பை ஏங்கெல்சை ஏற்கச் செய்தார். Encounter கட்டுரை எலியனார் மார்க்ஸ் வரலாறு, Friends of Highgate Cemetry வெளியிட்ட மார்க்ஸ் பற்றிய பிரசுரம் முன்வைக்கும் வரலாற்று உண்மை இது. இது மனத்தடையற்று, ஒப்புக்கொள்ளவேண்டிய உண்மை.

நோசா லக்ஸ்மபர்க் பற்றியும் இத்தகைய விமர்சனம் உண்டு. தன்னைவிடவும் மிக இணைய வயதுடைய கிளாரா ஜென்கின்ஸ் புதல்வரோடு கொண்ட உறவு பிரச்சனைக்குரியதாகிறது. மாவோ 'பெண்களை மதிக்கச் சொன்னார்' என புனிதப்படுத்தப்படுகிறது. மாவோ தனது அதிகாரத்தின் கீழ் பெண்களைப் பாவித்தார் என்கிறார் அவரது மருத்துவர்.

வலதுசாரிகள், மதவாதிகள், ஒழுக்கவாதிகள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதல்ல பிரச்சனை. இடதுசாரிகள் மற்றும் மார்க்சீயவாதிகள் இதை எப்படி எதிர்கொள்கிறார்கள் என்பதுதான். வலதுசாரிகள் கேவலமாக வசை பாடுகிறபோது இவர்கள் அதிர்ச்சியுறுகிறார்கள். தாம் உருவாக்கி வைத்த புனிதம் கறைபட்டுப் போய் விடுவதுபோல கோபம்

கொள்கிறார்கள். அத்தகைய சம்பவங்கள் ஏதுமே நடக்கவில்லை என்று பூசி மெழுகி அறத்தை, ஒழுக்கத்தை நிலைநாட்டுகிறார்கள்.

தமது கட்சிக்குள்ளேயே தமது அரசியல் எதிரிகள் என்று கருதுபவர்களை ஓரங்கட்ட இத்தகைய சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்துகிறார்கள். காந்தி தனது சத்திய சோதனையில் மிக நேர்மையாக பாலுறவு தொடர்பாக எழுதிவைத்த விடயத்தை அரசியலாக்கி, கொச்சைப்படுத்துகிறார்கள். இதேமாதிரியான கொச்சை நிலைப்பாட்டைத்தான் நேரு - மவுன்ட்ரோட்டன் மனைவி உறவு தொடர்பாக எம். ஓ. மத்தாய் புத்தகம் எழுதி பணம் சேர்க்கப் பயன்படுத்தினார்.

சே குவேராவின் இந்த டயரி அவர் இறந்த 25 வருடங்கள் கழித்து வெளிவருவதற்கான காரணம் இடதுசாரிகள் புரட்சியாளர்களாக மனிதர்களைப் புனிதப்படுத்துவதுதான். உன்னத புருஷர்களாக, தேவ தூதர்களாகச் சித்தரிக்கும் மனவோட்டம்தான். கார்ல் மாக்ஸ் ஜென்னி உறவை ராமன் சீதை உறவுக்கு ஒப்பிட்ட மார்க்ஸிய வாதிகள் அதிகம். இவர்கள் பலம், பலவீனம் நிறைந்த மனிதர்கள்.

பலம் பலவீனங்களை வாழ்ந்ததை வாழ்விருப்பதை கடந்து போனதை புதிய மனிதனுக்கான விழைவை அந்தந்த மனிதனின் வாழ்வை நிகழ்த்தப்படி வைப்பதை மனித விமோசனத்துக்கான ஒரே வழி. ஆஸ்கர் வைல்ட் சம்பபாலுறவாளர் என்பதற்காக தண்டிக்கப்பட்டதை எதிர்த்து பிரிட்டிஷ் நீதி அமைப்புகளுக்கு எதிராக தற்போது சம்பாலுறவாளர்கள் வழக்கு தொடர்ந்திருக்கிறார்கள். தனது தள்ளாத வயதில்தான் தான் ஒரு சம்பாலுறவாளர் என்று சொல்லிக் கொள்ள வேண்டிய நிலை கவிஞன் ஸ்ரீபன் ஸ்பென்டருக்கு நேர்ந்திருக்கிறது. டால்ஸ் டாயின் எழுத்தும், சரத்சந்தரரின் தேடலும், காந்தியின் சத்திய சோதனையும், சார்த்தரின் புனித ஜேனேயும், ரோசாவின் மூன்று காதலர்களுக்கான அவரது கடிதமும், ராகுல சாங்கிருத்தியாயனின் ஊர்கற்றிப் புராணமும் மனித விடுதலையின் காயங்களை, கடைத் தேற்றங்களை, இழப்புக்களை, நேசத்தை தமக்குள் கொண்டிருக்கின்றன.

தன்னைப் புனிதனென்று கருதுகிற மனிதனே தனது ஆதர்சமனிதர்களையும் புனிதனென்பான். The Last Temptation of Christ நாவலை எழுதியவருக்கும் இயக்குநர் மாட்டின் ஸ்கோர்செசுக்கும் இயேசுகிறிஸ்து விலைமாதிடம் சென்றவர்;

மணம் செய்து கொண்டவர்; குழந்தை பெற்றவர். சவிசேச உபதேசகர்களைப் பார்த்து, நீங்கள் பொய்யர்கள்; இயேசு கடவுள் இல்லை; மனிதன். அது நான்தான் என்பவர்.

சே குவேராவின் இப் புத்தகம், தனது வாழ்க்கை முரண்பாடுகளை தன்னளவிலேயே - தனது நடவடிக்கைகள் மூலமே கடந்துபோன ஒருவனின் டயரி.

தெருத் தெருவாக அலைந்து பட்டினி கிடந்து, மலைப்புழிகளில் விழுந்த சிராய்ப்புகளுடன் நடந்து நாள் முழுக்கக் குடித்து, அடுத்த குடியிருப்புகளில் இருந்த மூன்று பெண்களுடன் வேண்டுமென்றே உறையாடி, வாத்துகளைச் சுட்டுண்டு, Adrenalin ஏற்றிக்கொண்டு, போதையில் தள்ளாடி, மச்சுபிக்க மலைக் குன்றுகளுக்குப் போய் இன்கா மக்களின் போர்த் தந்திரத்தை வியந்து, வழியில் தென்படும் லாரி, டிரக் சாரதிகளிடம் கெஞ்சிக் கூத்தாடி இடம் பிடித்து, குளிரில் உறைந்து, பனிப்புல்லில் கிடந்து மரத்தில் கட்டிய ஊஞ்சலில் ஆடி,

தெருத் தெருவாக அலைந்து பட்டினி கிடந்து, மலைப்புழிகளில் விழுந்த சிராய்ப்புகளுடன் நடந்து நாள் முழுக்கக் குடித்து, அடுத்த குடியிருப்புகளில் இருந்த மூன்று பெண்களுடன் வேண்டுமென்றே உறையாடி, வாத்துகளைச் சுட்டுண்டு இன்கா மக்களின் போர்த் தந்திரத்தை வியந்து, வழியில் தென்படும் லாரி, டிரக் சாரதிகளிடம் கெஞ்சிக் கூத்தாடி இடம்பிடித்து, குளிரில் உறைந்து, பனிப்புல்லில் கிடந்து மரத்தில் கட்டிய ஊஞ்சலில் ஆடி, புரட்சிக்காரர்களோடு தொடர்பு கொண்டு, சுரங்கத் தொழிலாளர்கள் வறுமையோடு வாழ்ந்து, பூர்வகுடி இந்திய மக்களின் முடை நூற்றமெடுக்கும் உடுப்புகளை விமர்சித்து, கறுப்பு மக்கள் தொடர்ந்து குளிக்காததால் கறுப்பு நிற மாகிப்போனவர்கள் என கிண்டல் செய்து, தொழுநோயாளிகளோடு உண்டு உறங்கி, அவர்களோடு விளையாடி, ஒரே ஒரு டொலரை வைத்துக் கொண்டு 30 நாட்களைப் பட்டினியில் கழித்து, கண் கண்ட இடத்திலெல்லாம் காட்டு நதிகளில் குளித்து, அவ்வப்போது வழியில் தென்படுபவர்களிடமெல்லாம் இரந்து ஊர்ஊராக கால் தேய நடந்து நடந்து....

புரட்சிக்காரர்களோடு தொடர்பு கொண்டு, சுரங்கத் தொழிலாளர்கள் வறுமையோடு வாழ்ந்து, பூர்வகுடி இந்திய மக்களின் முடை நூற்றமெடுக்கும் உடுப்புகளை விமர்சித்து, கறுப்பு மக்கள் தொடர்ந்து குளிக்காததால் கறுப்பு நிறமாகிப் போனவர்கள் என கிண்டல் செய்து, வட அமெரிக்கர்களை ஏளனத்துடன் பேசி, தொழுநோயாளிகளோடு உண்டு உறங்கி, அவர்களோடு விளையாடி, ஒரே ஒரு டொலரை வைத்துக்கொண்டு 30 நாட்களைப் பட்டினியில் கழித்து, கண் கண்ட இடத்திலெல்லாம் காட்டு நதிகளில் குளித்து, அவ்வப்போது வழியில் தென்படுபவர்களிடமெல்லாம் இரந்து ஊர்ஊராக கால் தேய நடந்து நடந்து....

ந்ததை, வளர்ந்ததை, கற்றுக்கொண்டதை இந்த டயரி சொல்கிறது.

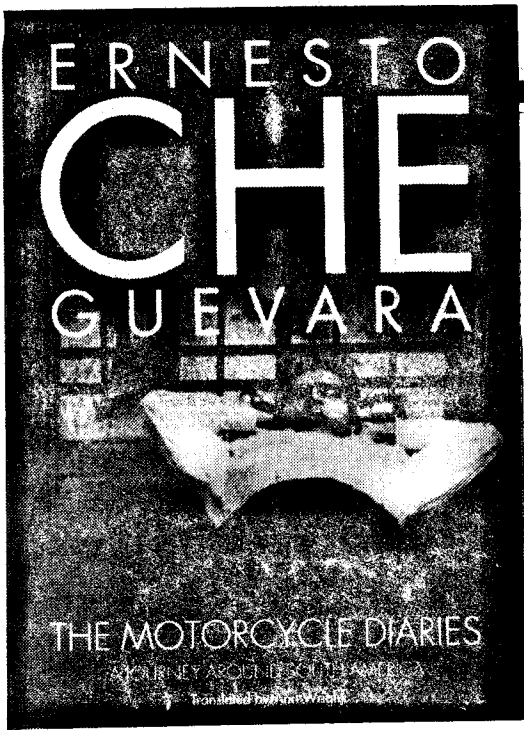
கார்ல்ஸ் மாக்ஸுக்கு முன்னரேயே சே குவேராவின் ஆதர்ச மனிதன் அல் பேட் சுவைட்சர்தான். தொழுநோயாளிகளுக்கு தொண்டு செய்யும் சனவை விதைத் தவன் அவன்தான். மோட்டார் சைக்கிள் டயரி எழுதிய அதே குவேராதான் பொலிவியன் டயரியையும் எழுதினான்.

இதே குவேராதான் ஆபிரிக்க நாடுகளின் ஆயுத விடுதலைப் போராட்டங்களில் பங்கேற்க ஆபிரிக்க நாடுகளுக்குப் போனவன். ஆபிரிக்க மக்களை நெஞ்சாரத் தழுவினவன். இலத்தீன் அமெரிக்க பூர்வ குடி களுடன் உண்டு உறங்கியவன். கொங்கோவில் திரிந்தவன். ஆசிய, ஆபிரிக்க, இலத்தீன் அமெரிக்க மக்களின் ஒற்றுமைக்காக Tri Continental Conference இல் முழங்கியவன்.

22 வயதில் குவேரா எழுதிய இந்த 'மோட்டார் சைக்கிள் டயரி'யைப் படித்து முடித்தபோது, குவேராபற்றிய மதிப்பு இன்னமும் அதிகரித்தது. உண்மையில், வாழ்வையும் மனிதரையும் நேசிக்கும் ஒவ்வொரு மனிதரின் பின்நோக்கிய நினைவுகளும், முரண்பாடுகளை உள்ளபடி மறுபரிசீலனை செய்கிற மனமும் இவ்வாறுதான் வெளிப்பட முடியும். ஜாதீய சமூகத்திலிருந்தும், நிறவெறி சமூக அமைப்பிலிருந்தும், காலனியாதிக்க சமூகத்திலிருந்தும் தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள முயன்ற - முயலும் மூன்றாம் உலக மனிதனொருவனின் - மத்தியதர வர்க்க மனிதனொருவனின் உள்முரண்களை சே குவேரா வின் மோட்டார் சைக்கிள் டயரி ஒருவருக்கு ஞாபக மூட்டக்கூடும். தன்னை எவ்வெவற்றிலிருந்து அறுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்கிற மறுபரிசீலனையையும் இது உணர்த்தும்.

மங்கலான என் சுயசித்திரம் எனும் தனது கவிதையில் சே குவேரா நமக்குச் சொல்கிறான்:

நாடோடிகளின் சடங்குகளைச் சவிகரித்துக்கொண்டு மைல்களைக் கடந்து சிலுவையைப்போல என் ஆத்மா உடம்புக் கூட்டைச் சுமந்துகொண்டு முரணான பிரதிமையோடு வினோத இதயத்தோடு நான் உங்களிடம் வருகிறேன். □

சில குறிப்புகள்

நூல்: மோட்டார் சைக்கிள் டயரி
 ஏர்ணஸ்டோ சே குவேரா
 வெளியீடு: Verso
 6, Meard Street, london W1V 3HR
 விலை: 14.95 பவுண்

விரும்புகிறபடி வியாக்கியானப்படுத்திக்கொள்கிற சப்தத்தை உனக்குத் தந்து எப்போதுமே மிகச் சிறந்த அறவுரைகளைத்தரும் நண்பன் கடல்.....

(ஆர்ஜன்டீனா - பக்கம் 14)

...அந்தப் பிடிவாதமான போர் எனக்கும் அவளுக்குமிடையில். நான் புறப்படும்போது ஒரு கணம் ஒட்டோ பெல்லாவின் கவிதை என் காதில் ஒலித்தது.

படகிலிருந்து நான் கேட்டேன். நண்பந்த பாதங்கள் நீர் தெளிக்கின்றன பசியில் புதைந்த முகங்கள் தெருவுக்கும் அவளுக்குமிடையிலான உலகம் போல எனது இதயம்.

என்ன விதமான சக்தி அவளது விழிகளிலிருந்து என்னை விடுவித்துக்கொள்ளச் செய்தது அவளது தோள்களிலிருந்து என்னை விடுவித்துக்கொள்ளச் செய்தது?

அவளது துக்கத்தை கண்ணீர் மேகம் சூழ நின்றிருந்தான் மழைக்கும் ஜன்னல் சட்டங்களுக்கும் பின்னால் ஆனால் கதறுவதற்கு முடியாமல்:

நில் நானும் உள்ளோடு வருகிறேன்.
 (ஆர்ஜன்டீனா - பக்கம் 16)

காலை வெளிச்சத்தில் நாங்கள் கண்டு பிடித்தோம் அந்த பிரசித்திபெற்ற சத்தம் மோட்டார் சைக்கிளின் பிரேம் உடைந்ததால் வந்த சத்தம்.

இப்போது உடைந்துபோன இரும்புச் சட்டத்தை ஒட்டுவதற்காக ஏதேனும் நகரத்தைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். எங்கள் நண்பன் வயர் (wire) தற் காலிகமாக எங்கள் பிரச்சனையைத் தீர்த்துவைத்தான்.....

(ஆர்ஜன்டீனா - பக்கம் 23)

சிலி வைன் நன்றாக இருந்தது. அதில் நான் முக்குளித்துவிட்டேன். அந்த

வேளை நாங்கள் கிராமிய நடனத்துக்கு சென்றிருந்தோம். நான் எதற்கும் தயாராயிருந்தேன். அந்தக் கராஜிலிருந்து ஒரு மெக்கானிக், அவன் நல்ல ஆள். அவன் குடிப்பதற்கு மதுவைக் கலக்கிக்கொண்டிருந்ததால் அவன் மனைவியோடு என்னை நடனமாடச் சொன்னான். அவன் மனைவி கிளர்ச்சியுற்றிருந்தான். முழுக்க சிலி வைன் போதையில் இருந்த நான் அவளை வெளியே இழுத்துக் கொண்டு போக முயன்றேன். அவள் விருப்பத்துடன் என்னைத் தொடர்ந்தாள். பின்னர் அவள் கணவன் அவளைக் கண்காணிப்பதை அவதானித்து, தன் மனதை மாற்றிக்கொண்டாள். காரண காரியத்தைக் கண்டுகொள்ளும் நிலையில் நான் இல்லை. நடனத் தரையின் நடுக் கூடத்தில் நாங்கள் இருந்தோம். எல்லோரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்க ஒரு கதவைநோக்கி அவளை நான் இழுத்தேன். அவள் என்னை உதைக்க முயன்றாள். நான் இழுத்ததால் நிலை குலைந்துபோன அவள் தரையில் மோதி விழுந்தாள். ஆத்திரம் கொண்ட நடனக்காரர்கள் துரத்த, நாங்கள் கிராமத்தை நோக்கி ஓடிக்கொண்டிருக்கையில் அவள் கணவன் எங்களுக்காக வாங்கியிருக்கக்கூடிய வைன் சிந்தச் சிந்த ஆல்பர்ட்டோ புலம்பிக்கொண்டே வந்தான்.....

(சிலி - பக்கம் 43)

பின்னர் முடிவாக, அடுத்த நாளைத் தாண்டி அவர்களது எல்லைகள் போகாத மக்கள். உலகெங்கு

ஆர்ஜன்டீனா, மண்ணில் திரும்ப காலடி வைத்த அன்றே இந்தக் குறிப்புக்களை எழுதிய மனிதன் செத்துப் போனான்

முள்ள பாட்டாளி வர்க்கத்தின் வாழ்வில் விதிக்கப்பட்ட துயரம். செத்துக்கொண்டிருக்கும் இந்த விழிகளில் நம்மை மண்ணிக்கச் சொல்லும் தாழ்மையான வேண்டுகோள். அடிக்கடி

மனிதன்; எல்லாப் பிரச்சனைகளும் அளவுகோல் அவனே. எனது உதடுகளின் வழி, நான் கண்டதை என் சொந்த வார்த்தைகளில் பேசுகிறான். இருக்கக் கூடிய பத்துத் தலைகளில் வாலை மட்டுமே நான் பார்த்திருக்கலாம். எந்தவிதமான தப்பித்தலும் இல்லை. என் கண்கள் சொன்னதை வாய் சொல்கிறது. எங்களது பார்வை மிகக் குறுகியதாக, முன்மதிப்பீடுகள் கொண்டதாக, வெறுக்கத்தக்கதாக, எமது முடிவுகள் கெட்டித்தட்டிப்போனதாக இருக்கிறதா? அப்படியேயிருக்கலாம். தட்டச்சுயந்திரத்தில் பொத்தான்களைத் தொடுகிறபோது உணர்ச்சிகளை தட்டச்சுயந்திரம் அப்படித்தான் சொல்கிறது. பிற்பாடு அலையும் நினைவுகள் மரணித்தவையாகின்றன. அதுவன்றி, அவைகள் எவருக்கும் பதில் சொல்லவேண்டியிருக்கவில்லை. ஆர்ஜென்டீனா, மண்ணில் திரும்ப காலடி வைத்த அன்றே இந்தக் குறிப்புக்களை எழுதிய மனிதன் செத்துப் போனான். மறுபடியும் மீளமைத்துக் கொண்டிருக்கிற, செழுமைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிற நான், நானாக இல்லை. குறைந்தபட்சம் இருந்த நானாக இல்லை இப்போதிருக்கும் நான்.

(ஆர்ஜன்டீனா - பக்கம் 12)

கடலின்மீது ஜொலிக்கும் முழுநிலவு அலைகளின்மீது வெள்ளித் தெறிப்புகளைப் பொழிகிறது. தனிமையில் அமர்ந்து, தொடர்ந்த எழுச்சியையும் ஒட்டத்தையும் பார்த்துக்கொண்டு, நாங்கள் எமது வெவ்வேறு சிந்தனையோட்டங்களில் இருந்தோம். எனக்கு கடல் எப்போதுமே நம்பிக்கையுள்ள நண்பன். நீ கேட்கிற எல்லாவற்றையும் உள்வாங்கிக் கொண்டு உனக்கு உனது இரகசியங்களுக்குத் துரோகம் செய்யாத நண்பன். நீ

வெறுமையில் கரைந்துவிடும் எத்தனம், நம்மைச் சுற்றியுள்ள விரிந்த மாய வெளியில் தமது உடம்பு மறைந்துவிடும் என்பதற்கான வலிமிக்க முயற்சியைப்போல துயரம்.

எத்தனை காலத்துக்கு இந்த நிலவும் உலக முறை, ஜாதியை அடிப்படையாகக்கொண்ட (வறிய வர்க்கம் என்பதைத்தான் Caste எனும் சொல்லால் குறிக்கிறார் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பாளர்) அபத்தமான சூர்த்து இருக்குமோ எனக்குச் சொல்லத் தெரியவில்லை. ஆனால், வினம்பரத்துக்காக குறைவாகச் செலவழித்து சமூகத்துக்கு பயனுள்ள திட்டங்களில் அரசுகள் பணம் செலவிட வேண்டிய நேரம் இது. நோயுற்ற பெண்ணுக்கு என்னால் பெரிதும் ஏதும் செய்து விட முடியவில்லை. அவளது சாப்பாடு பற்றியும், வயிற்றுக்கும், ஆஸ்த்துமா தொந்தரவுக்கும் சில மாத்திரைகள் கொடுத்தேன். என்னிடம் சில Dramamine மாத்திரைகள் மீதமிருந்தன. அவற்றைக் கொடுத்தேன். நான் வெளியே வந்தபோது அந்த

பானம்) அருந்திக்கொண்டு ரொட்டித் துண்டை சீஸோடு கடித்துக்கொண்டு பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அந்த மனிதனின் ஒடுங்கிய உருவம் சோகமயமான சொல்லொணாத துன்பத்தைக் குறித்திருந்தது. சாதாரணமான ஆனால், உணர்ச்சிகரமான வார்த்தைகளில் அவர் தனது மூன்றுமாத சிறை அனுபவத்தைச் சொன்னார். எடுத்துக்காட்டுக்குரிய அர்ப்பண உணர்வுடன் தன்னைத் தொடரும் மனைவிபற்றி, நல்ல மனமுள்ள அண்டை வீட்டுக்காரர்களிடம் விட்டுவரப்பட்ட தங்கள் குழந்தைகள்பற்றி, சுரங்கத்தில் வேலை தேடிய தனது பயனற்ற பயணம்பற்றி, மிகவும் பூடகமான முறையில் மறைந்துபோன, கடவின் ஆழத்தில் எங்கோ இருப்பதாகச் சொல்லப்படும் தனது தோழர்கள் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்.

குளிரில் உறைந்து, பாலை இரவில் ஒருவரை ஒருவர் அணைத்துக்கொண்டிருக்கும் இந்தத் தம்பதிகள் உலகெங்கும் இருக்கும் பாட்டாளி வர்க்கத்தினரின் வாழும் உதாரணம். ஒரு மிகச் சாதாரணமான போர்வையைக்கூட அவர்கள் கொண்டிருக்கவில்லை. எங்கள் போர்வைகளிலொன்றை அவர்களுக்குக் கொடுத்தோம். நானும் அல்பர்டோவும் மற்றைய போர்வையில் உறங்கினோம். நான் கழித்த மிகக் குளிர்ந்த இரவுகளில் ஒன்று அது. ஆனால், ஒரு மனித ஜீவராசியுடன், வித்தியாசமான ஜீவியுடன் கொஞ்சம் நெருக்கமாக உணர்ந்த இரவும் அதுதான். (சிலி - பக்கம் 60)

சடங்குகளை துடைத்தெறிய முயன்றார்கள். ஆனால் முழுக்கவும் இயலவில்லை. ஆகவே, குருமார்கள் தவிர்க்க இயலாமையை ஒப்புக்கொண்டு ஒவ்வொரு

சிலி வைன் நன்றாக இருந்தது. வைன் போதையில் இருந்த நான் அவளை வெளியே இழுத்துக் கொண்டு போக முயன்றேன்.

கல்வரிசையின் உச்சியிலும் சிலுவையை நாட்டி விட்டார்கள். இது நான்கு நூற்றாண்டுகள் முன்பு நிகழ்ந்தது. அதைக் கடந்து செல்லும் இந்தியர்களை இப்போது அவதானிக்கிறபோது மதகுருமார்கள் வெற்றிபெறவில்லை என்றே தோன்றுகிறது. நவீன பயணகாலத்தில் ஒரு கல்லை நடுவதற்குப் பதிலாக சப்பிக் குதப் பப்பட்ட கோகோவை இந்தியர்கள் அங்கு துப்புக்கிறார்கள். பஞ்சமாவில் அமைதி கொள்வதற்கான அவர்கள் பிரச்சனை இதுதான்.

(பெரு - பக்கம் 80)

தத்தமது உலகத்தை மதிப்புக்குரியதாகப் பார்க்கிற மனிதர்களாக தனி நபர்களை உணரச் செய்யும் கல்விச் சாலைகளை உருவாக்குவது பற்றி அவர் பேசினார். அவரவர் சமூகத்துள் பயன் மிக்க பாத்திரத்தை அவர்கள் வகிக்க முடியும் என்பதுபற்றிப் பேசினார். இன்று நிலவும் கல்வித் துறை அமைப்பை முற்றிலும் மாற்றியமைப்பது பற்றி, வெள்ளை மனிதர்களின் அளவு கோல்களின் படியான கல்வி, இந்தியர்களுக்கான கல்வி வழங்குவது மிகமிக அரிதாக இருப்பதுபற்றியெல்லாம் பேசினார். வெள்ளைக் கல்வி அதிருப்தியையும் அவமானத்தையும் தருவதாக, தமது சொந்த இந்திய மக்களுக்கு உதவ முடியாமல் செய்வதாக, தமக்கு பகையாக இருக்கும் வெள்ளை சமூகத்தில் தமக்கான இடம் பெறமுடியாததாக, தம்மை அங்கீகரிக்காத கல்வியை வெள்ளைக் கல்வி தருவதாகச் சொன்னார்.

சந்தோசமில்லாத இந்த மக்களின் ஆசை, அருவமாகக் குழம்பின சில அதிகாரவர்க்க பதவிகளைப் பெறுவதில் தான் இருக்கிறது. தமக்குள் இருக்கும் மந்திர மயமான ஸ்பானிஷ் இரத்தம் தமது நாளங்களில் ஒடுவதற்காக சந்தோஷப்படுகிறார்கள். இன்றோ, நாணையோ தமது வாரிசுகள் தமது வாழ்நாள் முழுக்க சாதிக்க ஆசைப்பட்ட இலக்குகளை அடைவார்கள் என்ற நம்புகிறார்கள். அவர் பேசுகிறபோது தான் தனது விகவாசத்தாலான துக்கப்பட்ட மனிதனின் சித்திரவதைக்குள்ளாகிய ஆன்மாவுக்கு துரோகமிழைப்பதாகவே கருதும் அதேசமயம், அதற்குக் காரணமாகவிருந்த பூர்வாங்கமான

புதிப சக்தியும், புதிப நம்பிக்கையும் எதிரொலிக்கும் பாட்டாளிகளின் வெற்றி எக்காளத்தின் புனித எல்லைக்குள் போராட நான் தயாராகிறேன்....

மூதாட்டியின் பிரியமான முணுமுணுப்புக்களையும் அவள் குடும்பத்தின் நிலைகுத்திய பார்வையையும் சந்தித்தபடி வந்தேன்....

(சிலி - பக்கம் 52)

அங்கே திருமணமாகிய ஒரு தம்பதி எங்களுக்கு நண்பர்களானார்கள். அவர்கள் சிலி தொழிலாளர்கள். கம்யூனிஸ்டுகள். மெழுகுவர்த்தியின் வெளிச்சத்தில் மேற் (கடுங் காப்பி போன்ற ஆர்ஜனின்

அன்றைய நான் காலை எங்கோடு பயணம் செய்த பூர்வகுடி இந்தியர்களின் வினோதமான நடவடிக்கையொன்றுக்கான சிக்கலுக்கான திறப்பையும் அவர் எங்களுக்கு வழங்கினார்.

பூர்வகுடி இந்தியர்கள் தமது துயரங்கள் அனைத்தையும் சேர்த்து குறியீடாக்கி 'பஞ்சமர்', பூமித்தாய் எனும் கல்வினமீது இறக்கியிருந்தார்கள். அவர்கள் மலை உச்சியை அடைகிறபோது இதைச் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் காலையில் பார்த்தது அதைத்தான். இது நடப்பட்டு நடப்பட்டு ஒரு வரிசைபோல ஆகிவிட்டிருக்கிறது. ஸ்பானியர்கள் அந்தப் பிரதேசங்களை வென்றார்கள். உடனடியாக அவர்கள் இந்த நம்பிக்கைச்

1952இல் பெருவில் (முன்வரிசையில் இடமிருந்து மூன்றாவது)

ஜூலை 1995

41

உதாரணங்களுக்கே ஆசைப்படுகிறார். மனிதனைச் சேதப்படுத்தி அதற்காக சலுகையாகக் கொடுக்கப்பட்ட ஒருதுளி இரத்தத்தின் பெறுமதியான மந்திர சக்தியின் விளைவான கல்வியின் அசல் உற்

கடிக்கப்பட்ட மக்களின் புகலிடமாக இது ஆகியது. பல்வேறு வகைகளில் பிங்கம் சொல்வது சரியென்றே படுகிறது. ஒல்லன்பாய் டாம்போவில் மிக முக்கியமான பாதுகாப்பு அரண் கட்டமைப்புகள் எல்லாம் மச்சு பிச்சுவிலிருந்து வெகு தொலைவிலேயே காணப்படுகிறது. சரிவு கூட தாக்குபவர்களின் தாக்குதலை நின்றுபிடிக்கும் அளவு செங்குத்தானது அல்ல. தம்மை மறைத்துக்கொள்வதுதான் தமது நோக்கமாக இருந்திருக்கிறது என்பதை இது காண்பிக்கிறது. எல்லா எதிர்ப்புக்களும் முறியடிக்கப்பட்டுவிட்டாலும் கூட வெளியாளர்களிடமிருந்து தம்மை மறைத்துக்கொள்வதுதான் தமது நோக்கமாக இருந்திருக்கிறது என்பதை இது நினைவுறுத்துகிறது. கடைசி இன்காகூட மச்சுபிச்சு மலையிலிருந்து வெகு தொலைவுக்கு அப்பால் தான் பிடிபட்டிருக்கிறார். அங்கே பெண் எலும்புக்கூடகளை மட்டும்தான் பிங்கம் கண்டுபிடித்திருக்கிறார். இந்த சூரியக்கடவுள் மதத்தின் ரகசியத்தை ஒருபோதும் ஸ்பானியர்களால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

தோன்றியது எங்களுக்கு... (பெரு - பக்கம் 128)

எங்கள் பயணத்தில் அந்தக் காட்சி மிகமிக சுவாரசியமானது. விரல்களே இல்லாத தனது வலது மணிக்கட்டோடு குச்சுகளைக் கட்டிக்கொண்டு ஒருவர் 'எக்கோடியன்' வாசித்தார். ஒரு பாடகர் கண்ணில்லாதவர். மற்றைய அனைவரும் ஏதோ ஒரு வகையில் அங்கவீனர்கள். இந்தப் பகுதியில் இருக்கும் நரம்பு தொடர்பான வியாதியால் இங்கு இது பிரசித்தம். நதியில் பிரதிபலித்த விளக்குகளின் வெளிச்சத்தில் இந்தக் காட்சி ஒரு பயங்கரமான திரைப்படம்போல இருந்தது. (கொலம்பியா தொழுநோயாளர் குடியிருப்பு - பக்கம் 141)

ஒரு சிறு குறுகலான பள்ளத்தாக்கின் வழி காரகாஸ் விரிகிறது. ஆகவே, அதன் புறப்பாதைகள் குறுகலாகி முடங்கி விடுகின்றன. சுற்றியிருக்கும் மலைகளில் ஏறாமல் நீங்கள் நீண்ட தூரம் செல்லமுடியாது. அப்படிப்போனால் உங்கள் கால்களின் கீழ் உயிர்த்துடிப்புள்ள நகரம் விரி

குளிரில் உறைந்து, பாலை இரவில் ஒருவரை ஒருவர் அணைத்துக்கொண்டிருக்கும் இந்தத் தம்பதிகள் உலகெங்கும் இருக்கும் பாட்டாளி வர்க்கத்தினரின் வாழும் உதாரணம்.

பத்தியல்லவா அவர்? அந்த ஒருதுளி இரத்தம் உள்ளூர் எஜமானனுக்கு விற்கப்பட்ட ஏழை மெஸ்டி சோ (ஸ்பானிஷ் - பூர்வகுடி இந்தியக் கலப்பினம் - மொழிபெயர்ப்பாளர்) பெண்ணிடமிருந்து வந்திருந்தால் கூட, அல்லது ஒரு பூர்வகுடி இந்திய வேலைக்காரப் பெண்ணை பராத்காரப் படுத்திய ஒரு குடிகார ஸ்பானிஷ் ஆண்டையின் கற்பழிப்பின் மூலம் வந்திருந்தால்கூட?

(பெரு - பக்கம் 81)

ஆனால், அகழ்வாராய்ச்சி அடிப்படையிலும் பயண முக்கியத்துவம் உள்ளது உன்கிற அளவிலும் அனைத்தையும் பின்தள்ளிவிடும் முக்கியத்துவம் உள்ளது மச்சு பிச்சு குன்று. மச்சு பிச்சு என்றால் பழைய மலை என்று அர்த்தம். இந்தப் பெயர் எந்த வகையிலும் பொருத்தமில்லாதது. அதன் சுவர்களுக்குள் சுதந்திர மக்களில் கடைசியாக எஞ்சியவர்களுக்கு அடைக்கலம் தந்த மலை அது. இந்த இடிபாடுகளைக் கண்டுபிடித்த பிங்கம் (Bingam - அமெரிக்க அகழ்வாராய்ச்சியாளர்) சொல்கிறபடி ஆக்கிரமிப்பாளர்களுக்கு எதிரான குச்சு மக்களின் கடைசிப் புகலிடமாக இது இருப்பதைக் காட்டிலும், இங்கிருந்துதான் பிரதானமாக குச்சு இனம் தோன்றியது, இது அவர்களின் புனிதமான இடம் என்கிறார். ஸ்பானிஷ் படையெடுப்பின் பின்னர்தான் தோற்

(பெரு - பக்கம் 94)

மேலும் இரண்டு நாட்கள். புதிதாகச் சொல்லிக்கொள்ள ஏதுமில்லை. உகாயலி மற்றும் மரனான் நதிகளின் சங்கமம். பூமியின் பிரமாண்டமான தோற்ற இடம். பூமி நடுங்குவதுபோல அப்படியேதும் நடக்கவில்லை. இரண்டு சேறும் சகதியுமான பிரமாண்டமான நீரோட்டங்கள் சந்தித்து ஒன்றாகின்றன. கொஞ்சம் பெரிதாக அகலமாக, இன்னும் கொஞ்சம் ஆழமாக, பெரிதாக ஒன்று மில்லை.

அட்ரிலினின் முடிவடைந்துவிட்டது. எனது ஆஸ்த்மா மிகமிக மோசமாகிக்கொண்டு வந்தது. ஒரு கவளம் சோறுதான் சாப்பிட்டேன். கொஞ்சம் மேட்சூடித்தேன். நாங்கள் அங்கு இருந்த கடைசி நாள் ஒரு புயல் வீசியது. படகு நிறுத்தப்பட வேண்டி ஏற்பட்டது. கொகப்பலட எங்கள் மீது சுழன்றடித்தது. மிகச் சீக்கிரமே அவர்கள் பிரதேசத்திலிருந்து நாங்கள் விலகப்போகிறோம் என்று தெரிந்து பழிவாங்குகிற மாதிரி முன்னெப்போதுமில்லாத அளவில் பறந்தது. இரவு முடிவின்றித்

எங்கள் பயணத்தில் அந்தக் காட்சி மிகமிக சுவாரசியமானது. விரல்களே இல்லாத தனது வலது மணிக்கட்டோடு குச்சுகளைக் கட்டிக்கொண்டு ஒருவர் 'எக்கோடியன்' வாசித்தார்.

வதைப் பார்ப்பீர்கள். பல் முரண்தன்மைகளின் இணைவைக் காண்பீர்கள். கறுப்பு மக்கள், ஆபிரிக்க இனத்தின் உயிர்ப்புள்ள உதாரணமானவர்கள். குளிப்பதற்கான விருப்பமற்றிருப்பதால் தமது இனத்தின் தூய்மையைக் காத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள். பிறிதொருவகை அடிமைகளான போர்த்துக்கேயர்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு, இணைத்துக்கொள்ளப்பட்டிருப்பார்கள். இந்த இரண்டு தொன்மையான இனங்களும் தற்போது ஒரு பொது அநுபவத்தைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள். கலகமும் சச்சரவும் சண்டையுமாக நிறைத்துக்கொண்டு நிற்கிறார்கள். சுரண்டல், வறுமை போன்றவை தமது நாளாந்த வாழ்வுப் போராட்டத்தில் அவர்களை இணைக்கிறது. ஆனால், வாழ்வு குறித்த அவர்களது வித்தியாசமான நோக்கு அவர்களை முற்றிலும் விலக்கி வைத்திருக்கிறது. கறுப்பர்கள் சோம்பேறித்தனமாக மனம்போன போக்கில் குடிக்கவும், கும்மாளமிடவும் பணத்தைச் செலவு செய்வார்கள். ஐரோப்பியர்கள் உழைத்தலும் சேமித்தலும் என்ற மரபில் வந்தவர்கள். தனது சொந்த விருப்பங்களுக்கு ஏற்ப சயாதீனமாக மேற்செல்ல அமெரிக்காவின் இந்த மூலைக்கு வந்தவர்கள். அதே மனநிலை இங்கும்

1964இல் பரட்சித்தலைவனாக 'மேற்' அருந்தும் சே

ஜூலை 1995

தொடர்கிறது....

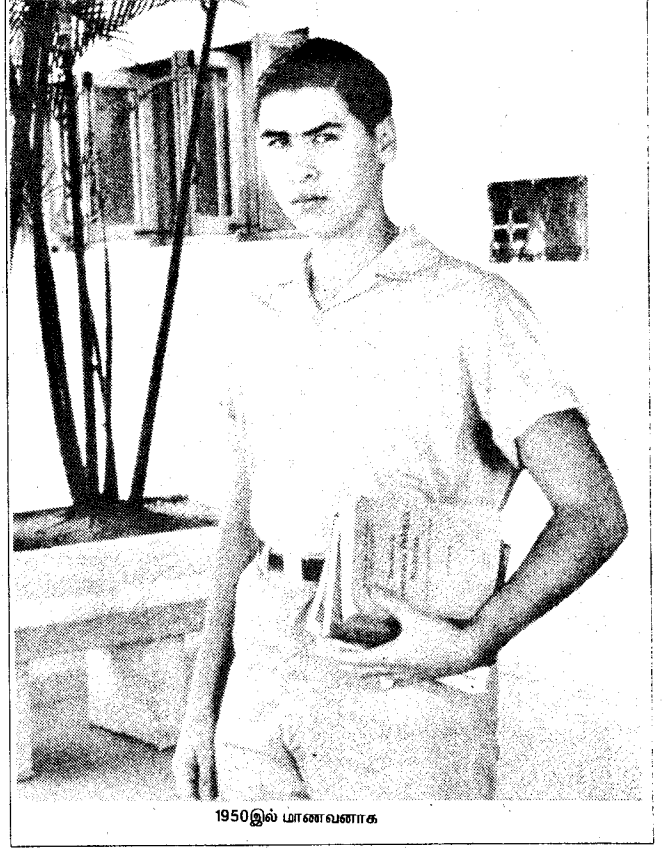
(வெளிகுலா - பக்கம் 149)

பிரச்சனை என்னவென்றால் அவர் தொடர்ந்தார்; மக்கள் கல்விமயப்படுத்தப்பட வேண்டும். அவர்கள் அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்ளும் வரை அதை அவர்கள் செய்ய முடியாது. பிற்பாடுதான் முடியும்....

.... அவர்களின் தவறுகளிலிருந்துதான் அவர்கள் கற்றுக்கொள்வார்கள். இது மிகச் சிக்கலானது, தீவிரமானது. இது அநியாயமாக அப்பாவி மக்களின் உயிர்க

நாகரீகத்தைக் குறிக்கும் தீவிர மனநிலையினின் ருதான் வருகிறது....

.... நான் அவர் பற்களைப் பார்த்தேன். வரலாற்றை தீர்க்கதரிசனத்துடன் உரைத்த கூர்மையைப் பார்த்தேன். அவர்கை குலுக்கியதை உணர்ந்தேன். தூரத்து முணுமுணுப்பைப்போல அவரது மரபுரீதியான விடைபெறுதலை....

1950இல் மாணவனாக

அட்ரிலினின் முடிவடைந்துவிட்டது. எனது ஆஸ்தியா மிகமிக மோசமாகிக்கொண்டு வந்தது. ஒரு கவளம் சோறுதான் சாப்பிட்டேன். கொஞ்சம் மேட் குடித்தேன். நாங்கள் அங்கு இருந்த கடைசி நாள் ஒரு புயல் வீசியது. படகு நிறுத்தப்படவேண்டி ஏற்பட்டது.

ளைப் பலி கேட்கும்....

.... புரட்சி தனிநபர் பிரச்சனை அல்ல. ஆகவே, அது அவர்களின் உயிரை எடுக்கும். அவர்களின் நினைவு ஒர் உதாரணமாக இருக்கும் அல்லது பின்வரும் இனைய தலைமுறையினரைக் கட்டுப்படுத்துவதில் அது ஒரு சாதனமாக இருக்கும். எனது பாவம் அளப்பரியதுதான். மிக நுட்பமாகவோ மிகுந்த அநுபவத்துடனோ எப்படியும் நீ அதைச் சொல்லலாம். நான் மரணமுறுவேன். எனது தியாகமும் அழகி உடைந்து நொறுங்கிக்கொண்டிருக்கும்

.... என் நாசித் துவாரங்கள் விரிவதை நான் உணர்கிறேன். வெடி மருந்தின் நெடியை, இரத்தத்தின் வாசனையை, எதிரியின் மரணத்தை உணர்கிறேன். எனது உடம்பை திமிறிக்கொள்கிறேன். மோதுவ தற்குத்தயாராகிறேன். புதிய சக்தியும், புதிய நம்பிக்கையும் எதிரொலிக்கும் பாட்டாளிகளின் வெற்றி எக்காளத்தின் புனித எல்லைக்குள் போராட நான் தயாராகிறேன்....

(பின் நினைவுகளாக எழுதப்பட்டவை. டயரியின் இறுதி வார்த்தைகளாக குறிப்பிடப்படும் இச்சம்பவம் எந்த நாட்டில், எப்போது நடைபெற்றது என்பது நிச்சயமில்லை)

எவ்வளவு தொகையானாலும்
ஒரே நாளில் இலங்கை, இந்தியாவுக்கு நீங்கள் பணம் அனுப்பலாம்

MONEY EXCHANGE

Ms Amara

189, PRAED STREET, PADDINGTON, LONDON W2 1RH

Tel: 0171-402 4668 Fax: 0171-402 4880

எதிர்ப்பு

என்ன மிஞ்சியிருக்கிறது என்று பார்ப்பதற்காக வந்ததுபோல் சுற்றிலும் இருந்தவற்றை கூர்ந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தான் நாகப்பன். குடிசைகள் கரிந்து விட்டிருந்தன. பயிர்கள் ஒருவகையான அழுகினை நிலையில் தொய்ந்து கிடந்தன. கிழட்டு மொடொன்று வயிறு உப்பிக் கிடந்தது.

அந்தக் கும்பல் வந்துபோன நேரத்தில், தான் அகப்பட்டிருந்தால் இப்படித்தான் வயிறு உப்பி, இப்போது கிடக்கவேண்டியிருந்திருக்கலாம். ஏதோ யுகித்ததுபோல கிணற்று 'பொறை'க்குள் போய் உட்கார்ந்துகொண்டது பத்திரமாகத்தான் இருந்தது அவனுக்கு.

கிணறு என்றாலே ஒருவகைக் குருமை வந்துவிடும் மனதும் அவனுக்கு. உயர் இருந்து குதித்து கை கால்களை விசிக்கொள்கிற நீச்சல். ஆகவாசப்படுத்தி கொண்டு கிணற்றின் படிக்களில் உட்கார்ந்து வானம் பார்க்கிறபோது, சந்தோஷங்கனையெல்லாம் கிணற்றுள் அடைத்து வைத்துக்கொண்ட மாதிரி இருக்கும். ஆனால் நேற்றைக்கு அப்படியில்லை. உடம்பெல்லாம் பதறிக்கொண்டிருந்தது. மூச்சை கிணறு பகிரங்கப்படுத்திவிட்டுமோ என்ற பயம் இருந்தது. சுவாசத்தை விசுவரூபம் செய்து காட்டினது போல குரல்கள் அவனின் காதுகளை அடைத்தன. படபடப்பினாலே இரவில் கண் அயர்ந்துவிட்டது ஆச்சரியம் தந்தது.

பத்து நாட்களாகவே அபாயம் எங்கெங்கோ தொற்றிக்கொண்டு பரவிக் கொண்டிருந்தது. குழந்தைகளையும், மனைவியையும் பஸ் ஏற்றி ஊருக்கு அனுப்பிவிட்டிருந்தான். பஸ் தடங்கல் அப்போது எதுவுமில்லை. இப்போதெல்லாம் ஊரின் வெகுதூர எல்லைக்கே பஸ் வருவதில்லை என்று சேள்விப்பட்டிருந்தான். அவர்கள் பத்திரமாய் ஊர்ப்போய் சேர்ந்திருக்கக்கூடும். தான் எங்கு போவது என்ற சேள்வி இருந்துகொண்டே அலைக்கழித்தது அவனை.

"தண்ணி கேக்கறீங்கடா தண்ணி... எங்க ஊர் தண்ணி உங்க ஊருக்கு வேணுமா... போங்கடா உங்க ஊருக்கே."

தீப்பொறி எப்போதோ விழுந்துவிட்டதுதான். பல சம்பவங்களில் பரவும். அணையும். ஆனால், இந்தமுறை தண்ணீர் பிரசினையைக் காட்டி தீ பரவிவிட்டது. இந்தத் தீயை அணைக்க பல வருஷங்களாகலாம். அணைத்துவிட்டதுபோல தோன்றிப் பயமுறுத்திக் கொண்டிருக்கலாம். தீப்பொறியை ஊதிப் பெரிதாக்குபவர்கள் சாபவிமோசனமின்றி நொந்து சாக வேண்டும் என நினைத்தான் நாகப்பன்.

மலைச்சாமி போன வாரம் இப் பிரசினைபற்றி சொன்னபோது பயமாகத்தான் இருந்தது. "எங்க ஊர்த் தண்ணியெ உங்க ஊர்க்காரங்க கேக்கறாங்க. நீங்க எதுக்கு இங்க; போங்கடான்னு தொரத்தப் போறா

ங்களாம். இன்னிக்கு பந்த் அதுக்குத்தானாமா? போங்கடா போங்கடாங்குறாங்க" நாகப்பன் சிரிப்பினாலே கேட்டான்;

"எங்க போறதாம்?"
"நம்ம ஊருக்கு..."
"நம் ஊர்னா?"
"சொந்த ஊருக்கு."
"அப்புறம்..."

"உங்க பாஷை வேற; எங்க பாஷை வேற. இனி ஒத்துவராது போங்கடான்னு."

"அண்ணாச்சி... எனக்கு முப்பது வயசாகுது. நான் பொறந்து வளர்ந்தது இந்த ஊரு பேசறது உண்ணர் பாஷைதா. வீடிலே என்னமோ நம்ம ஊர் பாஷைதா. அதுக்காக இந்த ஊர் நம்மது ஆகாதா?"

"அவங்க அப்பிடித்தா சொல்றாங்க. நீ இங்க பொறந்து வளர்ந்தவனா இருந்தாலும், உன் ரத்தம் வேறதான்னு."

"ரத்தத்திலே வித்தியாசம் கண்டு பிடிச்சிட்டாப்புறம் கஷ்டந்தா."

அவன் அப்பா செத்தபோது கூலிக்காரனாகத்தான் செத்தார். நாகப்பன் படிப்பில் அக்கறை கொள்ளாமல் கூலிக்காரனானான். பதினைந்து வருஷக் கடின உழைப்பு மூன்று ஏக்கர் நிலம், ஒரு கிணற்றுடன் சொந்தமாகிவிட்டது. இப்போதும் கூலிக்காரன் போலத்தான் உழைப்பு.

வீட்டின் முகப்புக் கதவு சற்று கரிபட்டிருந்தது. தீப்பந்துடன் வந்த கும்பல் கதவை ஒங்கி ஒங்கி உதைத்ததை கிணற்றுள் இருந்தபடி கேட்டிருந்தான். தீ வைக்க முயன்று விட்டுவிட்ட மாதிரி கதவு நின்று ள்ந்தது. ஒட்டின இரு சாலைக் குடிசைகள் கரிந்து நின்றுருந்தன. போகிற வேகத்தில் பாத்திகளை மிதித்து துவம்சமாக்கிவிட்டுப் போய்விட்டிருந்தனர். வாழை மரங்கள் சரிந்து கிடந்தன. எல்லாவற்றிலும் ஒருவகையான பெட்ரோல் வாசம்.

தரையில் அடித்துக்கொண்டு அழ வேண்டும் போலிருந்தது நாகப்பனுக்கு. வெறுமனே அழுதுகொண்டு நிற்பது எந்த வகையான ஆறுதலும் தராது என்பது மனதில் வந்தது. இந்த இடத்திலிருந்து போய் விடவேண்டும். எங்கு போவது? "போங்கடா உங்க ஊருக்கு" என்று சொன்னது போல சொந்த ஊருக்குத்தான் போக வேண்டும். திருமண உறவில் பெண்ணைக் கட்டிக்கொண்டதால் அவ்வப்போது ஊர் போகிற தொடர்பு இன்னும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதுவும் அற்றுப் போகாமல் இருப்பது பெரிய ஆறுதல் என்றிருந்தது.

உரத்த வீறிடலிலிருந்து எப்படித் தப்பித்தோம் என்று நினைத்தபடி திரும்பி

ளான். உடம்பு நடுங்கிக்கொண்டிருந்தது. தன்னைத் தொட்டது யார் என்ற பயம் உடம்பு முழுக்க பரவி இருந்தது. மலைச்சாமி நெருக்கத்தில் நின்றுருந்தார்.

"பயந்து போயிட்டன் அண்ணாச்சி."
"மகனே உசிரோட இருக்கியா?"
"என்னை அண்ணாச்சி?"

"உன்னை உசிரோட பாத்தது பெரிய அதிஷ்டமுன்னு தோணுது. எங்காச்சும் ஓடிப்போயிடலாம். நம்ம ஆளுகளைக் கண்டா ஒதைக்கறாங்க. தீ வைக்கறாங்க. நாசம் பண்ணறாங்க. ஓடிப்போயிடலாம்."

"இத்தனை வருஷம் இருந்த எடத்தை வுட்டுட்டு..."

"வேற வழி... உசிரு தப்பணும்னா..." தொடர்ச்சியாக அவன் கேள்விப்பட்டதை கிணற்றுள் உட்கார்ந்து யோசித்திருந்தான். இது தொடர்ந்தால் வேறு வழியில்லை என்பதும் தெரிந்தது. "புண்ணை குட்டிகளே முந்தியே அனுப்பிச்சது பெரிய பாக் யம்தா. நீ கெளம்பு. பொழச்சிருந்து, இந்த ரகனையெல்லாம் அமுந்தப்பிறும் வந்து பாப்பம். அப்ப எனும் இந்த எடமெல்லா என்னதுன்னு சொந்தம் கொண்டாடாமே இருந்தா நமக்காகும். இல்லீன்னா மறுபடியும் கூலிக்காரனாயிருவம்."

மலைச்சாமி முகத்தைப் பொத்திக் கொண்டு அழ ஆரம்பித்தார். அழுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்பது போல இருந்தது அவனுக்கும்.

"கெளம்பிடலாம். கொஞ்சம் துணி எடுத்துக்கலாமா...?"

"வேணாம். இருக்கறதே போதும். யார் கண்லயாச்சும் பட்டா அதுவும் போயிரும."

"இப்படியே வா."
"அப்புறம்..."

வலதுபுறம் திம்பினபோது முனியப்பன் கோவில் கம்பீரமாய் நின்றுருந்தது.

"இந்தக் கோவிலை வுட்டுட்டு எப்பிடிப் போறது அண்ணாச்சி? ரத்தமும், சதையுமா இதைக் கட்டுனமே."

அந்தக் கோவில் அவர்களுக்குப் பெரிய கனவாகத்தான் இருந்தது. மலைச்சாமி ஊரிலிருந்து கொண்டு வந்த கல்லை முனியப்பன் பெயரைச் சொல்லி நட்டு 'பதியம்' போட்டார்கள். தினமும் பூஜைகள். படையல்கள். விசேஷ தினங்களின் போதெல்லாம் கொண்டாட்டங்கள். ஒரு வகையான அமைதி. எல்லாவித சந்தோஷங்களையும் கூட்டி வந்து கொட்டி விட்டது போல இருந்தது. முனியப்பனைச் சுற்றி கட்டிடம் கட்டி, கோபுரம் அமைத்து

கும்பாபிஷேகம் நடத்தினார்கள். முனியப் பன் தான் சந்தோஷத்திற் கெல்லாம் காரணம் என்றாகிவிட்டது. இவனை விட்டு விட்டுப் போவதா என்ற கேள்வி விசுவரூபித்து நின்று.

“முனியப்பன் நம்ம காப்பாத்தலே. அவன நெனச்சு என்ன பிரயோஜனம்?”

“அப்பிடி சொல்லாதீங்க அண்ணாச்சி. நாம இப்ப உசிரோட இருக்கறது அவன் குடுத்த பிச்சைதா. அவன் வுட்டுட்டுப் போக மனசு வல்லே...”

“அப்புறம் உன்னிஷ்டம். ஆனா இப்ப நடக்கறதெல்லாம் பாத்தா நாம நிரந்தர மாத்தா இதையெல்லாம் வுட்டுட்டுப் போறமுன்னு நெனைக்கிறேன்.” திசுக் கென்று நாகப்பனுக்கு நிரந்தரமாகவா... அவனின் ரத்தத்துடன் கலந்துவிட்டது முனியப்பன். சின்ன வயதில் இப்படி யொரு பைத்தியமா என்று பலர் அவனைக் கிண்டல் செய்திருக்கிறார்கள்.

ஆனால் அதெல்லாம் அவனின் பிடிப் பைத் தளர்த்திவிட்டதில்லை எப்போதும்.

நாகப்பன் குனிந்தான். தேங்காய் அளவான ஒரு கல்லைத் தொட்டான். முனியப்பா, முனியப்பா என்றான். மலைச்சாமிக்குப் பதற்றமாக இருந்தது. “ஐயோ, என்ன பன்றே...?”

“முனியப்பனைக் கொண்டு போகப் போறேன். நீங்க சொல்ற மாதிரி திரும்பி வர முடியாமே போயிட்டா இதைப் பதியம்போட்டு போற பக்கம் முனியப்பனுக்கு கோவில் கட்டணும். முனியப்பனோடு இருக்கற சந்தோஷந்தா எனக்கு நிஜமான சந்தோஷமா இருக்கு.”

“ஐயோ... முடியுமா மகனே?”

“முனியப்பா... நாங்க போற எடத்திலே எங்களைக் காப்பாத்து. தலையை உலுக்கிக் கொள்வதுபோல அசைத்துக்கொண்டார் மலைச்சாமி.

“என்னாச்சு?”

“நாம போற எடம் நமக்குச் சொந்தமாயிருமா. சொந்த எடத்திலே முனியப்பனுக்குப் பதியம் போடறதுதானே மொறை. அவனுக்கு நாம பன்ற நாயம்...”

நடக்கையில் தூரத் தெரிகிற நீள ரோடுகள் வெறிச்சோடிக் கிடப்பது தெரிந்தது. புகை அடங்கின கரியுடன் வாகனங்கள் எரிந்து கிடந்தன. மரங்கள் சாய்க்கப்பட்டிருந்தன. வாகனப் போக்குவரத்தே இல்லாமல் இருந்தது. ரோட்டுப் பக்கம் நடப்பது அபாயம் என்பதுபோல ரோட்டிலிருந்து தள்ளி மறைவாக நடக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

நாங்க பெரியவங்களா? பலசாலிகளா? நீங்களா. உங்க பாஷை இனிதா? எங்களதா? தண்ணி கேக்கறீங்களா தண்ணி. சாகுங்க. அலறல்தீ. கரும்புகை சூழ்ந்த மேகங்கள். சூழட்டி அய்யனாரைச் சந்தோஷப்படுத்தும் கரும் மேகங்கள். ஆனால் தீ பரப்பின பெட்ரோல் மேகங்கள்.

நாமளா தண்ணி கேட்டம். நாம் மன்னா நம்ம சொந்த ஊர்க்காரங்க. தேசத்துக்காரங்க. ஒடற ஆத்துத் தண்ணி கேட்டமா; சோறு கேட்டமா; நம்மென எதுக்குத் தொந்தரவு பண்ணணும்? கேக்கறவங்க உங்காளுக. உங்க பாஷை பேசறவங்க. இங்க வுட்டு வெச்சிருக்கறதே பிச்சைப் பொழப்பு. இதிலே உங்களுக்குத் தண்ணி வேற வேணுமா பந்த். உடைப்புகள். சிதறும் ஓடுகள், பிய்த்தெறியப்பட்ட பூச்செடிகள்.

உடம்பின் ஒவ்வொரு அணுவும் வலித்தது. எவ்வளவு தூரம் நடப்பது என்று தெரியவில்லை. எதிரில் தென்படும் மனிதர்கள் பயம் விளைவித்தனர். அவர்களைப் பார்த்து விறுவிறுவென வந்தான் ஒருவன். “சீக்கிரமா போயிடுங்க. என்னென்னமோ நடக்குது. எல்லைக்குப் போயிட்டிங்கன்னா பஸ்கெடைக்கும். நூறு நூறு பேரா போய்க்கிட்டிருக்காங்க. நீங்கதா தனியாளா போறீங்க.”

முனியப்பனை துணைக்கழைத்துக் கொண்டான் நாகப்பன். பிளாஸ்டிக் பையில் பதியக் கல். தோளில் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. சிறு மர ஊஞ்சல்போல அது அசைந்து அவனின் நடை வேகத்தையும், தொய்வையும் காட்டிக்கொண்டிருந்தது.

“முனியப்பனே காப்பாற்று.” எல்லையைக் கடந்துவிட வேண்டும். வெள்ளாரும், சின்னாரும் சங்கமிக்கும் காட்டாற்று மூலையில் உனது வேட்டை நேரத்தில் யாரும் தென்படக்கூடாது என்ற ஒழுங்கு நியதி மீறித் தென்பட்ட செம்படவர்களை கண்பார்வை இழக்கச் செய்ததுபோல எங்களைச் சிதைக்க வருபவர்களை செயலிழக்கட்டும்.

வெறும் முனியப்பனை மட்டும் கோவிலில் வைத்திருப்பது அவனுக்குச் சற்று உறுத்தலாகவே இருக்கும். முனியப்

பன் புடைகுழ கொங்காணிக் கருப்பன், வாழுமுனி, சடாமுனி, செம்மலையப்பனுடன் காணுவது அவனின் கனவாக இருந்தது. ஆனால், இனி அந்தக் கனவுகளெல்லாம் நிறைவேறப் போவதில்லை. தோளில்தொங்கும் பதியக் கல்லை வைத்து இன்னொரு கோவில் கட்டவேண்டும். அவன் காப்பாற்றட்டும் என நினைத்தான்.

மலைச்சாமி 'மகனே மகனே' என்று அரற்றியபடி நடந்துகொண்டிருந்தார். நாகப்பனை மகனே என்றுதான் எப்போதும் அழைப்பார். அது அவனுக்கு மிகுந்த சந்தோஷம் தரும். இந்த வாஞ்சையில்லாத முப்பது வருஷமாய் அவன் வாழ்ந்த மண்ணில் இருப்பவர்களை ரத்த உறவுகளாய் அழைத்தும், கௌரவப்படுத்தியும் இருக்கிறான். அதெல்லாம் சில நாட்களில் ஒன்றுமில்லாமல் போய்விட்டது வருத்தமாக இருந்தது.

சின்ன ஆறு ஒன்று கடந்தது. அதன் சலசலப்பு மிகையாக இருந்தது. அவர்களை சீக்கிரம் கடந்து போகச் சொல்லிச் சப்திக்கிற மாதிரி இருந்தது. படகோட்டி தென்பட்டான்.

"சீக்கிரம் போயிருங்க. என்னென்னமோ நடக்குது."

"எல்லைக்கு இன்னம் எவ்வளவு தூரம்?"

"நாலு மைல் நடக்கணும்."

"நாலு மைலா?"

"உசரைக் கையில புடுச்சுட்டு நடக்கறவங்களுக்கு கலபந்தா இது."

படகு நகர நகர கைகளை விட்டு நீரை அள்ளிக்கொண்டான். கைகளில் நீர் மிஞ்சவில்லை. நீரின் குளுமை இல்லை. அதன் இயல்பான சுவையை வாய் அறிய முடியவில்லை. இந்த மனிதர்களுடன் இத்தனை வருஷங்கள் உறவுகளாய் வாழ்ந்தும் இன்று தனியாகிப் போய்விட்டது போலத் தண்ணீர் தாகத்திற்கு வாய்க்குக் கிட்டாமல் போய்விட்டது அவனுக்கு வருத்தமாகவே இருந்தது.

எல்லை வந்தாயிற்று. "வந்துட்டம், வந்துட்டம்" என்றார் மலைச்சாமி. இருவர் முகங்களிலும் துளிர்ப்பாய் ஆறுதல்.

"தப்புச்சு வந்தீங்களா?"

எதிரில் தென்பட்டவனின் பாஷை உச்சரிப்பு தெளிவாக இருந்தது. இந்த பாஷையைத்தான் இனி தவறின்றி கொச்சையில்லாமல் பேசப் பழகிக்கொள்ள வேண்டும். அப்படிக்கொச்சையில்லாமல் பேசுவதன் மூலமே அவன் வேறெந்த பிரதேசத்தையும் சேர்ந்தவன் அல்ல என்று வெளிக்காட்டிக்கொள்ள முடியும் என நினைத்தான் நாகப்பன்.

"ஆமா... தப்புச்சுத்தா..."

"அங்க உங்களுக்கு முகாம் போட்டிருக்காங்க. போனா சாப்பாடுகூடக் கெடைக்கும்."

"எங்க?"

அவன் காட்டின இடம் சிறிய குன்று

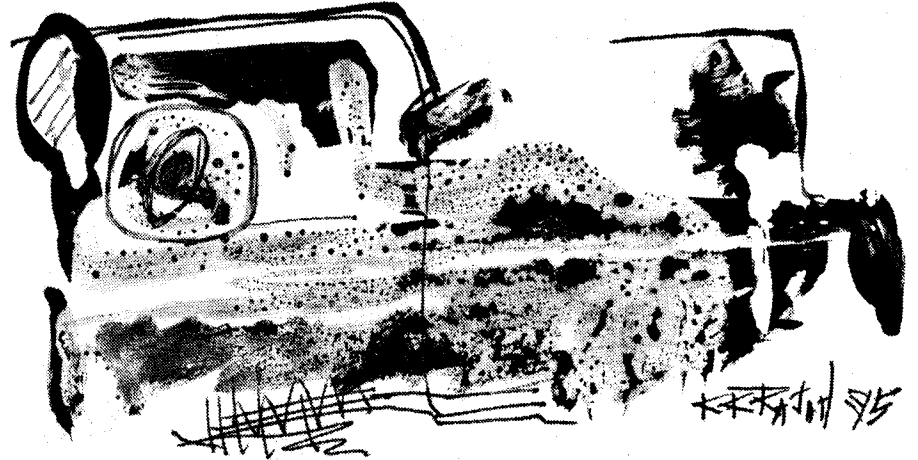
போல இருந்தது. காசுதக் கப்பல்களைக் கவிழ்த்த மாதிரி சிறு சிறு கூடாரங்கள்.

வேப்பமரக் குளுமை நடக்கவிடாமல் உட்கார்த்தியது. "என்ன அசுதிகளா?" - கடந்து போனவன் கேட்டுக்கொண்டே போனான். திக்கென்று நாகப்பனுக்கு அவனின் பிறப்பைக் கேள்விக்குள்ளாகியது போல அந்த வார்த்தை அவனைக்குப்புறத் தள்ளியது. இங்கு இருக்கும்வரை அசுதிகளா? இல்லை; நிரந்தர அசுதிகளா? இந்த வார்த்தையை பேச்சில் கேட்கிற சாயம்பெற்ற பிறவியாகப் போய்விட்டது போலிருந்தது அவனுக்கு. அப்படியென்றால் யார்தான் அசுதியில்லை? அங்கிருந்து இங்கு துரத்தப்படுபவனும், இங்கிருந்து எங்கெங்கோ தரத்தப்படுபவனும் - எல்லோரும் அசுதிகள் தான். ஜனங்கள் என்ற சொல்லிற்கு மாற்றாக இந்த வார்த்தை வந்

சாகணும்."

நின்றிருந்த இடத்தைச் சுத்தமாக்கினான். கல்லைப் பதியமிட்டான். தூரத்தில் தெரிந்த அரளிப்பூக்களைப் பறித்து வந்து கல்லின்மேல் இட்டான். அலங்காரத்துள் முனியப்பன் அகப்பட்டுக்கொண்ட மாதிரி இருந்தது. கண்களை மூடி முனியப்பனுக்குக் கட்டவேண்டிய கோவிலை மனதுள் கொண்டுவந்து பார்த்தான். பிரமாண்டமான கட்டிடங்களின் மத்தியில் முனியப்பனின் ஆகிருதி அவனின் உடம்பைச் சிலிர்த்து வைத்தது. இந்தச் சிலிர்ப்பு சந்தோஷம் சந்தோஷம் என்று சொல்லி கொண்டான். அயர்ச்சியில் உடம்பு வலித்தது. "ஐயோ" வெகு சமீபத்திய குரல் என்று ணர்ந்தான் நாகப்பன்.

"அட, அசுதிப்பயலே - பதியக்கல்லை இங்க போட்டுட்டியா - இது யார் நெலமு

துவிட்டது போலிருந்தது. மலைச்சாமி சிரித்துக் கொண்டே அயற்சியில் கண்களை மூடிக்கொள்வது தெரிந்தது.

நாகப்பனை உலுக்கிக் கொண்டிருந்தார் மலைச்சாமி.

"ஐயோ, பதியக்கல்லு கீழே கெடக்குதே..."

நா கப்பன் பத்திரமாய்க் கொண்டு வந்த கல், பிளாஸ்டிக் பையிலிருந்து நழுவி தரையில் கிடந்தது. விழித்து உணர்ந்தான் நாகப்பன். "கண் அசுந்த தூங்கி மோசம் போயிட்டம்." முனியப்பனை பதியம் போட எண்ணும் இடத்தில் தான் பதியக் கல் நிலத்தைத் தொட வேண்டும். எங்கேயும் நழுவி விழுந்து விடக்கூடாது என்பது மனதில் இருந்தது. ஆனால், தூக்கக் கலக்கத்தில் தோளிலிருந்து நழுவி விட்டது.

தரையைத் தொட்டிருந்த கல்லை எடுத்துக் கும்பிட்டான். சூரியனை நோக்கிக் கைகளைக் குவித்தான். ஆகாயத்தின் நீலத்தை ரசிப்பவன்போல் நீண்ட நேரம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

"வேற வழியில்லை. இங்கதா வெச்சு

ணு நெனச்சே. உன் சொந்த நெலமாடா இது?"

எதிரில் நின்றிருந்தவன் தன் முழு ஆகிருதியைக் காட்டிப்படி கோபத்தின் உச்சத்தில் இருந்தான். ராமண்ணன் சடாமுனி வேஷம் போட்டு கோபத்தைக் காட்டுவது போல இருந்தது. சடாமுனிக்கு முன் மற்றவர்கள் பப்பம் தான் என்ற எண்ணம் வந்தது. பயமாகவே இருந்தது.

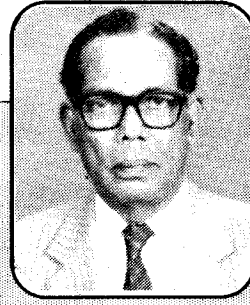
அசுதி என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம் பற்றி அவன் எப்போதும் நினைத்துப் பார்த்ததில்லை. இந்த வார்த்தையாலேயே அவன் இனி அழைக்கப்படுவான் என்ற எண்ணம் வருத்தம் தந்தது.

எதிரில் நின்றிருந்தவனின் கோபத்திற்கு முன் முனியப்பன் நிலைத்திருப்பாரா என்ற எண்ணம் வந்தது. பல தலை முறைகளாய் பதியக் கல் போட்ட இடத்திலிருந்து முனியப்பன் நகர்ந்ததில்லை. சொந்த நிலமா என்ற கேள்வி வந்தாயிற்று. அசுதி என்ற அவச சொல்லில் வேதனைப் பட்டாயிற்று. முனியப்பனுக்கு இப்படி யொரு கதி வந்துவிட்டதே என்றிருந்தது.

"நான் மட்டும்தானா; முனியப்பனும் அசுதிதா." □

சுந்தரமய்யர்?

சோ. சிவபாதசுந்தரம்

1938 ஆம் ஆண்டு அனந்தவிகடன் ஆசிரியர் கல்கியும், மாலி என்ற ஒவியரும் இலங்கைக்கு வந்து நாடு முழுவதும் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து விகடனில் தொடர் கட்டுரை எழுதிய செய்தி எத்தனை பேர் நினைவில் இருக்கிறதோ தெரியாது. அதற்கு முதல் வருடம்தான் நான் சென்னைக்குப் போயிருந்த சமயம் கல்கி என்னிடம் கேட்டு அந்தப் பிரயாணத்திட்டம் முழுவதையும் நான் ஏற்பாடு செய்திருந்தேன். ஒருமாத காலம் நாடு முழுவதையும் காரிலே சுற்றிப் பார்த்தோம். ஒரு மொரிஸ் கௌலி கார். சிங்கள டிரைவர். கார் வாடகை (இன்றைய யாழ்ப்பாணத்து விலைவாசிகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டாம்) போக வர, ஆராம, போயத்திருமபி வரும் தூரத்தைக் கணக்கிட்டுத்தான், மைலுக்கு இருபத்தைந்து சதம்!

இந்தச் சுற்றுப் பிரயாணத்தில் எத்தனையோ அநுபவங்கள். கொழும்பிலே கோட்டை ஸ்டேஷனுக்கு எதிரேயிருந்த விகடோரியா ஹோட்டலில் தங்கியிருந்தபோது ஒரு நாள் எஸ். கோ. ராமசாமி ஐயர் என்பவரிடமிருந்து கல்கிக்கு டெலிபோன் வந்தது. அந்த நாட்களில் கொழும்பு நகரத்தில் வியாபாரத் துறையிலே தென்னிந்தியப் பிராமண சமூகத்தைச் சேர்ந்த பலர் மிகுந்த செல்வாக்குடன் விளங்கினார்கள். ராமசாமி ஐயரும் ஒருவர். பாலக்காட்டுப் பிராமணர். கொள்ளுப்பிட்டியில் பழைய சிங்களத் தலைவர் பிராங் டி. சொய்சாவின் வீட்டை வாங்கி அதில் குடியிருந்தார். ரப்பர் வியாபாரத்தில் அவரது குடும்ப நிலை ஒங்கியிருந்தது. அன்று டெலிபோனில் கல்கியிடம் பேசிய ராமசாமி ஐயர், "நீங்கள் இருவரும் இன்றிரவு எங்கள் வீட்டுக்குச் சாப்பிட வரவேண்டும். கார் அனுப்புக்கிறேன்" என்று அழைத்தார். கல்கி உடனே, "எங்களுடன் வேறொரு நண்பரும் இருக்கிறார்" என்று சொன்னதும், யார் என்று கேட்டார் ஐயர். கல்கி என் பெயரைச் சொன்னதும், ஐயர் என்னைப்பற்றி நன்கு அறிந்திருந்தும் உடனே பதில் சொல்லாமல், "கொஞ்சம் இருங்கோ" என்று சொல்லிவிட்டுப் பின்னர், "ப்ர வாயில்லை, அழைத்து வாருங்கள்" என்று சொன்னார். கல்கி என்னிடம், "ஐயர் சம்சாரத்திடம் உத்தரவு கேட்டிருக்கிறார் சார்" என்று சொல்லிச் சிரித்து, "நீங்கள் அவசியம் வாங்கோ, வேடிக்கையைப் பார்ப்போம்" என்றார்.

ஐயர் வீட்டுக்குப் போனோம். "வாங்கோ ஸார், வாங்கோ சிவபாதசுந்தரம்" என்று ஐயரும் மனைவியும் உபசரித்தார்கள். பல விஷயங்கள் பேசினோம். சாப்பாடு ரெடி என்று சமையல் காரர் வந்து சொன்னதும் அழைத்தார்கள். கூடத்தில் ஒரு வரிசையில் மூன்று இலைகளும், அதற்கு எதிரில் ஓர் இலையும் போடப்பட்டிருந்தன. என் கையைப் பிடித்து அழைத்த கல்கி, மூன்று இலைகளில் நடுவிலே என்னை உட்காரவைத்து விட்டு, மாலியை எதிர் இலையில் உட்காரச் சொன்னார். என் பக்கத்தில் இடதுபுறம் தான் உட்கார்ந்துகொண்டு, ராமசாமி ஐயரை வலப்பக்கம் உட்காரவைத்துவிட்டார். சாதாரணமாக நடந்த நிகழ்ச்சிபோல இருந்தாலும் கல்கி என்னிடம் பின்னர் சொன்னார்: "நான் ஏமாந்துபோகவில்லை. டெலிபோனில் பேசும்போதே இவர்கள் போக்கைத் தெரிந்துகொண்டேன். நீங்களும் பிராமணன்தான் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளட்டும்" என்று சொல்லிச் சிரித்தார்.

இதற்கு எதிர்மாறான அனுபவம் மற்றொரு சம்பவத்தில் ஏற்பட்டதைச் சொல்லவேண்டும். கொழும்புப் பிராமணர்களில் மிகவும் செல்வாக்காக விளங்கிய குடும்பம் ஒன்று

'சன்லைட் சோப் சங்கரையர்' என்ற குடும்பம். வீவர் ப்ரதேர்ஸ் கம்பனியின் பிரசித்திபெற்ற சன்லைட் சோப்புக்கும் மற்றும் பொருள்களுக்கும் ஏஜென்சி பெற்று பல வருஷங்களாக பெருங்குடும்பமாக விளங்கியவர்கள். இலங்கை வானொலியில் நான் வேலைபார்த்த நாட்களில் அவர்கள் தொடர்பு ஏற்பட்டது. மூன்று சகோதரர்களும் அவர்கள் குடும்பங்களும் பெரிய வீட்டில் எப்போதும் கலகலப்பாகவே இருக்கக் காணலாம். பல நாட்கள் நான் ரேடியோ வேலையை முடித்துக் கொண்டு அந்த வீட்டுக்குப் போய் பொழுது போக்கிவிட்டு என்னுடைய திருப்பிடத்துக்குத் திரும்புவது வழக்கம்.

அந்த வீட்டில் ஒரு கல்யாணம் நடந்தது. மாப்பிள்ளை பகுதி திருவனந்தபுரம். உறவினர் பலர் திருநெல்வேலியிலும் சென்னையிலும் இருந்து வந்திருந்தனர். செல்வாக்கான குடும்பம் என்றதால் கலகலப்பான விழாவாக நடந்தது. தொடர்ந்து சம்பந்தி போஜனம் நடந்த சமயத்தில் பெண்ணின் பகுதியார் நட்புரிமையில் கட்டாயப்படுத்தி என்னையும் பந்தியில் உட்காரவைத்துவிட்டார்கள். சாதாரணமாக அது நடக்காது. விவாகப் பேச்சுகளிலும் மற்றும் தொடர்ந்த நிகழ்ச்சிகளிலும் உள்வீட்டுப் பிள்ளைபோல் அந்தக் குடும்பத்துடன் பழகியிருந்ததால் பந்தியில் உட்கார்ந்தபோது எனக்கும் வித்தியாசம் தெரியவில்லை. கலகலப்பாக எல்லாரும் சிரித்துப் பேசிச் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது, உணவு பரிமாறிக்கொண்டிருந்த பிராமண சமையற்காரரை நோக்கி அந்த வீட்டு இரண்டாவது மாட்டுப்பெண் லக்ஷ்மி, "வெங்கடராம ஐயரே, சுந்தரமையரைக் கவனிச்சுக்கோங்கோ" என்று படு அக்கறையோடு சொல்வதுபோல் பாவனை செய்தார். அந்தக் குறும்பைத் தொடர்ந்து மற்றும் பலர் வாயிலும் 'சுந்தரமையர்' பெயர் தொடர்ந்து பரிமாறிய ஐயருக்கு இவர்கள் தமாஷ் விளங்கியதும், பாயசம் பரிமாறும்போது என்னுடைய இலையில் தாராளமாகப் பரிமாறினார்!

இந்தியப் பிராமண சமூகத்துக்கும் யாழ்ப்பாணப் பிராமணருக்கும் வித்தியாசம். யாழ்ப்பாணத்தில் கோவில் பூசையும் புரோகிதமுந்தான் பிராமணக் குடும்பங்களின் தொழில். இந்த மரபை எல்லோரும் அறிவார்கள். எங்கள் ஊரிலே எனது உறவினர் ஒருவர் வீட்டில் நடக்க இருந்த கல்யாணத்தில் இசைக்கச்சேரி வைக்க விரும்பினார்கள். நான் அப்போது கொழும்பு வானொலியில் இருந்ததால், எனது இளவல் தியாகராஜன், ரேடியோ நிலைய வித்வான் மணிபாகவதரை ஏற்பாடு செய்யக் கேட்டிருந்தார். நானும் பேசி அனுப்பி வைத்தேன். பாகவதர் யாழ்ப்பாணம் போய் எங்கள் கிராமத்தில் கல்யாண வீட்டைச் சேர்ந்தபோது தியாகராஜன் வரவேற்று, "இங்கேயே ஸ்நானம் செய்யுகொள்ளுங்கோ, பக்கத்தில் சண்முக ஐயர் வீட்டில் சாப்பிட ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன். அங்கேயே சாப்பிடலாம்" என்று சொன்னார். மணிபாகவதர் திகைத்துப்போய், "எதற்கு அந்த சிரமம். இங்கேயே சாப்பிடலாமே" என்றதற்கு தியாகராஜன் சிரித்துக்கொண்டு, "கொழும்பிலே அண்ணா வீட்டில் அதை வைத்துக்கொள்ளுங்கள்; இது கிராமம்; நீங்கள் பிராமணன் என்று தெரியும்" என்று சொன்னாராம். கொழும்பு திரும்பிய மணிபாகவதர் என்னிடம், "என்ன சார், கல்யாண வீட்டில் பிராமணமாக வெந்தயக் குழம்பு வாசனை வயிற்றைக் கிள்ள, தம்பி தியாகராஜன் என்படியைக் கெடுத்துவிட்டாரே" என்று அன்போடு குறைப் பட்டார். □

சிவசக்தியின் குருபீடம்

ற்சி வேண்டும். சோபனாவின் கையில் கமகங்கள் தெளிவாயிருந்ததில், இவருக்கு வாய்ப்பாட்டு ஞானம் இருக்கிறது என்பது தெரிந்தது.

வாய்ப்பாட்டு, வயலின், வீணை முதலிய அரங்கேற்றங்களில் ராக-ஆலாபனை இருக்கவேண்டும் என்று நிகழ்ச்சியில் புகுத்திக்கொள்வது அவசியமில்லை. ராகத்தை உணர்ந்து சுற்பனையில் பாடுவதோ வாசிப்பதோ பல ஆண்டு, பல விதவான்களின் பாடல்சளைக்கேட்ட அனுபவத்தில் வரவேண்டும். அந்நிய நாகரிகச் சூழலில் வளரும் மாணவர்கள் மனோ தர்மத்தில் ராக விஸ்தாரமோ ஸ்வரப்பிரஸ் தாரமோ எதிர்பார்த்தலாகாது. சுருதியுடனும் தாளத்துடனும் ஒழுங்காக கீர்த்தனை சளைப் பாடலோ வாசிக்கவோ மாத்திரம் திறமையிருந்தால் போதுமானது.

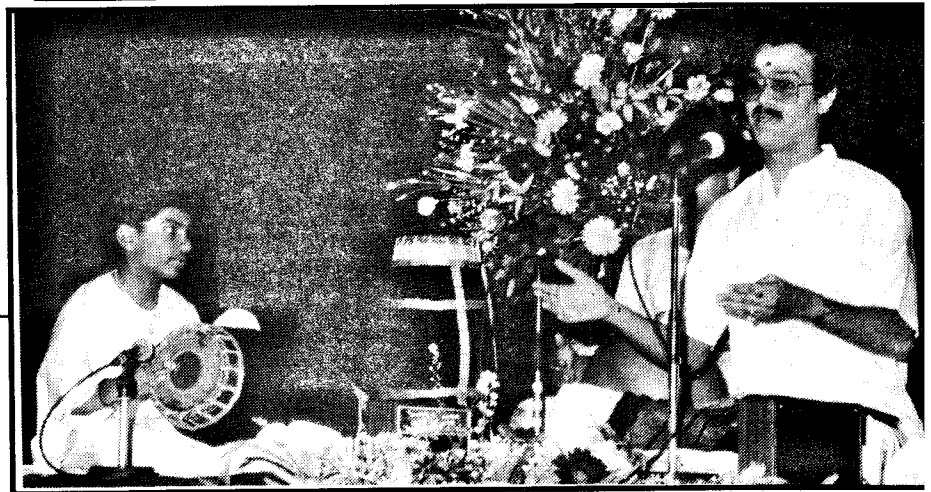
அன்றைய அரங்கேற்ற நிகழ்ச்சியில் சிவசக்தியின் குருபீடத்தின் மகிமை சிறப்பாகத் தெரிந்தது. அத்துடன், சோபனாவின் பெற்றோரின் முயற்சியும் தெரிந்தது. பவனுக்குப் புதிதாக சேர்ந்திருக்கும் அடையாறு பாலசந்தரின் தெளிவான மிருதங்கமும், பங்குனர் பிரகாஷின் கடமும் கச்சேரிக்கு களை கூட்டின.

- சோ.சி

லண்டனைச் சுற்றியுள்ள பிரதேசத்தில் பரதநாட்டியத்துக்கும் மிருதங்கத்துக்கும் இருக்கும் அரங்கேற்ற அந்தஸ்து வாய்ப்பாட்டுக்கோ வீணைக்கோ இருப்பதாக தெரியவில்லை. அபூர்வமாக, பாரதீய வித்யாபவனில் செல்வி சோபனா சிறீதரனின் வீணை வாத்ய அரங்கேற்றத்தைப் பார்க்க நேர்ந்தது. சாஸ்திரீய விதிப்படி எட்டு வ்யதில் ஆரம்பித்து ஐந்தாண்டு ஒரே குருவிடம் பயின்று அரங்கேற்ற வேண்டும் என்ற நியதியில் சோபனா, குரு திருமதி சிவசக்தி சிவநேசனிடம் மாணவியாகி, வித்யாப்பியாசம் செய்து அரங்கேறினார் என்பதை அறிய மகிழ்ச்சியாயிருக்கிறது. மிருதங்கம், கடம் பக்கவாத்யங்களுடன், வர்ணம் முதல் தில்லானாவரை, பதின்மூன்று உருப்படிசளை, சுமார் நான்கு மணிநேரம் இந்தப் பதின்மூன்று வயது சிறுமி சளைக்காமல், சுருதி லயம் பிசகாமல் வாசித்து

நிறைவேற்றியது பாராட்டத்தக்கது. பொதுவாக எந்த வாத்யத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் அதில் தேர்ச்சி பெற வேண்டுமானால் வாய்ப்பாட்டுப் பயி

ஒரு கலை வெளிப்பாடு

பரதநாட்டியத்துக்கு அடுத்ததாக இங்கிலாந்தில் இப்பொழுது மிருதங்க அரங்கேற்றங்கள் நடைபெறுகின்றன. மாறுபட்ட கலை, கலாச்சார சூழலில் வாழுகின்ற நம்முடைய பிள்ளைகளை, நம்முடைய கலை ஈடுபாட்டில் தூண்டுவதற்கு பெற்றோர்களுக்கு பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், அந்தக் காரணங்கள் என்னவாக இருந்தாலும், சில பிள்ளைகளிடத்தில் அந்த ஈடுபாட்டின் வெளிப்பாடு மிக உன்னதமானதாகவே இருக்கிறது. அப்படியான ஒன்றே, அண்மையில், ஹென்சிங்டன் கொமன் வெல்த் மண்டபத்தில் நடைபெற்ற செல்வன் ஹரிநாதன் பிரகாஷின் மிருதங்க அரங்கேற்றம்.

'இயற்கையான கொடை' என்பதை

ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

அதற்கு நல்லதொரு குருவும் கிடைத்து விட்டால், கலை செம்மையாக - விதவத்தோடு வெளிப்படுகிறது. இந்த உணர்வுதான் இந்த அரங்கேற்றத்தில் ஏற்பட்டது.

ஹரிநாதன், முன்னர் பாரதீய வித்ய பவனிலிருந்து, பின்னர் இப்போது, 'சமுத்திரா' என்ற இசை, நாட்டிய பள்ளியை நடாத்தும் பவானி சங்கருடைய மாணவர்.

இந்தியாவிலே இன்று இளைய தலை

முறையினரிடையே மிக முன்னணியில் திகழ்கின்ற ராஜ்குமார் பாரதியின் பாட்டுக்கு ஹரிநாதன் மிருதங்கம் வாசித்தார்.

மகாராஜபுரம் சந்தானம் போன்ற ஜாம்பவான்களைப்போல, 'வாதாபி கணபதிம்....' மிலேயே கச்சேரியை வெகுவாக களைகட்ட வைத்துவிட்டார்கள்.

அந்த சுரத்துக்கு வாசித்தபோதே அந்தச் சிறுவனின் ஆற்றல் புலப்பட்டது.

அப்புறம், ஜெகன்மோகினி 'சோபி

ல்லு சப்தஸ்வர....' - தியா கராஜ் கிருதி. சிட்டாஸ்வரத்துக்கெல்லாம் மிக அழகாக, அநுசரணையாக, அநுபவப்பட்டவர் போல மிகுந்த அநாயாசத்தோடு வாசித்தான். குறிப்பாக, பாட்டுக்கு வாசித்த நடை, குருசிஷ்ய ஈடு பாட்டை வெளிப்படுத்திற்று. பல்லவியில் பாட்டின்போதே திரிகாலம் பண்ணி வாசித்தான்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், பாரதிய விநய பவனில், அஞ்சலோ குமாரதாசன் என்ற சிறுவனுடைய மிருதங்க அரங்கேற்றத்துக்கு ரி. வி. கோபாலகிருஷ்ணன் பாடினார். அந்தச்சிறுவன் மிருதங்கத்தை யும் ரி. வி. ஜி. யிடம் கற்றிருந்தான்.

அதில், ரி. வி. கோபாலகிருஷ்ணன் அளித்ததுபோன்ற ஒர் உற்சாகத்தை - அநுசரணையை, அவரின் சிஷ்யரே யான ராஜ்குமார் பாரதி, ஹரிநாதனுக்கு கச்சேரி முழுமையும் அளித்துக் கொண்டிருந்தார். சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் மரபில் வந்த ராஜ்குமார் பாரதி பாடிய இரண்டு பாரதியார் படல்கள் இனிமையாகவே இருந்தன. 'எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து குலாவி இருந்ததும் இந்நாடே....' - காம் போதியிலிலும், 'வெள்ளைத் தாமரைப் பூவிலிருப்பான்.....' - ஆபேரியிலும் பாடினார். பிரதம விருந்தினரான ரெஜினால்ட் மாஸே கூறியதுபோல, பாலசரஸ்வதியிடம் எப் போதோ கண்ட 'கிருஷ்ணா நீ பேசுகே பாறோ.....'

சந்திரசேகர் வயலின். பிரகாஷ் கடம். சிதம்பரநாதன் மோர்சிங். ஒன்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டும்; சிதம்பரநாதன் அன்று சற்று விசேடமாகவே கவனத்தை ஈர்த்தார், 'பேல்'.

ஆக, அமைவான மண்டபம்; அழகான மேடை; நிரம்பி வழியாத, அளவான, அடக்கமான, அமைவான விருந்தினர்கள்; பொருத்தமான பிரதம விருந்தினர்; கச்சிதமான நிகழ்ச்சி அறிவிப்பு.

இவற்றோடு சேர்ந்து சிறந்த அரங்கேற்றம்.

ஆனால், இதில் இரண்டு விடயங்கள் பொதுவில் குறிப்பிடப்படவேண்டியன. இப்படிச் சிறந்த இந்த 'அரங்கேற்றத்தை' வீடியோ படப்பிடிப்புச் செய்வதை விடுத்து, ஏதோ தொலைக் காட்சிக்கு படப்பிடிப்பு நிகழ்வதுபோலவும், அதைப் பார்க்கவே அனைவரும் அழைக்கப்பட்டிருப்பதுபோலவும் ஏன் விருந்தினர் களை 'நந்தனார்கள்' ஆக்கவேண்டும்?

மற்றையது: கச்சேரி முழுமையும் செறிந்த களை, கடைசி வேளையில் குழம்பிற்று. பவானி சங்கரின் பேச்சு அது.

இத்துணை சிறந்த மாணவனை எல்லோரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற போது, இதைவிட 'சமுத்திரா'வைப்பற்றி சமுத் திரம்போல் சொல்ல என்ன வேண்டியிருக்கிறது?

- மாலி

உலகாளும் பரதம்

பாரிசில், சுதர்மினி மயூரனின் பரதநாட்டிய அரங்கேற்றம் அண்மையில் நடைபெற்றது. கலாக்ஷேத்ராவின் திருமதி சாவித்திரி நாயரின் மாணவியான சுதர்மினியின் அரங்கேற்றத்துக்கு பாகவதுலு சீதாராம சர்மா நட்டுவாங்கம் செய்தார். லய சுத்தம், அழகான அபிநயம், முகபாவம் சுதர்மினியின் ஆடலில் சிறப்புற்றிருந்தன.

நாழிகை □ ஜூலை1995

Ranjit Mano & Co Solicitors

For
IMMIGRATION &
NATIONALITY MATTERS
HOME OFFICE &
AIRPORT INTERVIEWS
ASYLUM APPLICATION
WORK PERMITS
POLICE INTERVIEWS
CRIMINAL &
CIVIL LITIGATION

LEGAL AID WORKS
UNDERTAKEN

*N. Ranjithakumaran
S. Manogaran LLB*

107B HOE STREET
WALTHAMSTOW
LONDON E17 4SA

TEL: 0181-521 5757
FAX: 0181-521 8202

SHIPPING - AIR FREIGHT - TRAVEL

UNACCOMPANIED BAGGAGE - PERSONAL EFFECTS, HOUSEHOLD
GOODS, VEHICLES, MACHINERY ETC.

TO COLOMBO AND OTHER WORLD WIDE DESTINATIONS

MAIN AGENT FOR AIRLANKA

PASSENGER TICKETS AND UNACCOMPANIED BAGGAGE

All Your Goods Go To Our Bonded Warehouse in Colombo
WE WILL ALSO FLY YOU ANYWHERE, ANYTIME
ON SCHEDULED FLIGHTS AT LOW PRICES

GLEN CARRIERS LIMITED

14 Allied Way, off Warple Way, Acton, London W3 0RQ

Telephone: 081-740 8379/081-749 0595

Fax: 081-740 4229 Telex: 929657 Glenca G

BONDED WAREHOUSE:

LAKSIRISEVA, 253/3 Avissawella Rd, Colombo 14. Tel: 575576

295 Balham High Road

Tooting Bec, London SW17

Tel: 081-682 2585 Fax: 081-682 2575

Rajah & Co

Solicitors

Raja Thavarajah LL.B

Fixed fee

(Residential & Commercial Properties)

&

a full range of legal services available.

Conveyancing,

Immigration,

Landlord

&

Tenants disputes,

Criminal Court and

Police Station work undertaken.

Legal Aid available.

சொற்சதுரங்கம்-7

பரிசுத்தொகை £10.00

தொகுப்பு: ஜனா

விடைகள் கிடைக்கவேண்டிய கடைசித் தேதி: 20.08.95

இடமிருந்து வலம்:

1. இலக்குமி. 'இவன்' தேடி வந்தான்; என் இதயத்தில் குடி புகுந்தான்... என்பது கண்ணதாசன் பாடல். படம்: இருளும் ஒளியும். (5)
4. கோவிலமைந்த இடம்; கணவன். (2)
6. பரதநாட்டியத்தில் அபிநயத்துக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கும் உருப்படி. (3)
9. சம்சுவதம் செய்தவன். (4)
10. இந்தியாவின் தலைநகர். (3)
14. கணவனை இழந்தவன். (4)
16. சிங்கம். (2)
17. உலகம் என்று சொல்லாம். (2)
19. நவமாகத் தோன்றும் ஆறு. (3,2)
22. மார்கழியில் தோன்றும் இது குளிரானது. (2)
23. ஒரு நிமிடத்தில் இவை அறுபது. (5)
24. செய்தித்தாள். (5)
25. தண்ணீர் இதனைத் தீர்க்கும். (3)
26. நிலம். (2)
27. அங்குசத்தைக் கையில் வைத்திருப்பவன். (6)
31. எங்களுடைய; ஒரு மிருதங்கச் சொல். (2)
32. ஆனந்த நடனம். (5)
36. புளியும் சேர்த்து ஆக்கிய சோறு. (5)
39. அதி விஷம்கொண்ட ஒரு பாம்பு. (5)
43. இது காலத்தின் கணிப்பு; உங்கள் அபிமான சஞ்சிகை. (4)
44. கந்தனுக்கு இத்தனை கரங்கள். (4)

வலமிருந்து இடம்:

8. ஆழி. (3)
12. விபூதிபோல் வைஷ்ணவர்கள் அணிவது. (4)
21. மூலப்பொருள். (2)
35. குன்று; திகைக்க வைக்கும். (2)
42. காமம் இதனைவிட இனியதென்பார் வள்ளுவர். (2)

மேலிருந்து கீழ்:

1. இனிப்பூட்டும் சுவை. (5)
2. என் மன்னன் மயங்கும் பொன்னான மலர். (4)
3. இரண்டு தரம் ஒலித்தால் மாட்டுவண்டி ஒட்டம்; தாண்டு. (2)
5. மாதத்தில் நாளைக் குறிப்பது. (3)
6. பிணமும் வாய் திறக்கும். (3)
7. ஒன்றின். (2)
11. நாட்டை, ஊரை மிகும் நேசத்தோடு அழைப்பது; வீண். (2)
13. குதிரை. (2)
16. எண்ணிக்கையில் மேலான. (4)
18. தாளம் இல்லாது இசையுடன் கூடிய பாடல். (5)
20. மேடையில் பாத்திரமாகிறவன். (4)
21. நாற்காலி. (3)
22. கெட்ட நண்பனிருக்கும்போது இவன் எதற்கு? (4)
28. கண்ணையே செவியாகவும் கொண்டது. (3)
30. பூ என்றால் அது இதனையே குறிக்கும். (3)
31. பாபம் செய்தோருக்கான இடம். (4)
32. மண்ணினாலான இசை வாத்தியம். (3)
37. ஆணின் பெயர். (3)
40. இதயத்திலிருந்து இரத்தத்தைக் கொண்டுசெல்லும் குழாய். (2)
41. சிரிப்பு, ஆபரணமாகிறது. (2)

கீழிருந்து மேல்:

15. பொறுமை என்னும் நகை அணிபவர்கள். (4)
23. தலையெழுத்து. (2)
29. கையில் பிரதான பெண் பாத்திரம். (5)
33. நீர் படும் அனுபவம். (2)

34. மூடி யுடனான சிறு பாத்திரம். (3)
38. மூளை இருக்குமிடம். (2)
43. நாங்கள். (2)
44. பயில் கூடமா? துயில் மாடமா? (3)

சொற்சதுரங்கம்-6 விடைகள்

இடமிருந்து வலம்:

1. தூவானம் 5. ஒதுவார் 8. கைகேயி 10. கில்லாடி 12. காதல் 15. கணக்கு
17. வேந்தன் 19. ராதிகா 21. அழகன் 23. பதி 24. மயக்கம் 29. தன்வயம்
31. உறவினர் 32. மாத்திரை 35. மத்தியமாவதி 37. கமக்காரன்.

வலமிருந்து இடம்:

3. மணிமாளிகை 4. சரி 11. குடம் 14. பல் 16. இடி 25. கனி 27. மாமன்
28. வில் 34. பண் 38. கலை.

மேலிருந்து கீழ்:

1. தூரிகை 2. சவால் 3. மதுகுதன் 6. துகில் 13. தகுதி 15. கம்பன் 17. வேழம்
18. தன்னில் 20. காமதேவன் 21. அகம் 25. கவி 27. மாதவி 30. ஆத்மா
31. உண்டி 32. மாய 33. திவலை 35. மகா 36. தின்

கீழிருந்து மேல்:

5. ஓம் 7. கனி 9. சேசுவா 14. படி 16. இல்லார் 19. ராக்கா 22. கந்தம் 26. மதி
34. பற 38. கதிரை.

கடந்த இதழில் சில அச்சப் பிழைகள் இருந்தமையால் சொற்சதுரங்கம்-7 மீள் பிரசுரமாகிறது.

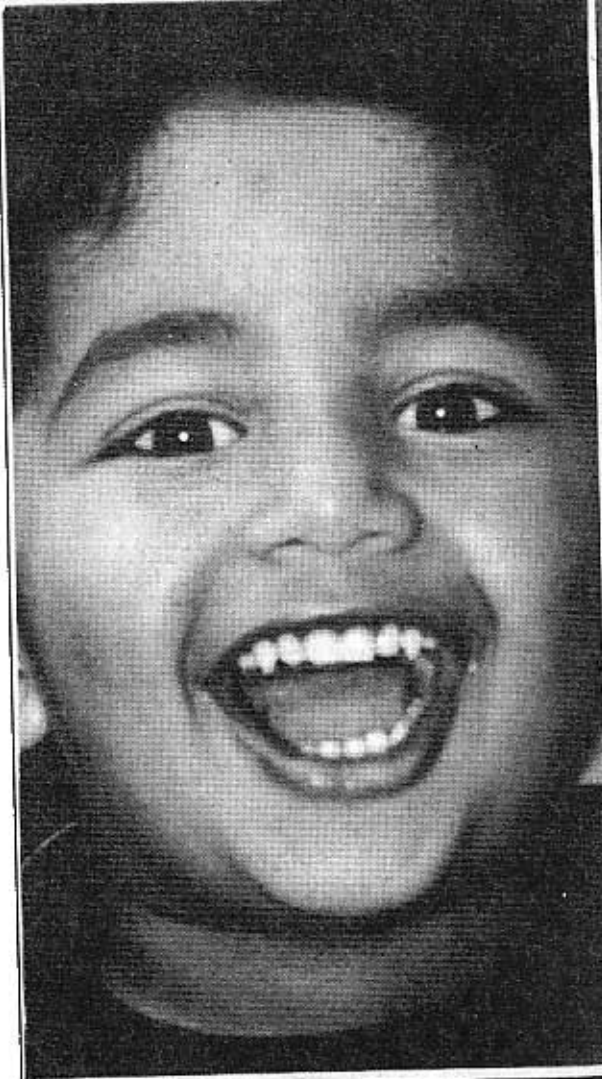
அனுப்பவேண்டிய முகவரி:
Newsmedia International Limited
Park Royal House, 23 Park Royal Road,
London NW10 7JH

Name:.....

Address:.....

1		2	3			4	5		6	7	
				8			9				
10					11		12				13
			14		15					16	
17	18					19			20		
			21		22		23				
24								25			
	26				27			28	29		30
31			32		33	34					35
							36		37	38	
39		40				41			42		
					43				44		

பாரிசில்
அனைத்து இலங்கை, இந்திய பொருள்களுக்கு
காயத்திரி

புதிய ஹார்லிக்ஸ்
புத்துணர்வும், ஆரோக்கியமும் தருகிறது

GAYATHIRI

210 RUE DU FG. SAINT DENIS,
75010 PARIS

TEL: 42 09 22 43

Metro: La Chapelle Ou Gare Du Nord

லீலா உற்பத்திப் பொருள்களுக்கான
மொத்த இறக்குமதியாளர்கள்,
விற்பனையாளர்கள்

The travel agency which makes sure that
their passengers are really taken care of

Skylink

**NON-STOP FLIGHTS
TO COLOMBO
ON EVERY SATURDAY
SPECIAL BAGGAGE ALLOWANCE OF
40 KILOS
TO COLOMBO AND SOUTH INDIA
PLEASE CONTACT: TRISHA, SHEELA OR SIVA**

Skylink

10-16 Rathbone Street

TEL: 0171-396 9944 OR 0171-396 9922

London W1 P1 AH

VETTI & CO SOLICITORS

For
IMMIGRATION & NATIONALITY MATTERS
HOME OFFICE & AIRPORT INTERVIEWS
ASYLUM APPLICATION - WORK PERMITS
WORKING HOLIDAYS - WELFARE BENEFITS
POLICE INTERVIEWS
CRIMINAL & CIVIL LITIGATION
LEGAL AID WORKS UNDERTAKEN

**400 - 402 BRIXTON ROAD, BRIXTON, LONDON SW9 7AW
TEL: 0171-274 0100, FAX: 0171- 738 4655
(Nearest Tube: Brixton - Victoria line)**

பாரிசில் கோல்ட் என்றதும் உங்கள் நினைவில் நிற்கவேண்டிய ஸ்தாபனம்

கோல்டன் ஸ்டார் GOLDEN STAR

(BIJOUTERIE - HORLOGERIE - CADEAUX - IMPORT - EXPORT)

உங்கள் அழகை மேலும் அதிகரிக்க
உங்களுக்கு வேண்டிய தங்க நகைகளை
தரமான சிறந்த வேலைப்பாடுகளுடன்
உங்களுக்குத் தருபவர்கள்.

கற்கள் பதித்த மோதிரங்கள், கைச்செயின்,
காப்பு, சங்கிலி, தாலி, தாலிக்கொடி,
தோடு, அட்டியல், பதக்கம்.

பட்டுப் புடவைகள், பட்டு வேட்டி, சாலவைகள்,
வேண்டிய அளவுகளில் சேட்டுகள், ரவுசர்கள்,
சிறுபிள்ளைகளின் உடுப்பு வகைகள்.

கைக்கடிகாரங்கள்,
சுவர்-மேசை மணிக்கூடுகள், கல்குலேற்றர்கள்,
வீட்டை அலங்கரிக்க
கவர்ச்சிக் கலைப்பொருள்கள்,
தெய்வச் சிலைகள், எவர்சில்வர் பாத்திரங்கள்,
நிறைகுடச் செட்டுகள், வேண்டிய அளவுகளில்
குத்துவிளக்குகள், வோக்மன், ரேடியோ கசெட்
றெக்கோடர், புதிய-பழைய பாடல்கள் அடங்கிய
ஒடியோ கசெட்டுகள்.

மங்கையர் எழில் கூட்டுவதற்கான
அழகுசாதனப் பொருள்கள், இமிட்டேசன்
நகைகள், வெளிநாட்டு வாசனைத்திரவியங்கள்
அனைத்தையும் ஒரே இடத்தில் பெற்றுக்கொள்ள

GOLDEN STAR

199, Rue du Fg. St. Denis, Paris

Tel: 42 09 26 50 / 46 07 26 44

Metro: La Chapelle, Gare du Nord

கும்மாஸ்

உங்கள் தேவை அறிந்து... எங்கள் சேவை...

KUMARS

நங்கையர் விரும்பும் நவநாகரிக நகைகள்
சீருவர், சீருயர்க்கான ஆடைகள்
விடியோ, ஒடியோ கசிட்டுகள்

KUMARS SHOP
80, Bld. Barbes
75018 Paris

Mo: Marcadet Poissonniers
Tel: 42 59 11 52
Fax: 42 59 35 00

KUMARS TRADE CENTRE
193, Rue du Fg. St. Denis
75010 Paris

Mo: Gare du Nord /
La Chapelle
Tel: 42 05 41 36

KUMARS JEWELS

80, Bld. Barbes
75018 Paris

Mo: Marcadet Poissonniers
Tel: 42 59 11 52
Fax: 42 59 35 00

K.T.C.JEWELS

193, Rue du Fg. St. Denis
75010 Paris

Mo: Gare du Nord /
La Chapelle
Tel: 42 05 41 36

கோல்வ் நகைமாளிகை
கோல்வ் ரெக்ஸ்ரைல்ஸ்

உங்களின்
மங்கள வையாங்கள்
அனைத்துக்குமான
ஆடைகள்,
ஆபரணங்கள்

**GOLF BIJOUTERIE
GOLF TEXTILES
S.A.R.L.**

6-8 Rue de Panama, 75018 Paris
(Metro: Chateau rouge)
Tel: 42 59 22 38 / 42 51 18 74
Fax: 42 59 40 59